

UFO-DEBAT

ufo-nyt

25. årg. Jan/Febr. 1983 Nr. 1

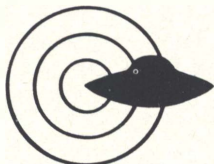
SUFOI ©

Blev pilot dræbt af UFO?
Mere om UFO-bølgen i Norge
Forsker skriver om E.T.I.

Abonnement 108 kr. årligt · Løssalg 22 kr. pr. nummer

ufo-nyt

25. årg. Jan/Febr. 1983 Nr. 1

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEN:

Ingeniør Arne Pross Thomassen tog i november 1981 bl.a. de her viste billeder i Arendalen i Norge. Der blev taget i alt 154 fotografier af de mærkelige lys.
Læs artiklen side 4.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD:	SIDE
Leder: Velkommen, kære læser	3
UFO-bølge: Norge	4
Nærkontakt: Fysisk overfald af UFO /3	9
UFO-klassiker: Kaptajn Mantell, 1948	12
Astronomi: Søgen efter intelligens	17
Indbydelse til jubilæumsudstilling	19
Indberetninger: Danmark	20
Ildkugler over Danmark	21
Litteraturliste: Danske og udenlandske bøger	23
Vi tager på UFO-observationstur	27
UFO-foto: Usædvanlig fotosag	28
Ufologi: Zeta Reticulanerne	30
Bevis: UFOer på film	36
Læserundersøgelse: LU 1983	37
Notitser: Kort fortalt	40
Nyt om SUFOI: Til og fra medlemmerne	42
Foto: Nyt fra afdelingen	46

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

ABONNEMENT:

UFO-NYT udk. 6 gange årligt. Det bestilles ved indbetaling af medlemskontingent (d.kr. 108,- for året 1983) til SUFOI, giro 9117725. Abonnement for Grønland og udland (undtagen Skandinavien) d.kr. 128,00.

COPYRIGHT:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe sign. artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redakt.).

ADRESSEÆNDRINGER:

bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Box 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED Det Ukendte:

UFO-NYT's abonnenter har ret til en rabat på kr. 26,00, hvis De også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1983 plus DET UKENDTE, 5. årg., samlet koster kr. 192,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Informationsafd.: Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte. Tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtviig, Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. Tlf. (02) 64 44 69.

Næstformand: Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Henrik Pedersen, Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K, Flemming Ahrenkiel, Holmevænget 5, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 86 92 70.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. Tlf. (03) 94 11 69.

SUFOIs Sekretariat: Karen M. Linnebal, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst. Tlf. (02) 57 07 36.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avisbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Projektmedarbejder: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. Tlf. (01) 70 90 86.

Teknisk Konsulent: Hans Voigt, Lyngen 17 B, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 88 92 32.

Datakonsulent: Per Andersen, Grøftøjparken 155, 2. th., 8260 Viby. Tlf. (06) 28 13 36.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Blæsingevæg 13, Havrebjerg, 4200 Slagelse. Tlf. (03) 56 72 63.

SUFOIs Efterforskningsafd.: Lars K. Lassen, Lysøvej 97 st. tv., 2500 Valby. Tlf. (01) 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv., 8000 Århus C. Tlf. (06) 19 88 90.

SUFOIs Rapportcentral: Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Repræsentanter på Sjælland:

Lars Bostrøm, Vasevænget 25, 3600 Frederikssund. Tlf. (02) 33 32 65.

Tommy Christensen, Haderslevgade 22, 1. tv. 1671 København V.

Jørgen H. Olsen, Elmevej 17, 4450 Jyderup. Tlf. (03) 47 63 65.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Torben Birkeholm, Frydendalsvej 8, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 16 33 19.

Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. Tlf. (06) 22 59 20.

Bent Eriksen, Avisbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 00 81.

Ole Christensen, Hesselidam 32, 6200 Åbenrå. Tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - UFO-Norges alarmsentral og kontakt for UFO-NYT lesere i Norge. Tlf. 05-28 01 26.

UFO-NYT abonnement:

bestilles på telefon (03) 61 87 38.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

Velkommen, kære læser..!

Af Torben Birkeholm

Denne velkomst gælder både vore trofaste læsere, der måske har været med siden starten, og de helt nye læsere, der ser UFO-NYT for første gang.

Vi er begyndt på en ny årgang — tilmed den 25. i rækken — og udtrykker et ønske om, at alle læsere vil finde bladet mindst lige så spændende og seriøst som tidligere, og som vi — SUFOI — ønsker det skal være fremover.

SUFOI er jo en forening, der drives udelukkende af frivillig, ulønnet arbejdskraft. Dette gælder også redaktions-staben, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi gerne modtager hjælp til arbejdet fra alle interesserede. Redaktionen kan altid bruge en ekstra hånd — gerne skrivende!

Samtidig er bladet jo åbent for indlæg fra læserne. Det er medvirkende til at skabe et levende, aktuelt blad. Så fat bare pennen — redaktøren vil modtage det med kyshånd!

UFO-NYT offentliggør også resultaterne af foreningens arbejde i øvrigt. Og her kunne det være på sin plads at nævne nogle af de opgaver, vi søger at løse:

Grundlaget for arbejdet er de mange beretninger om observationer af mystiske fænomener. SUFOIs repræsentanter sørger for at indsamle oplysninger om UFO-observationer fra hele landet. Vore rapportoptagere er specielt uddannede, og de bruger mange timer på at interviewe observatørerne og skrive rapporter om hvert enkelt tilfælde. Mange observationer kræver omfattende undersøgelser, og der er nok af dem! Også her kan vi bruge hjælp fra interesserede.

I »baglandet« arbejder en skare med at fodre computere med alle rapporter-

ne, og de mange oplysninger sammenlignes og analyseres. Måske kan vi ad den vej opdage mønstre og sammenhænge, der bringer os svar på de mange spørgsmål vedrørende UFO-fænomenerne.

Tekniske specialister tumler med problemer i forbindelse med sporing og registrering af UFO-fænomenerne. Det første resultat af dette arbejde — den elektroniske detektor MFI-6 — er allerede opstillet i mange eksemplarer landet over.

Andre medarbejdere holder styr på vore omfattende arkiver, hvor der findes bøger og tidsskrifter fra hele verden, artikler og avisudklip, rapporter, fotos, lydband og mange andre ting. Alt sammen nyttige værktøjer, der kræver ordensans og god plads!

SUFOIs sekretariat og ekspedition er travle knudepunkter i foreningens daglige arbejde. Her besvares spørgsmål om SUFOI og UFO-NYT, og mange bøger, blade m.v. sendes til interesserede i hele Skandinavien og det meste af den store verden. Opgaverne bliver flere og flere — og her er god brug for hjælp!

Ikke alle afdelinger og arbejdsområder kan komme med her, men det er forhåbentlig lykkedes at give et indblik i foreningens mange og vidt forskellige aktiviteter. Skulle nogen have fået lyst til at vide mere — og måske også give et nap med — er man velkommen til at skrive til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte, eller ringe direkte til den enkelte afdeling.

Om man ønsker at deltage i aktiviteterne, eller blot vil »nøjes« med at følge udviklingen via UFO-NYT, er underordnet. Alle skal være hjerteligt velkomne...!

Norge

Af Kim Møller Hansen

I sidste nummer af UFO-NYT omtalte vi nogle af de mange UFO-observationer, som er blevet gjort i Hessdalen og Ålen. Observationsbølgen begyndte faktisk i den lille by Arendal i Sydnorge, hvor der bl.a. blev taget mange fotos af formodede UFO'er.

Et ungt ægtepar bosiddende i Strømmen vest for Arendal havde igennem længere tid observeret mærkelige hoppende, blinkende og blafrende lys på nattehimlen, og søndag den 8. november 1981 kom et af de blinkende objekter tæt på. Ægteparret og to familied medlemmer var vidner til observationen. Objektet kom til syne lidt til højre for Venus og gik op og ned i ryk, før det forsvandt i sydlig retning. Klokken var da 15.45. Vidnerne ringede til journalist Hans Aass, UFO-NORGES lokale mand, og han løb op på en bakke bag huset for at iagttage fænomenet. Kort efter dukkede objektet igen op i syd med et kraftigt blink. Denne gang var det meget nærmere og så ud til at komme lige imod vidnerne. Lyset i lejligheden var slukket, og vidnerne befandt sig på verandaen. Objektet passerede forbi 500-800 meter syd for verandaen, og de kunne se objektet tydeligt. Det var vindstille, og objektet bevægede sig mod nord.

Vidnerne blev lettere chokeret over at se det ukendte objekt, der på en gang både var fascinerende og uhyggeligt.

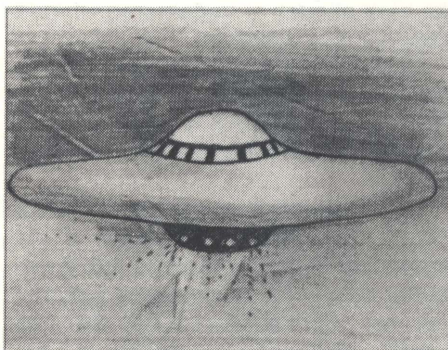
Nu kunne Hans Aass, der befandt sig på bakken 8 km øst for de andre vidner, se objektet, og han betragtede det gennem en 7x50 kikkert. I løbet af aftenen blev der gjort adskillige observationer. Hans Aass kunne se små lysprikker, der dansede på nattehimlen og som udsendte kraftige lysstråler i alle regnbuens farver.

Dette var hans første UFO-observation, og han var derfor meget ophidset, da han løb ind og ringede til UFO-NORGES leder af afdelingen i Syd-

norge, ingeniør Arne Pross Thomassen. Han ringede også til nogle bekendte vest for Arendal for om muligt at betegne »lysenes« position. Lysene befandt sig sandsynligvis nogle få kilometer vest for Arendal.

Dagen efter observerede Harald Færnes en tallerkenformet genstand fra sin gård på Vegåshei, nordvest for Arendal. Han så objektet sammen med hustruen på en afstand af omkring 300 meter. Objektet udsendte et kraftigt hvidt lys og bevægede sig i hoppende bevægelser og rette vinkler.

Torsdag den 12. november kom det foreløbige højdepunkt. Fire unge mænd fra Blaksted, nord for Arendal, så et UFO omkring 100 meter over en

Denne tegning er lavet i nært samarbejde med vidnerne. Øverst på objektet var der en kuppel oplyst indefra med et gulligt lys. Under kuppelen var der en række firkanter, der var 1½ gange højere end bredden, og som kunne minde om vinduer, da de var oplyst indefra. Under »vinduerne« var objektet rundt, og i »bunden« af objektet var der en ring med roterende og blinkende røde, hvide og blå lys.

nærliggende bakke. Klokken var 23.30 og genstanden gled hen over himlen uden en lyd. På objektets underside var der fire lys i en firkant, to små foran og to store bagved.

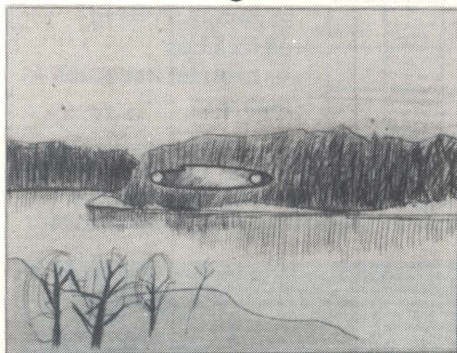
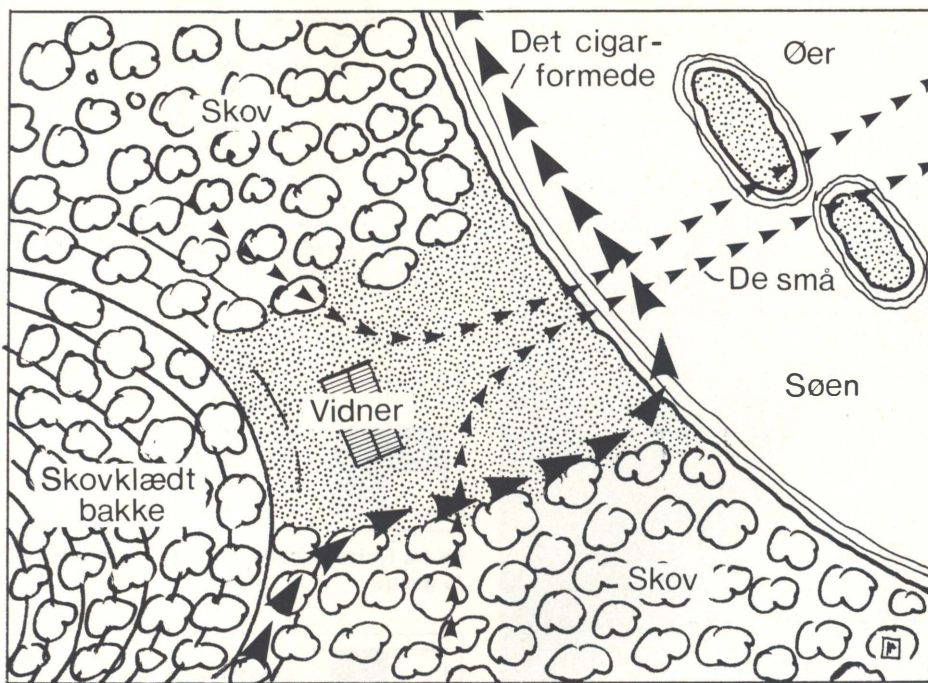
Samme aften tog Hans Aass, Alf Thomassen og Arne Thomassen ud til ægteparret i Strømmen med kikkerter og fotoudstyr. Denne aften tog Arne Thomassen sine første UFO-billeder. Det blev til ikke mindre end 15 UFO-fotos. Arne Thomassen fik filmen tilbage fra fremkaldelse to dage efter at historien om de fire unge menneskers observation i Blaksted havde været i den lokale avis »Agderposten«. Billederne blev forbavsende gode og viser, ifølge Arne Thomassen, flere objekter med to store og to små lys i en firkant og med de store lys bagerst.

Arne Thomassen efterlod sit kamera hos det unge ægtepar i Strømmen, i tilfælde af at de skulle se flere uforklarlige ting på himlen. I de følgende dage tog ægteparret 63 billeder. Alle optagelser blev foretaget med en eksponeringstid på 5-10 sek. med trådløser, og kameraet på et stativ, der stod støt på et cementgulv. Ingen billeder blev taget som »tilfældige skud«, men efter at man først havde observeret de dansende lys på nattehimlen.

Cigarformet objekt

Den 19. november observerede flere mennesker uafhængigt af hinanden et cigarformet objekt med et stort rødt lys i hver ende. UFO-NORGE fremhæver observationerne af dette objekt som særlig interessante, da det tilsyneladende er lykkedes at få dette objekt med på flere af de mange formodede UFO-fotos.

Den 19. november 1981 klokken 18.20 befandt Asbjørn Bjørnsen sig uden for sin lille gård 4 km nordvest for Arendal og 1 km fra nærmeste hovedvej. Familien bestående af Asbjørn og Frøydís Bjørnsen samt dat-

Denne tegning af det ukendte objekt ved Blågestadsøen er lavet i nært samarbejde med vidnerne.

teren Audhild var flyttet ind på gården fire dage tidligere. De havde naturligvis hørt om de seneste observationer af blinkende lys, og de så derfor af og til op på nattehimlen.

Det var en rolig, kold og stjerneklar aften. Pludselig blev Asbjørn Bjørnsen opmærksom på et uregelmæssigt blinkende og pulserende lys på den østlige himmel. Lyset bevægede sig op og ned med en blå blinken, skiftevis kraftigt og svagt, og kort efter forsvandt det mod øst.

Gården er højt beliggende med en god udsigt ned mod Blågestadsøen med lave skovklædte bakker i baggrunden mod nordøst.

En time efter skete der noget igen. Et blafrende gult lys kom til syne over horisonten i syd. Lyset steg og sank uregelmæssigt, medens farven skiftede fra gult til blå. Pludselig steg lyset til 45 graders højde. Samtidig kom et andet lys i samme højde til syne i nordøst — altså på modsatte side af huset, og et stort gråt objekt med et stort rødt lys i hver ende og en slags bro på oversiden kom langsomt og lydløst »glidende« fra syd lige over trætoppene. Det passerede

huset i 50 meters afstand og gled stille ud over vandet i en bue, samtidig med at det dalede ned foran de skovklædte klipper i baggrunden. Afstanden til objektet var omkring 200-300 meter.

Familien fik næsten et chok ved synet af dette lydløse grå objekt med røde lys. Familiemedlemmernes første tanke var, at det drejede sig om en invasion, og de tændte derfor straks radioen.

Ude over vandet ændrede objektet kurs og fløj langsomt mod nordøst. Samtidig begyndte de to lys på hver side af huset at flyve side om side ud over søen. De forsvandt mod nordvest bag nogle øer i søen. Disse manøvrer lader formode, at de tre objekter hørte sammen i en slags formation.

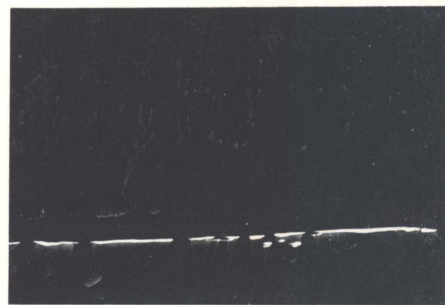
Her er en del af foto A5 forstørret 16 gange.

Samme aften klokken 20.00 blev et lignende cigarformet objekt set i Arendal centrum. En chauffør fortalte Arne Thomassen om sin observation, samme dag som Hans Aass fik kendskab til familien Bjørnsens oplevelse. Chaufføren så objektet 40 minutter efter familien Bjørnsen havde deres observation. Han anslog objektets længde til at være omkring 30 meter. For at være sikker på at han ikke så lysreflekser i bilruden, rullede chaufføren vinduet ned, men objektet var der stadig.

En dame i Arendal observerede de store røde lys. De bevægede sig hen imod hendes veranda inden de drejede af og forsvandt. Hun tror ikke på UFO'er, men hun kan med sin bedste vilje ikke forstå, hvad det var hun så.

Ægteparret Bjørnsen, som så objektet først, troede ikke tidligere på de fantastiske beretninger om UFO'er. Manden havde en åben indstilling til UFO-problematikken, medens hustruen var særdeles skeptisk. Men efter den dra-

A5.

Et af de første billeder taget den 12. nov. 1981 ved Strømmen. Det store røde lys blinkede og pulserede. Det kom fra syd og forsvandt i nordlig retning uden en lyd. Lysets blinken var ikke regelmæssig, som lyset fra et fly. To kraftige blink blev efterfulgt af 3-4 små blink. Afstanden var 2-4 km.

Copyright: Arne Pross Thomassen (UFO-NORGE) & SUFOI

matiske oplevelse den 19. november 1981 erklærede begge, at deres tilværelse ikke ville blive den samme efter dette.

Billederne

I de sidste tre uger af november 1981 hvor UFO-aktiviteten omkring Arendal var på sit højeste, blev der taget ikke mindre end 5 diasfilm med ialt 78 formodede UFO-fotos med ingeniør Arne Thomassens Minolta XG-2 SLR-kamera med 400 mm Vivitar telelinse. A-filmen blev taget af Arne Thomassen ved Strømmen den 12. november 1981 klokken 19.30-20.00. 15 fotos.

B-filmen blev taget af ægteparret ved Vik efter en dramatisk biljagt efter UFOet den 18. november 1981 klokken 19.00-22.00. 16 fotos.

C-filmen blev taget af ægteparret ved

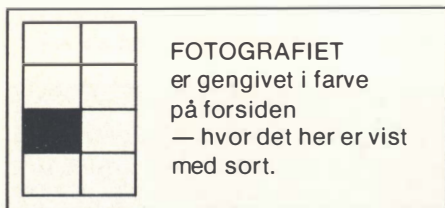
Strømmen i retning mod Klodeborg den 21. november 1981. 36 fotos.

D-filmen blev taget af ægteparret ved Strømmen den 28. november 1981. 9 fotos.

Ingeniør Arne Thomassen.

Alle fotos fra Norge i forbindelse med denne artikel er copyright: Arne Pross Thomassen (UFO-Norge) og SUFOI.

En enkelt »lysklat« på foto A5 forstørret 64 gange.

A13.

Dette foto taget med en eksponeringstid på 10 sekunder viser lyset fra et fly. Billedet blev taget samme aften som de øvrige fotos på A-filmen for at have et sammenligningsgrundlag.

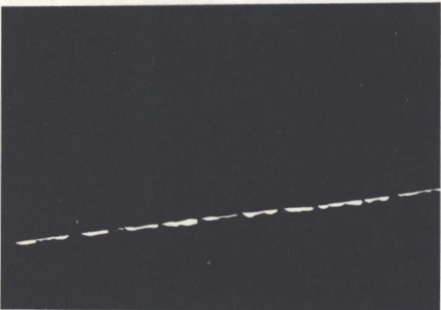

A0.

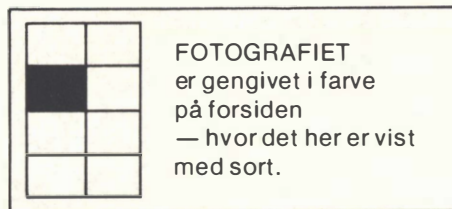
Endnu et flylys. Denne gang er kameraet rystet med vilje, for at se om lyssporet er sammenligneligt med lyssporene fra de ukendte lys. Som det ses er lyssporet fra flylyset mere »blødt« end lyssporene på de andre fotos.

B 16. Et gult lys flakkede rundt på himlen og foretog mange 90 gradersdrej på de 5-10 sekunder optagelsen varede. Under hvert drej udsendtes der særlig meget lys. Intet fly, balloner eller helikoptere kan foretage en sådan manøvre på så kort tid.

C 1. Billede fra filmen optaget den 21. nov. 1981 ved Strømmen med retning mod Klodeborg.

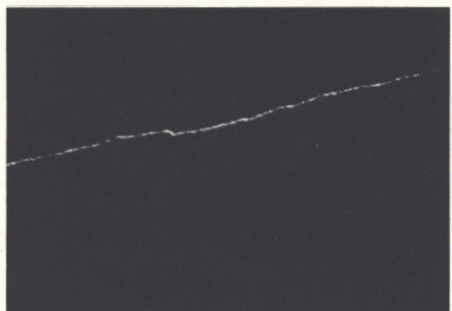
B5. Lysfænomener optaget den 12. november 1981 ved Vik.

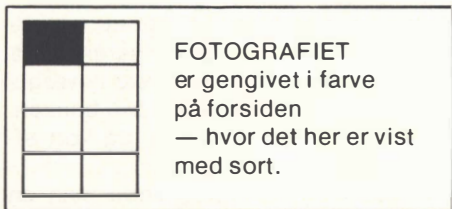
De tre lysfænomener på foto B5 forstørret 16 gange.

En del af lyssporet på foto C 1 forstørret 16 gange. På det originale dias kan man også se nogle få stjerner på nattehimlen.

C 2. Lysspor over Strømmen. Lyset ser ud til at pulserer eller blinke.

En del af lyssporet på foto C 2 forstørret 16 gange.

C 26. Lysspor efter lys på nattehimlen forstørret 16 gange.

C 27. Lysspor efter et flakkende nattelys forstørret 16 gange.

D 2. Foto af et hoppende og springende lys taget den 28. nov. 1981 ved Strømmen.

E-filmen blev taget af ægteparret ved Strømmen den 1. december 1981. 2 fotos.

34 af billederne var fuldstændig sorte, fordi objekterne/lysene var forsvundet af syne, eller p.g.a. forkert kameraindstilling. 19 af billederne er meget ringe p.g.a. for kort eksponeringstid eller forkert blænde. 25 billeder er mere eller mindre gode og viser de uforklarlige lys og deres kursændringer.

Vi bringer her med venlig tilladelse fra Arne Thomassen, UFO-NORGE, en række af de bedste fotos fra Arendal. Desværre har vi ikke mulighed for at gengive alle fotografiernes flotte farver.

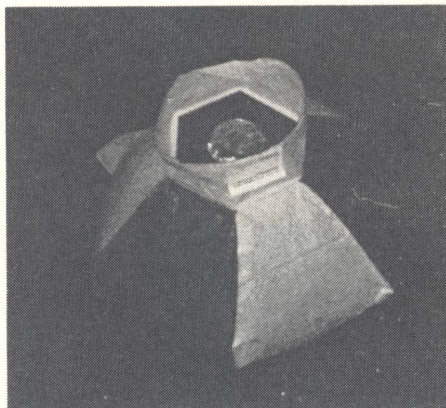
De mange fotos fra Arendal taget med en eksponeringstid på 5-10 sek. viser et eller flere lysfænomener samtidig, såkaldte nattelys, der enten er stationære, blinkende eller hopper omkring på nattehimlen, eller som tilbage-lægger en mere eller mindre retlinet bane. Billederne viser *kun* lysfænomener og ikke faste fysiske objekter. Lysfænomenerne er langt væk og relativt små, og da der er anvendt en kraftig telelinse med deraf følgende billedforringelser ved selv små rystelser, har det ikke den store værdi at lave superstore forstørrelser af de enkelte lysfænomener for derved at bestemme formen på et muligt fysisk objekt, der kan tænkes at have afviget lyset.

At man skal være varsom med fortolkninger af nattelys ses af et forsøg, som den vesttyske UFO-organisation CENAP udførte den 19. januar 1980.

CENAP opsendte en varmluftballon, der frit kan købes i Vesttyskland. Ballonen blev fotograferet i de forskellige faser af opsendelsen. Fotografier af ballonen, medens denne var langt oppe, viser et orange-gult lysspor (efter ballonens brænder), der ser »mystisk« ud. Forstørrelser af dette »nattelys« kan ikke afsløre, at det drejer sig om en varmluftballon.

Hansjürgen Köhler (tv) og Werner Walther fra den tyske UFO-organisation CENAP ses her med en varmluftballon umiddelbart før opsendelsen. Foto: CENAP.

Varmluftballon lige efter opsendelsen, hvor den stadig er let at genkende. Foto: CENAP.

Lyset fra varmluftballonens brænder har her lavet et »mystisk« lysspor på fotografiet. Forstørrelser kan ikke afsløre, at det rent faktisk drejer sig om en ballon. Foto: CENAP.

Fra Arendal til Hessdalen

Omkring den 1. december forsvandt UFOerne fra Arendal, samtidig hermed dukkede de første beretninger om observationer i Hessdalen i Trøndelag op... og UFO-bølgen i Hessdalen fortsætter tilsyneladende med fornyet styrke med påståede landinger, nærobervationer af 3. grad og mange nye fotos af lysfænomenerne.

Ingeniør Arne Thomassen, freelance-journalist Arne Wisth, Leif Havik og andre aktive folk fra UFO-NORGE har hidtil været på flere ekspeditioner til Hessdalen bevæbnet med fotoudstyr. UFO-NORGE har i samarbejde med UFO-Sverige seriøse planer om at oprette en permanent lejr i Hessdalen for om muligt at få det længe eftertragtede »pletskud« samt komme nærmere en løsning af gåden omkring de uforklarlige lys og objekter i Hessdalen og Arendal — hvis der er en sammenhæng.

Arne Thomassen fortæller her om et par af de mange fotosafarier:

»Den 25. september 1982 klokken 19.50 (sommertid) dukkede det første UFO op i syd. Det stod helt stille lavt over fjeldet og lyste og blafrede. Eftersom objektet stod stille, kunne jeg tage to billeder på tid (3-5 sek.), således at jeg både fik klippelandskabet og en bjergside i baggrunden med på billedet. Det var overskyet med en let vind.

Vi havde bestøget Fjellbekkhøgda (1070 m over havet) om eftermiddagen og slået os ned på en lille klippehylde på sydskræningen. Fire gange så vi UFOer denne aften og på tre forskellige steder. Det blev til 81 billeder, hvor der på nogen af billederne ses UFOernes firkantede form.

Klokken 21.50 fik UFO-jagten en dramatisk vending. Det objekt, som fløj frem og tilbage over Øyungen, begyndte pludselig at bruge en projektor. Projektøren blev vendt i alle retninger og oplyste af og til skyerne. Pludselig kom objektet lige imod os og lyste lige hen over, hvor vi befandt os. Min ledsager blev bange og kastede sig til jorden, netop som objektet drejede af.

Arne Wisth så et af UFOerne; da det kom ned gennem skydækket og oplyste skyerne. Men inden han nåede at hente sit kamera i bilen, var objektet forsvundet bag en bakke. Leif Havik sad længere mod vest, og objektet med projektøren kom mellem ham og mig, således at han troede, at det var mig, der lyste med en lygte. Den følgende aften lykkedes det imidlertid Wisth at tage en del billeder fra Fjellbekkhøgda mod øst mod den bjergstrækning, der ligger ca. 7 km på den

anden side af Hessdalen.

Den næste ekspedition begyndte lørdag den 16. oktober og sluttede søndag den 24. oktober. Højdepunktet kom om fredagen. Vi var tidligt på vores observationspost, udstoppede som mumier og bevæbnede med en russisk spejltelinelinse med brændvidde på 1.000 mm og et smalfilmsapparat.

Denne aften begyndte det klokken 17.40, og vi fik taget en masse billeder. Objektet stod stille i længere tid over to små nedlagte miner (Zinksølv-kobber), og retningen var 89 grader i forhold til magnetisk nord. Efter nogen tid flyttede objektet sig lidt og fik nu selskab af endnu ét, således at vi fik dem begge med på en række billeder og smalfilmsoptagelser. Vi besluttede at sende blinksignaler mod objekterne med en medbragt 50 watt halogenlampe. Netop som jeg begyndte at blinke, forsvandt det ene objekt, og kort efter forsvandt også det andet. Det så ikke ud til, at de ville have nærmere kontakt.

Klokken 18.05 vendte objekterne tilbage, og vi fik taget nogle afsluttende billeder, inden vi gik nedad. . .

Klokken 20.20 da vi var ved at bære udstyret ind, kom der et aflangt objekt til syne. Det fløj lavt og lydløst medens det blinkede fra røde lys langs objektets kant. Jeg lyttede efter motorstøj fra et fly, men der var ingen, og jeg blev mistænksom og tog hurtigt to billeder gennem 400 mm linsen. Mange mennesker i byen havde set dette objekt, der fløj fra øst mod vest i få hundrede meters højde. Også UFOerne på dalens østside ved Rognefjellet var blevet observeret af mange mennesker i byen Ålen på den anden side. . .«

Forsvaret på UFO-jagt!

I slutningen af marts måned 1982 rejste to officerer, kaptajn Arne Nyland og løjtnant Peter Reymert, fra Værnes Flyvestation til Hessdalen for at studere fænomenerne på nærmeste hold. Det er så vidt vides første gang, at det norske forsvar officielt har sendt mandskab på UFO-jagt.

De to officerer boede i en kort periode i telt i Hessdalen, og fortæller her om deres erfaringer:

»Vi så ingen UFOer. Derimod så vi over 30 stjernesud og satellitter, samt 6-7 fly. Og ikke mindst så vi en masse UFO-jægere rundt om i terrænet. . . Folk i Hessdalen har set lysende genstande lige siden 1944, men der gik mange år, før de turde fortælle om observationerne. Men beretningerne er troværdige, og vi i forsvaret må tage dette alvorligt. Der er meget mellem himmel og jord, som ikke lader sig forklare ved første øjekast.«

Generalmajor Eyvind Schibbye, chef for Flyverkommandoen i Sydnorge og ansvarlig for forsvarets UFO-jagt i Hessdalen, siger:

»Vi har fået troværdige rapporter om genstande, som folk ikke kan finde nogen forklaring på. Dette bør vi tage alvorligt. Der findes naturlige forklaringer på det, som folk ser på nattehimmelen. Men af og til kan det være vanskeligt at finde den rette årsag.«

»Fænomenerne i Hessdalen kan være atmosfæriske reflekser, kuglelyn eller andre meteorologiske fænomener«, tilføjer generalmajor Schibbye, der ikke selv tror på UFOer.

Hypoteser

Om årsagerne til den omfattende UFO-aktivitet siger Arne Thomassen:

En afklaring af årsagerne vil kræve en grundig afhandling, og jeg vil ikke sige så meget endnu. Det, at de står stille i mange minutter over nedlagte miner, kan give grundlag for mange refleksjoner. Fjeldgrunden er stort set rig på flere mineraler. En anden ting er, at jordmagnetfeltet her er det stærkeste i hele Norge. En tredje faktor er, at bjerglandskabet omkring Hessdalen er uberørt natur og relativt øde — og om vinteren vanskeligt tilgængeligt. Mange nysgerrige vil ikke komme længere end til selve Hessdalen, hvor de vil blive siddende og kigge i bilen med varmeapparatet på maksimum.

Det er vores hidtidige erfaring, at det er absolut nødvendigt at befinde sig højt oppe og se ned på UFOerne. De bevæger sig lavt. . .«

Som det er forventeligt, er der efterhånden fremsat mange hypoteser og forslag til forklaring af fænomenerne i Hessdalen. De er alle gamle og velkendte, og det er karakteristisk, at de fleste udtaler sig skråsikkert uden selv at have været i Hessdalen eller endog have kendskab til detaljerne i de mange observationsberetninger.

Videnskabsmanden Thomas McClimans ved Havnelaboratoriet i Trondheim siger i et interview til »Adressavisen« den 16/3-82:

»Jeg vil ikke påstå med 100% sikkerhed, at jeg har løsningen på UFO-observationerne i Hessdalen, men jeg tror, at forklaringen er denne: Kold luft trænger ned i dalen og møder her et varmere luftlag. I skellet opstår der en spejlflade, hvor lys fra sol og måne eller andre lyskilder bliver reflekteret. Dette er et velkendt fænomen, som blandt meteorologer benævnes refleksion i inversionslag.«

Af andre »forklaringer« kan nævnes: Lys fra rufely, reflekser fra billygter, planeten Mars og kuglelyn. Ingen af de nævnte ting kan imidlertid forklare alle de observerede fænomener, men måske kan forklaringen findes ved en kombination af forskellige kendte fænomener.

Indtil videre er de observerede og filmede fænomener i Arendal og Hessdalen *uidentificerede*. SUFOI vil fortsat følge udviklingen i Norge med interesse og naturligvis holde UFO-NYTs læsere orienteret.

Kilder:

- 1) UFO, Tidsskrift for UFO-NORGE, nr. 1, 2, 3 og 4, 1982.
- 2) NIVFO Bulletin, nr. 2, 1982.
- 3) »Exceptional UFO-Pictures From Norway«, by Arne Thomassen.
- 4) »Agderposten« 23/12-81 og 27/3-82.
- 5) Personlig korrespondance Kim Møller Hansen/Arne Thomassen, 1982.
- 6) CENAP-Report, nr. 49 marts 1980.

Dette foto er taget i Hessdalen af ingeniør Arne Pross Thomassen den 25. september 1982 klokken 19.50. Eksponeringstiden er 3-5 sek. Lyset stod helt stille over fjeldet og blafrede.

Copyright: Arne Pross Thomassen (UFO-NORGE) & SUFOI

Fysisk overfald af UFO /3

Af M. Keatman og A. Collins.

Forstvæsen formand Bob Taylor fra Livingston Development Corporation i West Lothian, Skotland, påstår, at han den 9. november 1979 så et kuppelformet objekt i en skovlysning. To kugler med strittende »spyd« kom ud fra objektet og ramte ham, ét på hver side. Alle detaljer om denne hændelse findes i denne artikels første del.

I anden del, beskrev vi undersøgelserne på stedet, politiets engagement, medicinske betragtninger og andre hændelser fra egnen.

Andre observationer.

Efter et tilfælde, der har fået så meget omtale, forventer man en drastisk stigning i antallet af lokale observationsberetninger. Denne gang har vi også kunnet registrere en del hændelser, hvor af nogle er virkelig interessante.

Den 8. november 1979, kl. 1720 var fru Sarah Johnson, 43 år, fra Ash Grove, Craigshill, Livingston, på vej hjem fra arbejde, da hun fik øje på tre ubevægelige og lydløse lys på himlen. De lignede lysene fra et fly og stod på linie med farverne hvid-rød-hvid. Da vidnet passerede under dem, tabte hun dem af syne.

Den 9. november kl. 1000 på næsten samme tid, som Bob Taylor havde sin observation, kørte fru Violet Connor og hendes søster fru Lilian Black fra Bathgate til den lille by Armadale. Da fru Connor så op mod himlen, fik hun mod nord-øst øje på et hvidt cigarformet eller stangformet lys, der svævede ubevægeligt. Hun viste fru Black det, og begge så det stå stille på samme sted i mere end fem minutter, mens de kørte. Til sidst tabte de det af syne bag nogle

bygninger i udkanten af Armadale. Ingen lyd eller påvirkning bemærkedes.

Kl. 1750 samme dag så fru Josephine Quigley, 30 år, og fire af hendes bekendte en ring af lys, som roterede lydløst. Nogen facon var ikke til at se, da det var mørkt, men lysene kom fra en position lavere end et almindelig flys højde. Objektet blev på samme sted under hele observationen, og vidnet tabte det først af syne, da hun måtte afsted og hente sin søn i skolen. Observationen varede omkring to minutter.

To timer efter fru Quigleys observation så Steven Little, 14 år, og hans bror Alan, 17 år, fra Bellsquarry, Livingston, et kuppelformet objekt svæve ubevægeligt over hovedvejen 400 m fra deres hjem. Det var en glødende, klar, hvid kugle med et stort rødt lys på venstre side og et lignende blå lys på højre side. Begge lys pulserede samtidigt med et interval på et sekund. Efter omkring otte minutter ophørte den hvide glød, så kun de to side-lys var synlige. Efter yderligere to minutter forsvandt disse lys også.

Ingen lyd eller påvirkning bemærkedes. Drengene anslog, at objektet befandt sig i ca. 150 m højde.

Den 10. oktober 1979 så et ægtepar, hr. og fru Steward, fra Dedridge, Livingston, et mærkeligt objekt, som påvirkede kvinden fysiologisk. Hun var gået i seng omkring kl. 0045, og da hun trak gardinerne i soveværelset for, hørte hun en usædvanlig lyd, som en »lyddæmpet helikopter«. Mod nord-nord-øst så hun et stort gråligt, kuppelformet objekt med seks røde lys, som roterede mod uret. Det syntes at »svæve på stedet i 20 til 30 sekunder«, mens det udsendte den dæmpede lyd. Derefter blev lyden som en højthvinende »diesel motor«, da det fløj bort, og støjen aftog i styrke med den stigende afstand. Fru Steward led af en frygtelig tørst i omkring 2 uger efter observationen, særligt om morgenen. For at slukke denne tørst drak hun en hel del te og lemonade, det sidstnævnte brød hun sig ellers ikke meget om. Hun følte sig også meget træt »... temmelig tung hele tiden, som om vægten var forøget«. Den sidste bemærkelsesværdige påvirkning var, at hendes vægt syntes at forøges fra 47,6 kg til 52,2 kg. Efter kort tid vendte vægten tilbage til det normale lige så hurtigt, som den var steget. Fru Stewart havde også adskillige psykiske oplevelser, deriblandt overnaturlige drømme og et syn af sin bedstemor i soveværelset.

Den 12. november kl. 1745 gik Barney Gallagher, far til den berømte golfspiller Bernard Gallagher fra Bathgate, en tur med sin hund, da han fik øje på et cirkulært objekt kun 60 m over sit hovede. Dette

objekt havde røde og hvide blinkende lys. Han skyndte sig hjem, og hans kone Millie nåede også at se dette luftskuespil, før det forsvandt. Forsøg på at få yderligere oplysninger om denne observation mislykkedes.

Den 14. november kl. 1745, mens forfatterne var i Bob Taylors hjem, var Sheila Robertson, 38 år, og Ruth Carnegie, 22 år, begge fra Livingston, på vej hjem fra LDC forstvæsen kommission, hvor de arbejdede. De bemærkede da pludseligt i en højde af ca. 20° en kraftig hvid glød. Ruth havde ikke sine briller på og så fænomenet som en kraftigt lysende ubestemt tåge, men Sheila kunne tydelig se formen, som hun mente lignede en elektrisk pære. Objektet var stationær i de fem minutter, det blev set. Da vidnerne nåede et bebygget område, blev det skjult for dem.

Alle nævnte observationer er officielt registrerede og dertil er to »rygter«, som er kommet os for øre, nok værd at nævne.

Mens vi var på stedet for Bobs påståede observation, henvendte tre lærere fra en lokal skole sig til os. De fortalte, at adskillige drenge havde fortalt, at de torsdag den 8. november havde set et mærkeligt objekt (ikke nærmere beskrevet) gå ned i skovene omkring Deer Hill. Børnene besluttede sig til at indberette oplevelsen til den lokale politistation. Vi fik fortalt, at først troede man ikke på dem, men da de stædigt fastholdt deres beretning, blev der optaget rapport. Beklageligvis ville lærerne ikke oplyse navnene på de indblandede, og til trods for en forespørgsel hos politiet var vi ikke istand til hverken at be- eller afkræfte hændelsen.

Dyremishandling

Et andet rygte, vi hørte, drejede sig om et noget mere uhyggeligt møde, som fandt sted »vest for Edinburgh«. Dette bliver fortsat undersøgt af UFOIN undersøger Alan Price og forfatterne. Alan fortalte, at han ved en selskabelig sammenkomst om aftenen samme dag, som Bob havde sin oplevelse, blev kontaktet af en forhenværende politibetjent, som havde hørt, at politiet undersøgte en sag om en ung mand og hans hund, som »få dage tidligere« havde set et objekt. Det forlød, at hunden sprængte sin rem og løb

hen mod det landede fartøj. Objektet steg øjeblikkelig til vejrs, og der blev ikke fundet spor efter hunden. Hændelsen blev anmeldt til politiet, og ved en eftersøgning i området den næste morgen, fandt man et af hundens afrevne bagben! Man vidste ikke yderligere om hændelsen ud over at den udløste et midlertidigt hysteri på egnen.

Forfatterne lokaliserede hvilken politistation, det drejede sig om. Og selvom der ikke fandtes nogen rapport, bekræftede en kvindelig betjent hændelsen, hun fortalte at en overordnet behandlere sagen. Hun foreslog, at vi talte med vedkommende om sagen. Trods adskillige forsøg lykkedes det ikke at få fat i denne overordnede, men vi ved imidlertid, at det til sidst lykkedes Alan Price at tale med ham, men han benægtede et hvert kendskab til hændelsen. Af indlysende grunde tilbageholdes politistationens navn indtil yderligere undersøgelse er foretaget.

Med kendskabet til det lokale hysteri, som hændelsen udløste, forsøgte forfatterne at underbygge påstanden ved hjælp af andre kilder på egnen. Efter en del udspørgen, bekræftede en lokal skoleinspektør, at en politiundersøgelse havde fundet sted som beskrevet, selvom der ikke efter hvad han havde erfaret af de rygter, der verserede, var tale om nogen direkte UFO-indblanding. Han mente, at den dag, det drejede sig om, måtte være en tirsdag, enten den 6. eller den 13. november. På trods af yderligere spørgsmål, fremkom der ikke flere oplysninger. Han tilføjede dog, at en af skolens elever påstod at have set et mærkeligt objekt på jorden i samme område den 6. november, tre dage før Bob Taylor havde sin observation. Denne påstand bliver undersøgt.

Endnu en bemærkelsesværdig påstand.

To uger efter Bob Taylors påståede observation, blev vi gjort opmærksom på en anden interessant UFO-oplevelse. Via Sunday Mail, en national skotsk avis, erfarede vi, at Susan Devenney, 23 år, fra Drumchapel, Glasgow, pludselig hørte en mystisk støj, imens hun ventede på at få en taxi hjem tidlig om morgenen søndag den 8. november 1979. Næsten samtidig ram-

te en lyskegle fortovet, og herefter kom hoved og skuldre af et væsen til syne gennem fortovet. Susan Devenney blev skrækslagen.

For at undersøge om påstanden var virkelig, rejste forfatterne ledsaget af en erfaren psykolog, Graham Philips, til Skotland den 20. december 1979 for at interviewe vidnet. Vi kunne imidlertid ikke få arrangeret et møde, sandsynligvis på grund af overreaktion i diverse UFO-tidsskrifter efter offentliggørelsen af avisartiklen.

Sammenligning med andre tilfælde

Den måde hvorpå Bob Taylors observation foregik, beskrivelsen af det kuppelformede objekt og den mærkelige gliden sammen med baggrunden, får os til at tænke på Trevor P's observation i nærheden af Machynlleth, Nordwales, i 1975 (2). I dette tilfælde så det unge vidne også et lydløst og ubevægeligt kuppelformet objekt med en flange. Denne observation skete også et afsides liggende sted. Han beskriver den måde det forsvandt på som om objektet »blandede sig« eller »smeltede sammen« med baggrunden. Desværre kom Machynllethvidnet ud for betydelige uheldige eftervirkninger. Dette skete heldigvis ikke med Bob Taylor.

Selvom kugler synes at være et enestående fænomen blandt observationer gjort her i landet, er de blevet set andre steder i verden. Et tilsvarende tilfælde blev beskrevet i Flying Saucer Review (5) under overskriften: »Mystisk flyvende objekt triller hen ad tysk vej.« I dette tilfælde trillede en kugle med seks stænger omgivet af en blålig, gennemsigtig kugleformet masse hen ad en vej, drejede 45° til højre og bevægede sig tilbage igen, før den skød lodret i vejret. Ligheden mellem disse objekter er bemærkelsesværdig, særlig da Bob Taylor ikke kendte (så vidt vi ved) noget til denne specielle hændelse. Vi er klar over, at der findes andre rapporter om »kugler med spyd« fra Syd Afrika, men disse er ikke så lette at drage paralleller til som det tyske tilfælde.

Den fysiologiske påvirkning af såvel vidnet som hunden er heller ikke enestående, da det kendes fra adskillige nærobservationer.

2. besøg hos Bob Taylor

Den 24. december 1979 besøgte

forfatterne igen Taylors bopæl, denne gang i selskab med psykologen Graham Philips, for atter at interviewe observatøren.

Tilsyneladende var der ikke blevet bemærket yderligere fysiologisk eller psykologisk effekt. Bob var stadig forvirret med hensyn til sin oplevelse, og opretholdt stadig sin nonchalant holdning til den. Der var ikke indtruffet flere UFO- eller lignende hændelser og vidnet havde ingen mærkelige drømme haft.

Den seneste offentlige opmærksomhed kom fra Yorkshire TV og BBC programmet Nationwide (»Landet rundt«).

Det viste sig, at Bob Taylor i løbet af december var blevet hypnotiseret af en kendt Edinburgh hypnotisør efter ønske fra en amerikansk avis. Hændelsen blev fuldstændig erindret under hypnosen, og det erindrede stemte nøjagtigt med det tidligere berettede. Der var ingen antydning af manglende tid eller en bortførelse.

I løbet af december 1979 fik Bob Taylor betydelig omtale i både den lokale og nationale presse. Han fik mange breve og megen opmærksomhed fra undersøgere, UFO-fanatikere og nysgerrige. Observationsstedet var ødelagt og mærkerne var ikke synlige længere.

Konklusion

At analysere en sådan kompleks serie af begivenheder er yderst vanskelig, alligevel har vi kun to mulige forklaringer tilbage. For det første at observationen var en fysisk virkelig hændelse, som beskrevet i observatørens beretning og bevist af de fysiske spor, det beskadigede tøj den fysiologiske påvirkning af observatøren, den række af uafhængige og objektive beretninger, som omgav denne observation og de mange andre UFO-observationer.

For det andet, at den var opdigtet af observatøren og/eller funktionærerne hos LDC forstvæsen kommission. Lad os først betragte teorien om svindel. Livingston er en ekspanderende ny by, og mulighederne for at lokke industri til egnen vil modtages med glæde af LDC. Mærkelige UFO-observationer giver normalt dårlig omtale. Men var der alligevel ikke en mulighed for at skabe opmærksomhed om egnen ved et sådant gennemført svindelnummer?

Malcolm Drummond er P.R.-mand for Livingston Rotary Club. Denne hjælper med at skaffe industri til egnen. Det var ham, som hovedsagelig besvarede forespørgelser fra medierne de første tre dage efter observationen. Bob Taylor forlod bekvemt egnen den dag, hændelsen fandt sted, og kom først tilbage to dage senere.

For at analysere dette må vi se nærmere på observatøren. Forfatterne er sikre med hensyn til både hans og hans families beretninger om hændelsen og anerkender dem som sande og korrekte af mange grunde. Det er sikkert, at hverken hr. eller fru Taylor er af den slags som kunne lave et svindelnummer og så fastholde historien gennem et konstant bombardement fra medierne, UFO-forskere og undersøgere og med disse rundt omkring sig dagligt. Bob Taylor var nødt til at have et godt kendskab til både UFO-litteratur og undersøgelsesprocedurer for at kunne »narre« alle indblandede. Dette ville, set i lyset af vores undersøgelse, synes fuldkommen latterligt på grund af vidnets karakter.

Derfor må vi, hvis det stadig skal betragtes som svindel, se på LDC forstvæsen kommissionen. Kunne det ikke være sådan, at Drummond og i det mindste et dusin af hans ansatte udklækkede svindelen i hemmelig forståelse med Bob Taylor? Vi tror det ikke, da intet i vore interview af de indblandede tyder på noget i den retning. Alle historier beretter det samme, og betragtet som brikker i et puslespil, giver de sat rigtigt sammen et samlet billede. Vi må heller ikke glemme, at politiet blev indblandet fra det øjeblik, historien begyndte, og hændelsens sandsynlighed ville sikkert blive overvejet af de, som forsøger svindelen, og som ønsker at bringe egnen i offentlighedens søgelys.

Den eneste mulige måde en svindel kunne foregå, var ved hypnotisk hjælp. En erfaren hypnotisør kunne have opdaget, at Bob Taylor var selvsuggestiv (uden nogen form for hypnose), og havde indvilliget i, at blive hypnotiseret med det formål, at »se hvad der skete« eller måske at »holde op med at ryge« (Taylor ryger en del cigaretter om dagen). Hypnosen kunne så være foretaget som en slags hypnotisk

suggestion, så han når tiden var inde ville opleve mødet, inklusiv tabet af bevidstheden, flænge sine bukser og komme til skade. Han ville så få besked på, at når han kom ud af den hypnotiske tilstand, ville han glemme alt om hypnosen.

Derfor ville han synes istand til at have et fuldendt fysisk møde. Sporene blev så lavet den pågældende morgen. Vi må også formode, at hvis det slog fejl, ville det få meget alvorlige konsekvenser for de indblandede.

Af den grund synes mulighederne for, at det har været svindel at være lig nul. Andre indirekte tilknyttede til sagen påstod at objektet og mærkerne kunne være lavet af kuglelysn. Efter kendsgerningerne synes dette mildest talt komplet usandsynligt.

Vores konklusion er, at mødet fandt sted, og alle beretninger er sande, og at der er al mulig grund til at betragte vidneudsagnet som værende korrekt. Bob Taylor oplevede noget, og dette blev »fanget« og nedskrevet øjeblikkeligt og nøjagtigt.

Bob Taylor sagde, at var kuglerne ikke kommet mod ham, ville han have nærmet sig objektet med den hensigt at undersøge det. Måske blev han stoppet i forsøget af frygt for, hvad der ville ske. Bob mente ikke det var tilfældet, han følte »de ønsker mig ombord«, og mon »de har styrke nok«.

Med hensyn til om han havde gjort sig nogle tanker om, hvor »de« kom fra, var hans svar, »...egentlig ikke. Jeg ved ikke om de kommer fra det ydre rum.....eller om de er noget militært. Jeg ved det virkeligt ikke«.

Denne sag får os til at sidde og tænke alvorligt på UFO-beviser i almindelighed. Hvorfor skulle en hårdt arbejdende skotte have sådan en fantastisk oplevelse? Er det muligt at sådanne observationer har meget væsentlige konsekvenser for menneskeheden? Kun tiden vil vise.

Referencer:

2. Flying Saucer Review, vol 24. nr 4. »Jelly-like entities at Machynlleth«, af Andrew Collins.
3. Flying Saucer Review, vol 18, nr. 4 (juli-august 1972). »Mystery flying object rolls along a German road«, af Hubert Malthaner.

Kaptajn Thomas Mantell, 1948

Af Kim Møller Hansen

Den 7. januar 1948 havde aftenavisen Louisville »Courier« denne sensationelle overskrift på forsiden: »P-51 og kaptajn Mantell knust under jagt på flyvende tallerken«. Hvad skete der?

Klokken 13.15 den 7. januar 1948 modtog flyveledelsen på Godman flyvebasen, nær Fort Knox uden for Louisville i Kentucky, en opringning fra Kentucky State Highway Patrol (Statspolitiets Hovedvejspatrulje), der ønskede at vide, om flyvestationen kendte noget til et usædvanligt luftfartøj i nærheden. Adskillige indbyggere i Maysville, en lille by 130 km øst for Louisville, havde observeret et mærkeligt luftfartøj. Godman havde selv intet i luften i det pågældende område og kontaktede derfor flyveledelsen i Wright-Patterson flyvebasen i Dayton, Ohio. Kort efter kom der svar — der var ingen flytrafik i området.

Tyve minutter senere ringede Statspolitiet igen, og denne gang var det folk fra Owensboro og Irvington, vest for Louisville, der rapporterede om et mærkeligt objekt. Disse rapporter var noget mere udførlige. Objektet blev beskrevet som »cirkelrundt og mellem

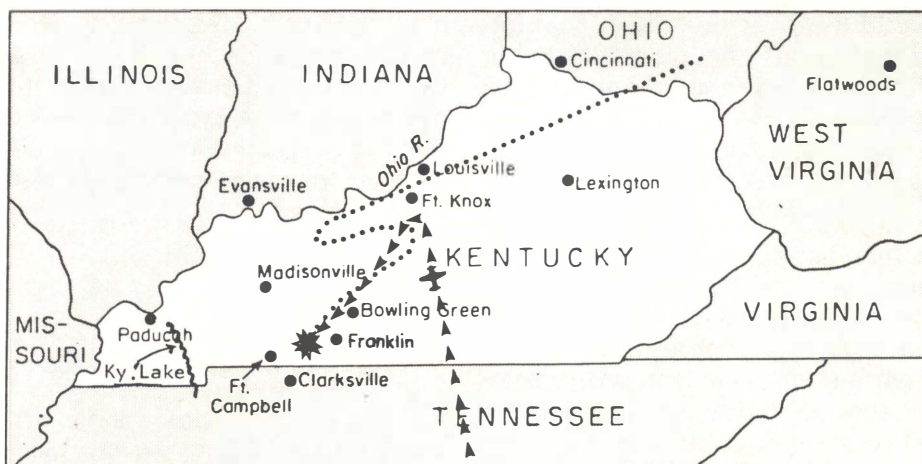
75-90 meter i diameter« og på vej mod vest med »temmelig god fart«. Flyveledelsen på Godman prøvede igen Wright-Patterson, men fik samme negative svar. I al den tid havde sergent Quinton A. Blackwell og Stanley Oliver holdt udkig efter det rapporterede objekt, idet de tænkte, at da det var passeret nord om Godman for at komme fra Maysville til Owensboro, var der chance for, at det ville komme tilbage. Og så klokken 13.45 fik de øje på det! Så snart de to mænd havde overbevist sig om, at objektet de så, hverken var et fly eller en vejrballon, slog de alarm til vagthavende officer. Det varede ikke længe, før dette rygtes over hele flyvestationen, og følgende officerer samlede sig i kontroltårnet: Premierløjtnant Orner, kaptajn Gary W. Carter, kaptajn James F. Druesler, oberstløjtnant E.G. Wood og oberst Guy F. Hix. Objektet blev betragtet gennem en 6×50 prismekik-

kert, og alle officerer var enige om, at de ikke kunne identificere objektet. Endnu klokken 14.30 diskuterede de, hvad de kunne gøre i sagen, da fire P-51'ere kom til syne fra syd på en flyvning fra Marietta, Georgia, til Standiford flyvebasen i Louisville.

Kontroltårnet kaldte flyenes leder, NG 3869 kaptajn Thomas Mantell, og bad ham se nærmere på det ukendte objekt og prøve at identificere det. En af piloterne 336 Hendrichs var ved at løbe tør for brændstof og bad om tilladelse til at fortsætte til hjembasen, Standiford. Mantell og de to andre piloter, løjtnant B.A. Hammond og løjtnant A.W. Clements, foretog et drej og indledte jagten på det formodede UFO. Da piloterne ikke på dette tidspunkt kunne se objektet, måtte flyveledelsen i Godman lede dem på den rette kurs, som gik mod syd.

Senere berettede de to ledsagende piloter, at da de var nået op i 10.000 fods højde (ca. 3 km), fløj Mantell i forvejen, og de kunne lige akkurat se ham.

Klokken 14.45 kaldte Mantell kontroltårnet og sagde: »Jeg kan nu se noget foran og over mig, og stiger stadig«. Alle i tårnet hørte Mantell sige dette og også en af de to andre piloter spørge: »Hvad fanden er det, vi leder efter?«. Kontroltårnet kaldte Mantell og bad om en beskrivelse af, hvad han så. Mantell var da nået op i 15.000 fods højde (ca. 4,6 km) og rapporterede, ifølge officerernes vidneudsagn til Projekt Sign, følgende: »Objektet er lige foran og over mig og flyver omkring halvt så hurtigt som mig.... Det ser metallisk ud og har en enorm størrelse... nu begynder det at stige... det er lige over mig, og jeg indhenter det. Jeg går op til 20.000 fod, og vil forsøge at gå tæt på«. Klokken var da 15.15. — Det skal tilføjes, at officererne i kontroltårnet, som hørte hele samtalen mellem Mantell og flyveledelsen, ikke er enige om, hvad Mantell sagde helt nøjagtigt.

Thomas Mantells flyverute i forhold til objektets kurs og området omkring Fort Knox.

Da Mantells to ledsagere var nået op i 15.000 fods højde forsøgte de som rasende at få radiokontakt med ham. Han var steget langt i forvejen og ude af syne. Da ingen af maskinerne var forsynet med iltudstyr, var de urolige for ham — men der kom intet svar. Mantell talte ikke til nogen efter den sidste melding til tårnet. Piloterne holdt sig i 15.000 fod og forsøgte igen forgæves at få kontakt med Mantell, hvorefter de begyndte at dale. På vej til basen passerede de Godman, og en af dem sagde noget om, at alt hvad han havde set var en refleks i cockpitglasset.

Da de landede på deres base, Standiford, lige nord for Godman, fik løjtnant A.W. Clements fyldt mere

FLIER DIES CHASING A 'FLYING SAUCER'

Plane Explodes Over Kentucky
as That and Near States
Report Strange Object

LOUISVILLE, Ky., Jan. 8 (AP)—Several areas of Kentucky and adjoining states were excited today over reports of a "flying saucer" which led to the death of one National Guard flier and fruitless chases by several other pilots. The National Guard headquarters at Louisville said Capt. Thomas F. Mantell Jr., 25 years old, was killed late yesterday while chasing what was reported as a "flying saucer" near Franklin, Ky. Two other members of the Kentucky National Guard, also asked to make a flying investigation of reported "flying discs" in areas near Fort Knox, returned to Louisville base. Louisville pilots, James

FOTO: National Archives.

Kaptajn Thomas F. Mantell — kaldet UFOlogiens første martyr.

brændstof på P-51 jageren, ligesom maskinen blev forsynet med iltudstyr. Clements vendte tilbage til det område, hvor man sidst havde haft kontakt med kaptajn Mantell og afsøgte luft rummet i 32.000 fods højde (ca. 9,8 km) — men han så hverken Mantell eller det ukendte objekt og vendte derfor tilbage til Standiford.

Klokken 15.50 tabte officererne i kontroltårnet i Godman objektet af syne, og et par minutter senere fik de besked om, at Mantell var styrtet ned og dræbt.

Nedstyrtningssstedet og vilde rygter

Flyet var styrtet ned klokken 15.18 (lokal tid) nær byen Franklin. Flyvevåbnet kontaktede politiet i Franklin, og under ledelse af politiofficer Joe

Walker blev nedstyrtningssstedet afspærret og undersøgt. Da Joe Walker ankom til ulykkestedet, var liget af kaptajn Mantell taget ud af vraget. De første som ankom til ulykkestedet havde fundet Mantells lig i det flossede sikkerhedsbælte i selve vraget, og det var tydeligt at se, at Mantell ikke havde gjort forsøg på at springe ud i faldskærm og derved undgå denne brutale død.

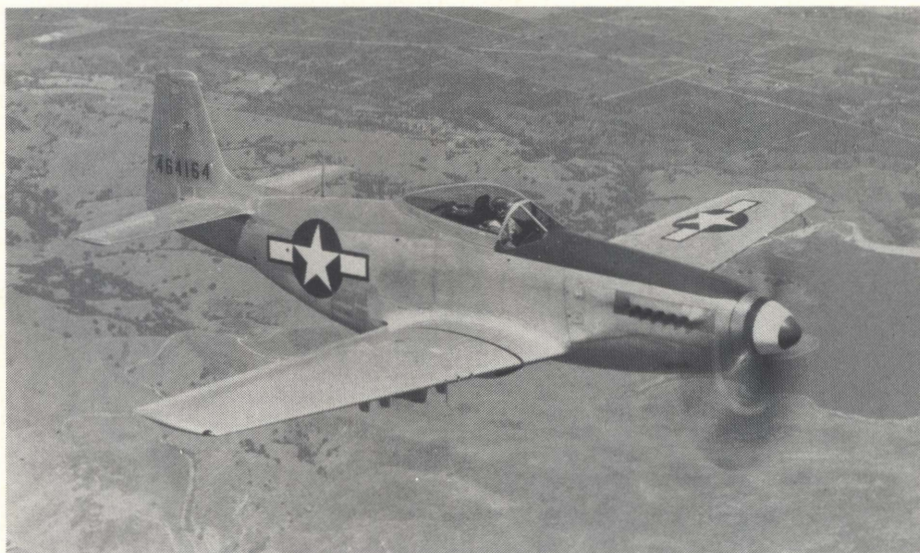
Øjenvidner til ulykken fortalte politiofficer Joe Walker, at flyet var eksploderet i luften umiddelbart før det ramte jorden. Der blev fundet vragrester spredt over et areal med en diameter på omkring 1,5 km, og det tog nogen tid før man fandt halesektionen, den ene vinge og propellen.

I visse UFO-kredse opstod senere en del rygter, der bl.a. gik ud på, at

Mantell var brændt op eller slet ikke fundet, og at flyet var gennemhullet af bittesmå huller, magnetiseret og måske endda radioaktivt efter et sammenstød med et kæmpe-UFO. Men disse rygter er og bliver rygter. Af haverikommisionens rapport fremgår det tydeligt, at Mantells lig ikke var brændt op, og at flyet hverken var gennemhullet, magnetiseret eller radioaktivt. Rapporten udtalte, at Mantells maskine havde mistet en vinge som følge af den voldsomme fart under dykket, da Mantell besvimed på grund af iltmangel.

»UFOet« spøger igen!

Adskillige timer efter Mantells styrt modtog kontroltårnet fra klokken 19.20 og hele aftenen en masse opringninger fra flyvepladser i Midtvesten om

P-51 Mustang jagerfly magen til det kaptajn Mantell fløj i den 7. januar 1948.

observationer af endnu et UFO. Der blev bl.a. indrapporteret fra: Lockbourne, Clinton, St. Louis, Coffeville og Kansas City. Der blev talt om »et stort lys på himlen«, »en stor lyskugle, der fløj mod sydvest« og »et objekt der fløj mod vest-sydvest med en hastighed på 400 km/t«.

En yndlingsforklaring

Folkene ved flyvevåbnets UFO-undersøgelsesprojekt »Project Sign« (en forløber til Project Blue Book) arbejdede hurtigt i denne sag. Flyvevåbnet var hårdt presset til at komme med en forklaring, eftersom pressen, der havde fået nys om styrtet, krævede at få et svar. Nogle uger i forvejen havde Venus været genstand for forfølgelse af en

P-51'er, og der var lighedspunkter mellem dette tilfælde og Mantells. Så næsten inden haverikommisjonen havde undersøgt vraget, havde flyvevåbnet sagt »Venus«. Dette svar tilfredsstillede pressen og gav flyvevåbnet arbejdsro. Mantell var uheldigvis blevet dræbt i et forsøg på at indhente Venus. Men selv om flyvevåbnet havde givet pressen dette svar, der gav pressen det indtryk, at der var fuld enighed om det nåede undersøgelsesresultat, arbejdede man stadig i flyvevåbnet på højtryk, og mappen med Mantell-sagen voksede sig stor.

I 1949, et år efter Mantells død, udsendte flyvevåbnet sin officielle rapport om sagen. Rapporten er et mester-

stykke i »tvedydig tale«. Rapporten siger, at UFOet muligvis var Venus, eller det kunne have været en ballon — eller måske to balloner. Det var sandsynligvis Venus, blot er det tvivlsomt, da Venus var for svagt lysende til at kunne ses om eftermiddagen.

Journalister, der havde fulgt sagen, var rystede over rapporten. Et par uger i forvejen havde »Saturday Evening Post« offentliggjort en artikel med titlen: »Hvad man kan stole på om de flyvende tallerkener«. Historien havde officiel sanktion og havde brugt Venus-teorien som en mulig løsning på UFO-observationer. For at klargøre situationen fik nogle journalister adgang til at interviewe en major i Pentagon — en major der var »ekspert« i UFO-spørgsmål.

Han blev spurgt direkte om løsningen på Mantell-sagen, og han sagde ligeud, at det var Venus. Journalisterne henviste til den nyligt udsendte officielle rapport, hvortil majoren svarede: »De undersøgte det igen, og det var Venus«. Han vidste ikke, hvem »de« var, hvor og hvad de havde undersøgt, men det var altså Venus. Journalisterne spurgte så, at hvis der var udarbejdet en senere rapport end flyvevåbnets officielle rapport fra 1949, hvorfor var den så ikke blevet brugt som grundlag — og kunne man få den at se? Svaret på det sidste var et klart »Nej!« — låget klappede fuldstændig i.

Dette interview gav afgjort et indtryk af, at flyvevåbnet forgæves prøvede at dække over en vigtig oplysning og brugte Venus som skjul.

Nyvurdering af sagen

I 1952 blev kaptajn Edward J. Ruppelt leder af Project Blue Book, og på foranledning af en oberst i efterretningsvæsenet, der havde haft en mængde forespørgsler om hele forvirringen omkring Mantell-sagen, begyndte Ruppelt at kulegrave sagen på ny.

Han henvendte sig til astronom J. Allen Hynek, flyvevåbnets daværende videnskabelige konsulent og ansvarlig for den tvedydige rapport, og spurgte ham, om Venus var forklaringen, som der stod skrevet i rapporten fra 1949. Hynek beklagede rapportens formulering. Havde han vidst, at den ville skabe en sådan forvirring, havde han udtalt sig tydeligere. Han troede, at sagen var skrinlagt.

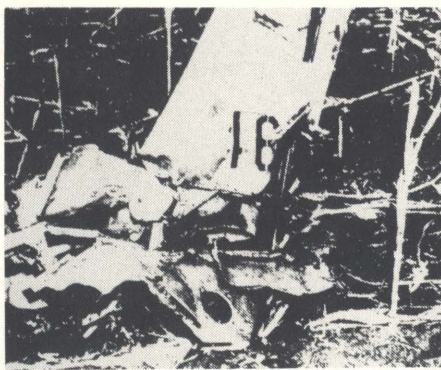
Grunden til, at Venus forekom at være en så god forklaring var, at den stod på omtrent samme sted på himlen som UFOet. Ved at se i sine notater kunne Hynek fortælle Ruppelt, at klokken 15.00 den 7. januar 1948 stod Venus syd-sydvest for Godman og 33° over horisonten. Klokken 15.00 anslog folkene i kontrollårnet UFOets position til sydvest for stationen og 45°

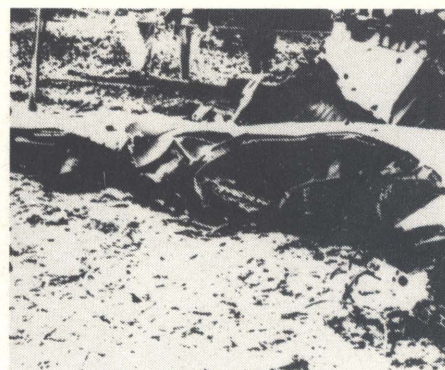
Vraget af Mantells P-51 jagerfly. Til venstre ses det ene landingshjul. Foto: USAF.

Mantell styrkede ned mindre end 140 meter fra et hus tilhørende familien Philips. Foto: USAF

Her ses en del af halepartiet fra det forulykkede fly. Foto: USAF.

Den største vagdel set fra to forskellige vinkler. Genstanden, der stikker lodret i vejret, er det ene propelblad. Foto: USAF.

over horisonten. Når man tager hensyn til vanskeligheder ved bedømmelse af retninger og højder, var det temmelig nær.

Der var dog et stort minus: Venus var ikke klar nok til at kunne ses! Planetens lysstyrke var kun 6 gange så stor som baggrunden, hvilket måske lyder af meget, men faktisk gør det umuligt at finde den selv på en klar dag. Og den 7. januar var der iøvrigt også temmelig megen dis.

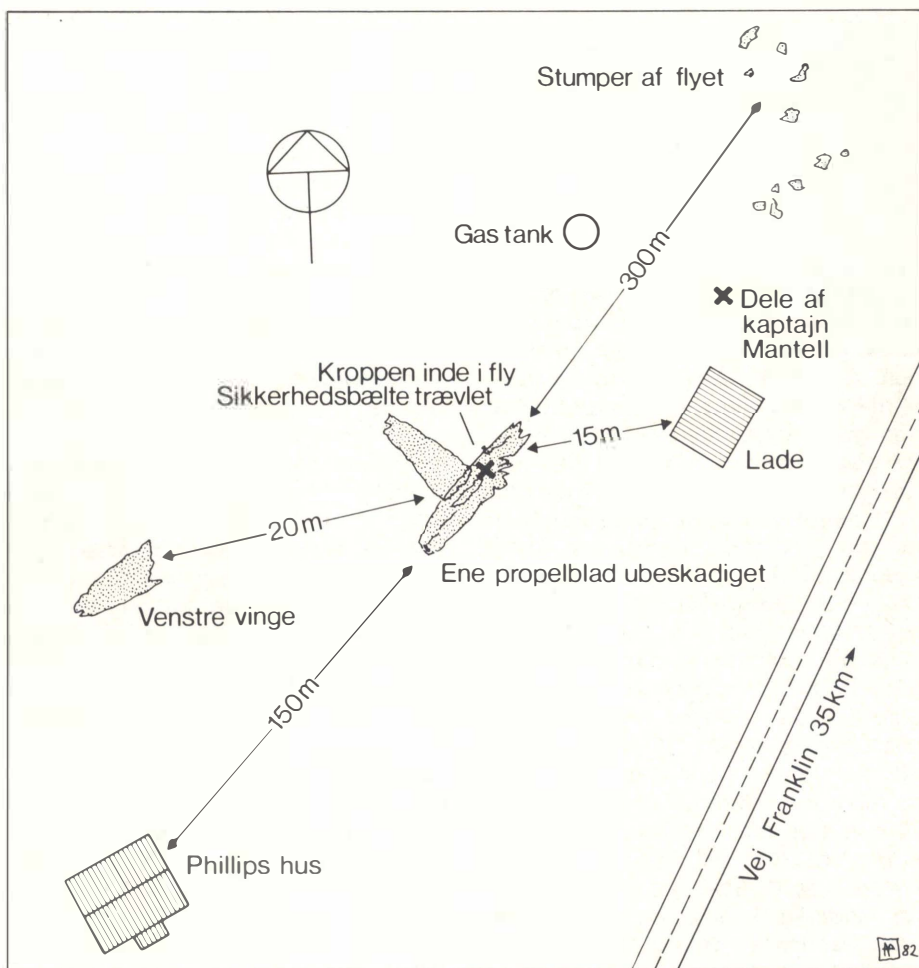
Hynek og Ruppelt blev derfor enige om, at det ukendte objekt, som Mantell forfulgte, ikke kunne være Venus.

Kaptajn Ruppelt nedskrev derefter de forskellige beskrivelser af UFOet, for måske derved at komme sporet af en løsning. Ifølge Hynek, ville Venus ikke have været mere end en knappe-nålsspids af lys, men ingen af beskrivelserne passede på det:

- »Objektet lignede en ice-cream vaffel med noget rødt foroven — tilsyneladende hvid med rødt foroven«
- »Ligesom dråbeformet — rund; senere så objektet væskeagtigt ud«
- »Rundt — nogle gange kegleformet«
- »Det var meget hvidt og lignede en paraply«
- »Jeg er ikke i stand til at sige, om objektet selv udsendte lys, eller om det reflekterede sollyset. Gennem en kikkert lignede det en faldskærm, hvor solen skinner på, men der så også ud til at være noget rødt lys omkring den nederste del.«

Disse beskrivelser fik straks Ruppelt til at tænke på en SKYHOOK-ballon med en diameter på 30 meter. Og to observationsrapporter i arkiverne bestyrkede Ruppelt i denne antagelse. Ikke længe efter at objektet var forsvundet ud af syne fra Godman, havde en mand fra Madisonville ringet til flyveledelsen i Dayton og fortalt, at han havde set et objekt bevæge sig mod sydøst. Han havde set på det i en kikkert og observeret, at det var en ballon. Klokken 16.45 ringede en astronom fra Nashville i Tennessee. Han havde også set et UFO og gennem sin kikkert konstateret, at det var en ballon.

I 1948 var »Project Skyhook« en militær hemmelighed. Flåden havde udviklet en kæmpe SKYHOOK-vejrballon, der kunne stige til en højde på 70.000 fod (ca. 21 km) og indsamle oplysninger om den øvre atmosfære. Ballonen var lavet af polyethylen og fyldt med ikke-brændbart helium. Ballonen kunne udvide sig til en diameter på næsten 30 meter og opnå store hastigheder p.g.a. jet-vinde i den øvre atmosfære. Hastigheden kunne komme helt op på 640 km/t, og p.g.a. vindforholdene kunne ballonen foretage nogle mærkværdige kursændringer og endda stå helt stille ind imellem.

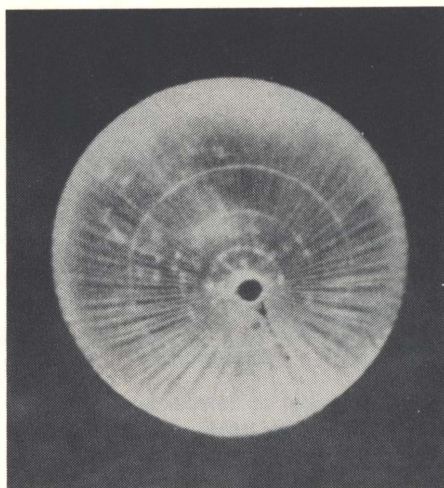
Denne skitse fra Blue Book Arkiverne viser nedstyrtningsstedet for Mantells fly og vagdelenes spredning.

En SKYHOOK-ballon sendes her op fra et hangarskib. Først i 1951 frigav den amerikanske flåde oplysninger om »Projekt Skyhook«.

Plast-ballonen kunne reflektere sollyset i alle regnbuens farver, og når sollyset faldt på en bestemt måde, kunne ballonen også se metallisk ud. Først i 1951 frigav den amerikanske flåde oplysninger om »Project Skyhook«.

Kaptajn Ruppelt undersøgte nu ballonteorien nærmere. SKYHOOK-forsøgsvævningerne for flyvevåbnet blev overvåget af en gruppe officerer stationeret på Wright-Field. De havde ingen rapporter om flyvninger i 1948, men mente, at de store balloner dengang blev sendt op fra Clinton County flyvestationen i det sydlige Ohio. Ud fra oplysninger om vind og vejr-forhold kunne Ruppelt rekonstruere forløbet, og med de vinde som herskede den 7. januar 1948, kunne en SKYHOOK-ballon netop ses fra de forskellige byer i de retninger, højder og på de tidspunkter, som UFOet blev set. En SKYHOOK-ballon opsendt fra Clinton County ville være synlig fra byerne øst for Godman, hvorfra den første rapport var kommet fra Statspolitiet. Det er ikke usædvanligt, at en SKYHOOK-ballon kan ses i en afstand af 80-90 km. Ballonen kunne derpå være gået vestpå et stykke tid, mens den steg for den stærke østenvind, der blæste hele dagen, og få større fart. Efterhånden som den kom op i højderne med deres stærke vinde. I løbet af 20 minutter kan den have nået en position, hvorfra den kunne ses fra Owensboro og Irwington, byerne vest for Godman, hvorfra den anden rapport stammede. Stadig stigende ville ballonen nå højder, hvor en stærk vind gik i sydlig retning. Jetstrømmene blev ikke kortlagt i 1948, men vejr-

SKYHOOK-ballon set nede fra.

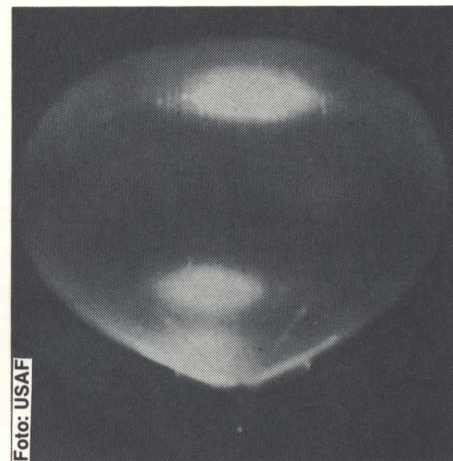
kortet, som Ruppelt havde fremskaffet, viste tydelige tegn på en sydlig afdrejning i den dags jetstrøm. Jetstrøm eller ej, så ville ballonen bevæge sig sydover med stor fart og stige. Et sted syd eller sydvest for Godman ville den være nået gennem de sydgående vinde op i et stille lag i omkring 60.000 fods højde (ca. 18 km). Her ville den langsomt drive mod syd eller sydøst. En SKYHOOK-ballon kan ses i 60.000 fods højde.

Da man i kontroltårnet på Godman først fik øje på objektet, var det syd for stationen. Objektet var relativt nært og så ud som en »faldskærm«, hvad en ballon gør.

I løbet af de to timer, objektet var i syne, så det ud til at svæve, men observatørerne havde noteret tiderne, når de kikkede i kikkerten, og beskrivelserne i tidsmæssig rækkefølge var: »Enorm«, »lille«, »en fjerdedel af fuldmånen« og »en tiendedel af fuldmånen«. Hvad så end UFOet var, så bevægede det sig langsomt bort. Under sin driven mod syd, kan det have mødt stærkere vinde og ville let kunne ses fra Madisonville og Mashville en time efter, det forsvandt fra Godman.

Dermed havde Ruppelt fundet den sidste brik i puslespillet. Mantell prøvede på at indhente en kæmpestor SKYHOOK-ballon, som var opsendt fra det sydvestlige Ohio. Mantell vidste ikke, at det var en ballon, for han havde aldrig hørt om en så enorm ballon med en diameter på 30 meter og slet ikke set en.

Et eller andet sted i flyvevåbnets eller flådens arkiver ligger der rapporter, der kan afgøre, om en ballon overhovedet er blevet sendt op fra Clinton County den 7. januar 1948. Kaptajn Ruppelt kunne ikke finde disse rapporter. Folk, der var med i arbejdet med de første SKYHOOK-balloner, »mindes« at have arbejdet på Clinton County flyvestationen i 1948, men vil ikke hænge op på en flyvning den 7. januar.

SKYHOOK-ballonen er en videnskabelig ballon lavet af et plastmateriale og fyldt med ikke-brændbart helium. Plastmaterialet kan reflektere sollys i mange forskellige farver og endda få ballonen til at se metallisk ud. Afhængig af vind og højde kan ballonen foretage mange bemærkelsesværdige kurs- og hastighedsændringer.

»UFOlogiens første martyr«

I dag er mange mennesker stadig af den opfattelse, at kaptajn Mantell døde under en jagt på et UFO og således blev »UFOlogiens første martyr«, men på baggrund af kaptajn Ruppelts efterforskning er det mest sandsynligt, at Mantell jagtede en SKYHOOK-ballon. Under jagten overskred Mantell de gældende sikkerhedsbestemmelser. Normalt var den største flyvehøjde uden iltudstyr på omkring 15.000 fod (ca. 4.600 m) men Mantell gik op til 20.000 fod (6.100 m) og mistede derfor bevidstheden p.g.a. iltmangel og styrtede ned. Spørgsmålet om, hvorfor Mantell, en omhyggelig og erfaren pilot, fortsatte ud over sikkerhedsgrænsen, har naturligvis været fremme. En af Mantells nære venner kommenterede det således:

»Det eneste, jeg kan komme i tanke om, er, at han må have jagtet noget, han følte var af større betydning end hans liv og hans familie.«

Kilder:

- 1) Project Blue Book. Mikrofilmrulle T 1206-93. File 136.
- 2) Edward J. Ruppelt. »The Report On Unidentified Flying Objects«. Victor Gollancz, London, 1956.
- 3) Philip J. Klass. »UFOs Explained«. Vintage Books, New York, 1976.
- 4) Brad Steiger. »Project Blue Book«. Ballentine Books, New York, 1976.
- 5) David C. Knight. »UFOs A Pictorial History from Antiquity to the Present«. McGraw-Hill Book Company, New York, 1979.
- 6) Ronald D. Story. »The Encyclopedia of UFOs«. Dolphin Books. New York, 1980.
- 7) Willy Wegner. »UFOer — Top secret?«. FUFOS, 1980.

Søgen efter intelligens

Af E.J. Coffey

Mennesket er utvivlsomt et enestående dyr, der ikke blot er opmærksom på sin egen eksistens, men også kan spørge om, hvordan det blev skabt, og — imens det ser tværs igennem det gigantiske og uhyre ugæstfri kosmos — spekulere på, om det er alene. Kun en enestående kombination af sansemæssige og fysiske evner har udviklet mennesket med de specielle talenter, som dets intellektuelle og teknologiske bedrifter vidner om. Mange filosoffer og videnskabsmænd troede, at mennesket var mageløst enestående, og at dets udvikling ene og alene skyldtes et evolutionært »kvante spring«. I virkeligheden er der intet i det tilgængelige materiale, der kan bevise dette. Ironisk nok, på det tidspunkt da interessen for en mulig udenjordisk intelligens var på sit højeste, fandtes der ingen teori, der kunne forklare begrebet intelligens. De synspunkter, der findes, er normalt forvirrende og modstridende og af begrænset anvendelighed. En relativ ny teori — teorien om hvordan intelligens kan opfattes (1,2) — muliggør heldigvis en forståelse af intelligensens beskaffenhed, kreativitetens samt sprogets rolle, og omfanget af og begrænsningen for menneskets opfattelse af Universet.

Erkendelses teorien

Utilfredsheden med den almindelige holdning til intelligens, opstod delvis som følge af den erkendelse, at andre højere pattedyr, især menneskeaber og delfiner, har en opfindsomhed, en evne til at lære sprog (hidtil kun menneskeabernes) og løse opgaver på en lignende måde som mennesket. Dette lader antyde, at de højere pattedyr i det mindste kan tænke, d.v.s., de kan både opstille og behandle begreber. Det lader også antyde, at evnen til begrebsdannelse går forud for skabelsen af et sprog. Sproglige udtryk er simpelt hen en navngivning af forud opståede begreber. Sådanne evners eksistens har kun mening, hvis de er et produkt af tilsvarende erkendelsesmæssige processer. Menneskets gamle drøm om kommunikation med

dyrene er måske tættere på at gå i opfyldelse, end de fleste af os regner med, på grund af disse fællestræk, og til trods for de ofte enorme forskelle.

Erkendelses teoriens anvendelighed støttes af Arthur Koestlers systematiske undersøgelser af kreativ tænkning (3). De afslører, at tænkning er karakteriseret af både ufornuft og spontanitet og er derfor ikke en logisk proces (dette lægger endnu stærkere bånd på enhver analogi mellem hjerner og computere. Undersøgelserne fremhæver også betydningen af den kortlægning af amerikanske matematikeres (inklusive Einstein) tænkemåde, der blev udført i 1945. Denne kortlægning konkluderede, at den afgørende fase af den kreative proces primært støttede sig til brugen af fore-

stillingsevne (i almindelighed visuelt, skønt også andre opfattelige former kunne anvendes) og kun sekundært til sprog, som også Einstein påstod kun blev anvendt i kommunikationsøjemed. Det kan vises, at disse »opfattede billeder« svarer til udtrykkene »opfattede begreber« og »opfattede hypoteser«. Derfor er det klart, at sproget ikke kan være tankens udtryksmiddel, som man i stor udstrækning har antaget i historisk tid.

Menneskelig overlegenhed

En faktor, som synes at have haft stor betydning for den hominide evolution, var det gunstige miljø, som forårsagedes af de verdensomspændende klimatiske forandringer, der igen fremmede savannens udbredelse. En beskeden ændring i adfærden — hændernes frigørelse fra bevægelsesfunktionen — var af afgørende betydning, for det banede vejen for menneskets senere dominans over verden, specielt resultatet af to vigtige opfindelser: sprog og teknologi (4). Blandt de fædrene hominider, som i stigende grad gjorde krav på savannen, må der have fundet en meget stærk udvælgelse sted, afhængig af så forskellige faktorer som synet, brug og fremstilling af værktøj, forholdsregler mod at blive bytte (udkig, skræmmeforanstillinger, våbenbrug), at kunne bære ting (mad, vand, småbørn, værktøj, våben), alt sammen noget der medvirkede til at fremme den oprettede stilting og den almindelige, tobenenede gang. At hænderne blev frigjorte for bevægelsesfunktionen tillod en teknologi med betjening og fremstilling af værktøj så vel som det tillod en gestikulation uden hvilken, i modsætning til hvad man forventede, et sprog ville have været umuligt. En mund, der er fri for at opsamle føde, bære ting og virke truende, er velegnet som en frembringer af et komplekst vokaliseret sprog, den mest dominerende form for tale i dag. Kvalificerede, smidige

hænder og et kompliceret sprog er nødvendige færdigheder for et kulturelt dyr, og begge ting fremmer den tilsigtede udformning af verden efter de valgte mønstre. Disse to evner er de centrale i menneskets meget store tilpasningsevne: derfor er mennesket ikke kun tilpasset en særlig økologisk niche, og derfor er mennesket nu både psykologisk og teknologisk i stand til at klare alle de udfordringer verden byder på.

Der er bred enighed om, at mennesket er »mere« intelligent end andre dyr, ja selv at der blandt menneskene er forskellige »grader« af intelligens. Et sådant vildledende synspunkt er opstået som et biprodukt af den almindelige mangel på en teori om intelligens, idet det eneste tilgængelige sammenligningsgrundlag har været »størrelsen«. Grunden til min kritik er, at intelligens er lig med kvaliteten af en proces, nemlig evnen til at forstå. Altså er det muligt at sammenligne de højere pattedyrs evner — opfindsomhed, menneskelignende problemløsning, erhvervelsen af sprog — med de tilsvarende evner hos menneskene. Dette er rimeligt både biologisk og antropologisk, for det betyder, at intelligens må have været en fælles arv for de tidlige hominider og men-

neskeaberne, fra hvilken arven så gik i forskellige retninger for omkring 6 til 10 millioner år siden. Den vigtigste støtte for denne tanke får man ved at betragte den biologiske proces med navnet neoteni (5,6,7). Neoteni eller bibeholdelse af foster- eller ungdomsstadet indtil et senere trin i organismens udvikling har fundet sted, har i tilfældene med de højere primater og især mennesket, resulteret i en længere barndom og dermed bedre muligheder for en længere tidsoplæring. Mennesket er først og fremmest elev, hvilket vi må erkende, hvis vi vil forstå menneskets overlegenhed og tilpasningsevne. Jerison (8) påstod, at sprogets fleksibilitet adskiller det fra de simple kommunikationssystemer, der ligger »forud fastlagt« i hjernen, og han postulerede, at sproget primært udviklede sig for en levendegørelse af de mentale billedsprog. Sprogets rolle i kommunikationen udvikledes så siden hen. Videnskabsmanden og lingvisten Ronald Englefield (9) har yderligere påvist, hvordan sproget må have udviklet sig via rækken af selvforklarende tegnsprog og traditionel tegnsprog til tale-sprog. Det begyndte med et dyr med en lignende rudimentær udviklet opfindsomhed og intelligens som den vildtlevende men-

neskeabe. Sproget forsyner os ikke med en »universal beregningsevne«, som de, der støtter computer sammenligningen, normalt antager. Kort sagt bruges sproget til at bemærke, registrere og huske med, så vel som det fremmer forståelsen af billedsproget. Altså er det en stor hjælp for tænkning og fantasi, skønt det igen kraftigt må fremhæves, at sproget ikke er tankens udtryksmiddel.

Udsigterne for SETI*

Siden Greenbank konferencen i 1961 (10) har det været den almindelighed opfattelse, at på grund af intelligensens enorme overlevelsessevne må dens opdukken på en beboet planet være næsten uundgåelig. Normalt fremføres ideen om parallel udvikling som støtte for denne tanke. Skønt det er sandt at intelligensen ændre adfærden hos andre dyr, er dette intet sammenlignet med menneskets muligheder. Resultatet er da, at påstande baseret på »parallel evolution« er yderst vildledende. Til trods for de ligheder, der er mellem mennesker og andre dyr, flere end man normalt tænker over, har menneskets opdukken tidligere i denne planets historie været en begivenhed fuldstændig uden

*søgning efter intelligent liv i rummet

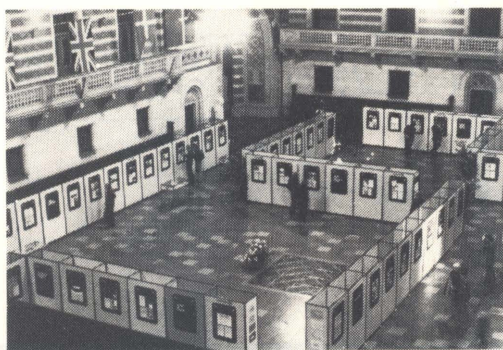
Ill.: Desző Sternoczky

fortilfælde, et produkt af et gunstig miljø og et enestående sammentræf af sanser og fysiske egenskaber sammen med uvurderlige bidrag fra neoteni, forlænget oplæring, sprog og teknologi. Hvad dette antyder er, at SETI (søgning efter udenjordisk intelligens) ikke drejer sig om mulighederne for, at intelligens er dukket op på en anden planet, for med mindre vi virkeligt besøger den, forbliver dette ubesvaret. SETI drejer sig om mulighederne for, at der er udviklet intelligente, teknologisk orienterede og meddelsomme væsener. Dette er fordi SETI i virkeligheden i sit inderste væsen er et filosofisk vovestykke og måske det vigtigste, mennesket nogensinde har tænkt på. Der tages her hul på de grundlæggende spørgsmål, som det er naturligt for mennesket at stille, for eksempel om universets opbygning og menneskets plads i det, og mysteriet omkring ens egen eksistens. Vi ønsker at få at vide, om der et andet sted i dette uhyre Univers er væsener magen til os, og om disse ligeledes undrer sig og spekulerer på alt det, der hverken kan måles eller vejes!

Odds mod en succes for SETI er virkelig umådelig store, ikke kun på grund af Universets størrelse, men fordi jo mere vi lærer, jo lettere erkender vi, hvor lidt vi i virkeligheden forstår. Udviklingen af en skabning som mennesket var på ingen måde uundgåelig. Jerison påstår for eksempel, at pattedyrenes intelligens kun opstår som en biding under løsningen af problemet omkring, hvordan nerverne skulle pakkes sammen mest hensigtsmæssigt hos de tidlige pattedyr for omkring 200 millioner år siden. Hvis dette er rigtigt for forholdene her på Jorden, hvor meget vanskeligere må det så ikke være at tænke på, hvad der er sket i en anden verden, om hvilken vi absolut intet ved. Yderligere har en af de vigtigste stimulanter for de højere hvirveldyr evolution været det omfang og den styrke hvorved kontinentalforskydningerne har påvirket klimaet, havet og miljøet som følge af kontinenternes forening og adskillelse (derved påvirkes udbredelse, vækst, stabilisering eller udslettelse af grupper af organismer). Det er derfor tydeligt at SETIs chancer er yderst små, skønt det ikke betyder at udviklingen af funktionelle paralleller til mennesket er umulig. Vi ved det virkelig ikke. På grund af dette uvidenheds-niveau er det for tiden meget svært at forsvare (logisk set) et meget omfattende SETI-program på nuværende tidspunkt. Det ville være meget

Artiklen slutes på
side 45

Jubilæums-udstilling

I anledning af SUFOIs 25-års jubilæum og SUFOI-Aalborgs 10-års jubilæum vises en særlig plancheudstilling i

Aalborghallen 5.-13. februar

For første gang nogensinde vises den meget store udstilling i sin helhed (130 plancher, teknisk udstyr og lysbilledshow) udenfor København. Benyt lejligheden til at studere de mange saglige beretninger om:

- FORENINGEN SUFOI OG DENS FORMÅL
- BEHANDLING AF UFO-RAPPORTER
- DANSKE UFO-RAPPORTER
- UDENLANDSKE UFO-RAPPORTER
- UFO'ER PÅ RADAR
- FEJLKILDER
- UFO'ER I FORTIDEN
- UFONAUTER

— og mange andre spændende emner, behandlet i fotos, tegninger og tekst!

Åbningstid: Hverdage 14-18 Week-end 10-18

Der er GRATIS ADGANG, og SUFOIs medarbejdere vil være til stede ved informationsbordet i hele åbningstiden.

Se en helt ny sektion plancher med eksempler på nordjyske UFO-rapporter — bl.a. »Kvinde forfulgt af UFO ved Skagen«!

EKSTRA:

Bed om en demonstration af SUFOIs elektroniske detektor MFI-6 — nu opstillet i over et hundrede eksemplarer i hele landet!

Oplev et nyt spændende lysbilledshow med lydband i udstillingens egen »bio-graf« — Showet vises non-stop!

— Indbydelse —

UFO-NYTs læsere inviteres hermed til den officielle åbning af udstillingen

lørdag, den 5. februar kl. 14.00

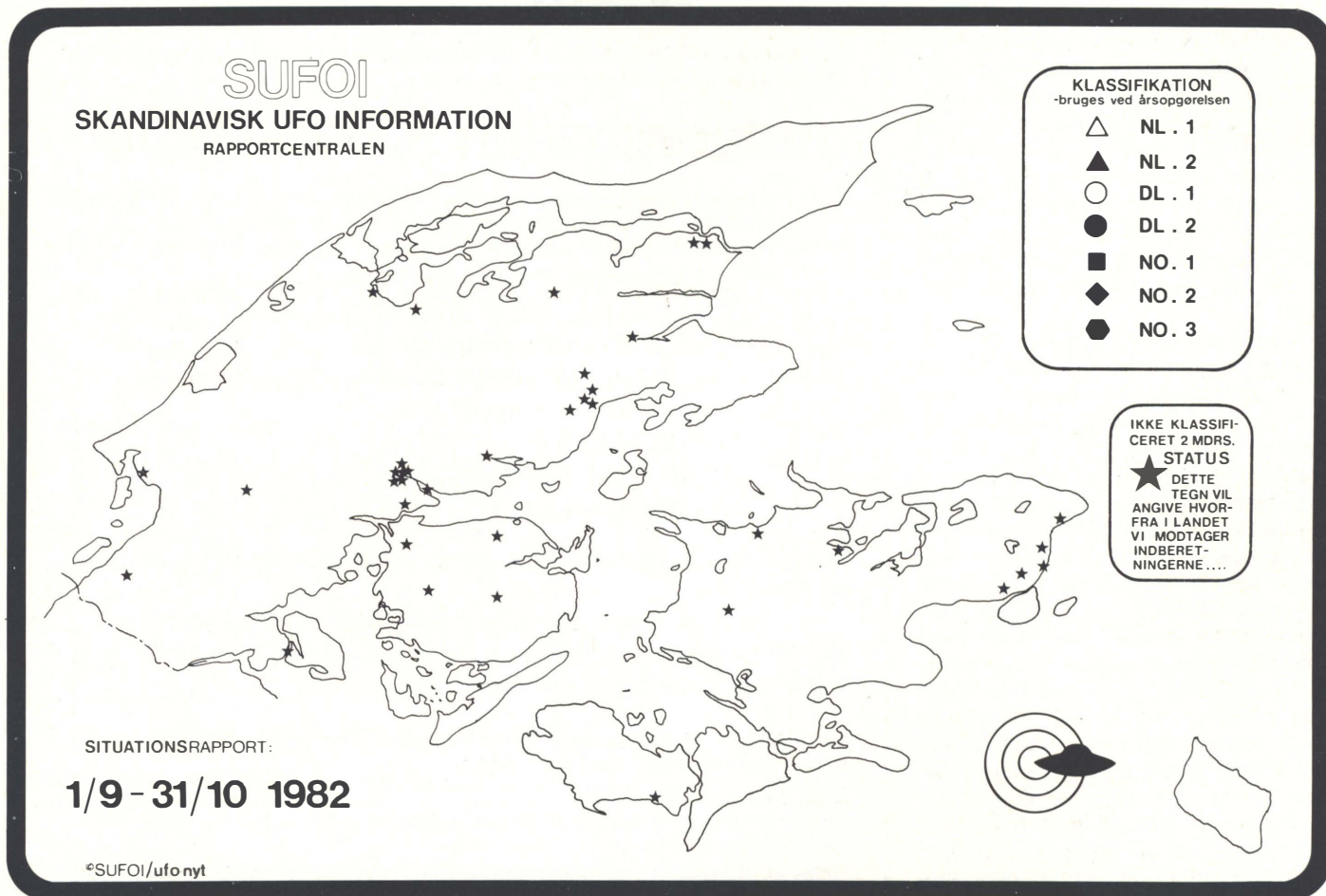
Udstillingen åbnes ved en officiel reception af Aalborgs borgmester Kaj Kjær, hvorefter SUFOIs næstformand Torben Birkeholm holder et kort lysbilled-foredrag, inden dørene åbnes for offentligheden.

Interesserede bedes henvende sig til SUFOI på tlf. 08 - 16 33 19, og vil derefter få tilsendt adgangskort, der gælder for 1 person + 1 ledsager.

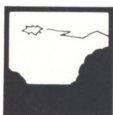
Sidste frist for tilmelding er tirsdag den 1. februar. Men skynd Dem — vi har kun et begrænset antal adgangskort til rådighed!

INDRAPPORTERINGER

DANMARK

NL.1.
Nattelysfænomen 1
 Et punktformet lys uden detaljer.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
 Et punktformet fænomen uden detaljer.

NO.1.
Nærobbservation af 1. grad
 Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
 Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
 Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

NO.2.
Nærobbservation af 2. grad
 Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.3.
Nærobbservation af 3. grad
 Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Den følgende liste angiver hver enkelt henvendelse om observationer, som SUFOI har modtaget i den anførte periode.

Markeringen på kortet angiver observatørens opholdssted i hvert enkelt tilfælde.

Da kun et fåtal af henvendelserne er undersøgt til bunds på tidspunktet for opgørelsen, kan der mangle oplysninger i flere tilfælde - ligesom det på dette tidspunkt kun i få tilfælde er muligt at afgøre om fænomenerne kan identificeres.

(En komplet oversigt over antal UFOer/IFOer bringes hvert år i forbindelse med en statistisk analyse af det samlede rapportmateriale).

Under rubrikken UFO-RAPPORTER, DANMARK, bringes et udvalg af de færdigbehandlede observationer.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. sept til 31. okt. 1982

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (med postnr.)	Antal vidner	Farver	Evt. identifikation
-06-78	aften	—	2942 Skodsborg	1	orange	
25-11-81	22.00 DNT	5 min.	8900 Randers	1	violet/hvid	
-05-82	17-18.00 DST	3 sek.	4591 Føllenslev	1	hvid/grå	
11-06-82	01.20 DST	ca. 7 min.	7100 Vejle	2	hvid/rød	
-06-82	ca. 21.05 DST	30 sek.	7100 Vejle	1	gyliden/gråbrun	
13-07-82	00.55 DST	minutter	4880 Nysted	2	hvid	
27-07-82	22.00 DST	2 min.	7100 Vejle	1	blå/grøn	
30-07-82	22.30 DST	1 min.	7100 Vejle?	2	hvid	
31-07-82	ca. 17.30 DST	3-5 min.	7100 Vejle	3	sort	
31-07-82	22.36 DST	minutter	7100 Vejle	2	hvid	
02-08-82	22.40 DST	5-10 sek.	Vejle Fjord	4	sølv	
05-08-82	ca. 23.15 DST	5 sek.	4300 Holbæk	2	hvid/grøn/rød	
30-08-82	ca. 06.00 DST	8 sek.	7000 Fredericia	1	grøn/gul	meteor
30-08-82	06.03 DST	få sek.	6650 Brørup	1	grønlig	meteor
01-09-82	21.37 DST	1 min.	6261 Bredebro	1	hvid	
05-09-82	21.17 DST	1 min.	3050 Humlebæk	1	—	
07-09-82	21.00 DST	flere min.	2970 Hørsholm	2	grønblå	
09-09-82	06.08 DST	16 min.	8700 Horsens	2	neon?	
09-09-82	20.42 DST	3-4 min.	8450 Hammel	1	gul	
09-09-82	21.05 DST	6 sek.	6700 Esbjerg	1	—	
09-09-82	22.02 DST	3-4 sek.	8381 Mundelstrup	1	—	
11-09-82	22.55 DST	3 min.	7830 Vinderup	3	gråhvid	
12-09-82	ca. 00.15 DST	ca. 2 min.	9200 Aalborg SV	1	hvis/grå	
23-09-82	21.45 DST	1 time	4180 Sorø	1	hvid/rød	
23-09-82	22.15 DST	2 min.	mell. 8300 Odder og 8355 Solbjerg	1	hvid	
30-09-82	11.20 DNT	10 min.	7600 Struer	1	hvis/blå	
04-10-82	18.22 DNT	10 sek.	9220 Aalborg Øst	1	hvid	
14-10-82	00.44 DNT	under 1 min.	2650 Hvidovre	1	hvid	
22-10-82	ca. 17.30 DNT	6 sek.	5485 Skamby	1	blå/rød	meteor
22-10-82	ca. 17.40 DNT	3 sek.	5580 Nr. Åby	3	som ild	meteor
22-10-82	ca. 17.40 DNT	få sek.	9632 Møldrup	1	svejseblå/rødlig	meteor
22-10-82	ca. 17.40 DNT	få sek.	8260 Viby	2	blå/grøn	meteor
22-10-82	ca. 17.40 DNT	få sek.	6400 Sønderborg	3	rød	meteor
22-10-82	ca. 17.40 DNT	få sek.	5690 Tommerup	—	diverse	meteor
22-10-82	ca. 17.40 DNT	få sek.	Københavnsomr.	—	diverse	meteor
22-10-82	ca. 17.50 DNT	1 min.	5750 Ringe	1	grøn	
27-10-82	20.05 DNT	få min.	8220 Brabrand	1	rød/hvid/grøn	fly

Støttefonden

(giro 9 11 77 25)

Vi er meget glade for den interesse, der er vist for vores støttefond.

Der er nu indsamlet 5.400 kr.

Vi ønsker vore læsere et rigtigt godt nytår.

Fortsatte bidrag kan sendes til:

**SUFOIs
STØTTEFOND**
giro 9 11 77 25
postbox 6
2820 Gentofte

På forhånd
mange tak!

UFO-NYT har nu i et års tid bragt en oversigt over alle henvendelser til SUFOI om observationer. Læseren kan her orientere sig løbende om, hvor i landet der bliver set noget - og hvornår.

Det er meningen, at oversigten skal være så aktuel som muligt, og man må derfor nøjes med meget begrænsede oplysninger om hver enkelt observation.

I særlige situationer er det muligt for SUFOI at identificere et fænomen som noget kendt, straks vi hører om det. Det kan være et fly, en satellit, en stjerne, planet eller et meteor m.v.

Fremover vil vi angive dette i oversigten i en særlig kolonne, med overskriften: *Evt. identifikation*. Her vil vi nævne det fænomen, der viste sig at være årsagen til observationen.

Det er som sagt kun i nogle tilfælde, vi kan opklare sagen med det samme, og vi vil kun skrive noget i denne kolonne, hvis vi er overbeviste om forklaringens rigtighed.

I den første oversigt med den nye kolonne er der et par eksempler, som kan illustrere dette:

Ildkugler over Danmark

30. august 1982
Kl. ca. 06.00 DST

På listen er angivet to henvendelser til SUFOI, men der er senere dukket omkring en snes andre observatører op.

De fleste fortalte samstemmende om »et objekt med en hale efter sig, der bevægede sig fra øst mod vest«.

SUFOI blev kort efter de første meldinger kontaktet af Kolding Folkeblad, der omtalte fænomenet samme dag. Avisens læsere blev bedt om at kontakte SUFOI, hvis de havde set noget.

Da alle henvendelser var modtaget, viste det sig hurtigt, at der var tale om samme fænomen set fra det meste af Jylland og Fyn. Der var stor enighed om tidspunktet, og at det kun varede i få sekunder.

Alle observationssteder og -retninger blev plottet ind på et kort, og nogle enkle beregninger viste, at der måtte være tale om et meteor – en ildkugle stor nok til at kunne ses i det begyndende dagslys.

III.: Henrik Pedersen

Selv om folk faktisk så det samme skue, var der en vis uenighed om ildkuglens farve. Den forreste del – selve ildkuglen – blev i 12 tilfælde opfattet som grøn eller grønlig, 4 mente den var blå, andre 4 angav hvid, 3 opfattede den som gul, og én syntes den var rød.

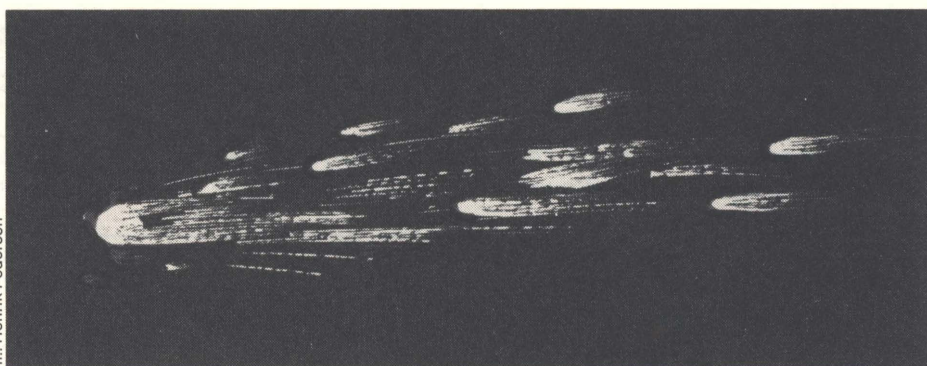
»Halen« efter ildkuglen syntes også at have forskellige farver. Således mente 9 observatører at halen var grøn, 5 mente blå, 5 angav gul, 1 så den som hvid, 1 mente den var orange, mens andre blot beskrev halen som »ild«, »ildsøjle« eller »flammer«.

Også det danske flyvevåben blev inddraget. Major Svend Nielsen fra Flyvertaktisk Kommando i Karup udtalte den 2. september til Fyns Amts Avis: »... Vi har fået henvendelser fra såvel Jylland, Lolland-Falster og Fyn... Vi har ikke mange detaljer, men har registreret fænomenet som en stor, lysende genstand...« Majoren var overbevist om, at der var en naturlig forklaring, og fortalte videre, at man ville lade meteorologerne se nærmere på sagen.

Måske var vejrpåfaterne i stand til at løse »mysteriet«, men det havde nok været mere nærliggende at henvende sig til astronomerne!

Faktisk var de allerede indblandet – i hvert fald nogle amatørastronomer:

Samme dag udtalte Bjørn F. Jørgensen fra Sydvestjysk Astronomisk For-

III.: Henrik Pedersen

ening sig i Vestkysten: »... Der er således set i hvert fald en temmelig stor ildkugle, og en observatør mente at kunne fastslå, at kuglen også havde en hale efter sig...«.

Efterhånden havde temmelig mange mennesker henvendt sig til forskellige instanser som vidner til ildkuglens færd over himlen, og den 6. september udtalte amatørastronomen sig igen til Vestkysten: »... Vi har haft kontakt med en snes mennesker i Ribe og Ringkøbing amter. Alle fortæller, at ildkuglen bevægede sig fra øst mod vest. Vi er nået til det resultat, at det var en meteorit på størrelse med en håndbold... Efter vore beregninger faldt den i Nordsøen ca. midtvejs mellem Danmark og England...«

SUFOIs konklusion var hermed bekræftet, og rapporterne herom er derfor arkiveret som IFO-rapporter (IFO = identificeret flyvende objekt).

22. oktober 1982 Kl. ca. 17.40 DNT

SUFOIs alarmcentral fik denne fredag aften opringninger fra folk i Århus-området, Sønderjylland, Fyn og Københavnsområdet. Man havde set et lysende legeme bevæge sig i en temmelig flad bane over himlen. Ildkuglen blev også i dette tilfælde beskrevet som lysende i flere farver – blå, grøn, rød m.v.

En af observatørerne var et medlem af SUFOIs repræsentantskab, og han mente der var tale om et meteor. Alarmcentralen kontaktede straks Flyvertaktisk Kommando i Karup, og fik at vide, at man dér nærmest havde telefonstorm! Opringningerne drejede sig alle om det samme fænomen, der blev set fra store dele af landet.

Igen viste beskrivelserne af fænomenets udseende, bevægelse og varighed, at der var tale om et meteor. SUFOI har derfor arkiveret disse rapporter på samme måde som rapporter fra den 30. august.

Man bedes bemærke, at en observatør angiver et tidspunkt ca. 10 minutter før de øvrige. Der er dog i alle tilfælde tale om cirka-tidspunkter, og de øvrige oplysninger stemmer med meteor.

En anden observatør, der angiver ca. 17.50, er ikke medtaget under identificerede fænomener. Her er oplyst en varighed på 1 minut, og selv om der også her *kan* være tale om det samme fænomen (meteor), ønsker vi yderligere oplysninger, før vi træffer en afgørelse.

Observationsture 1983

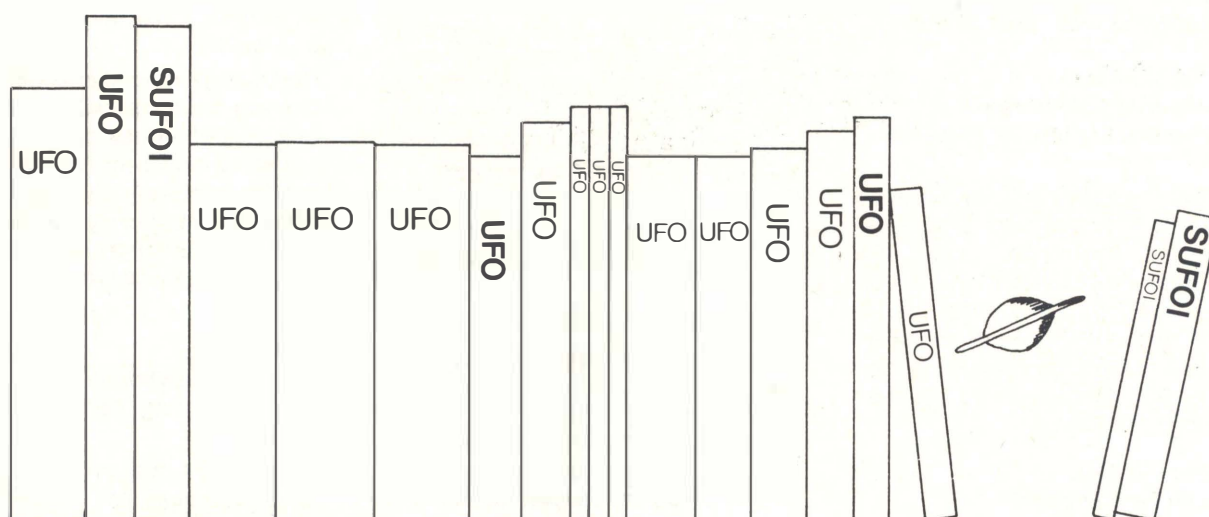
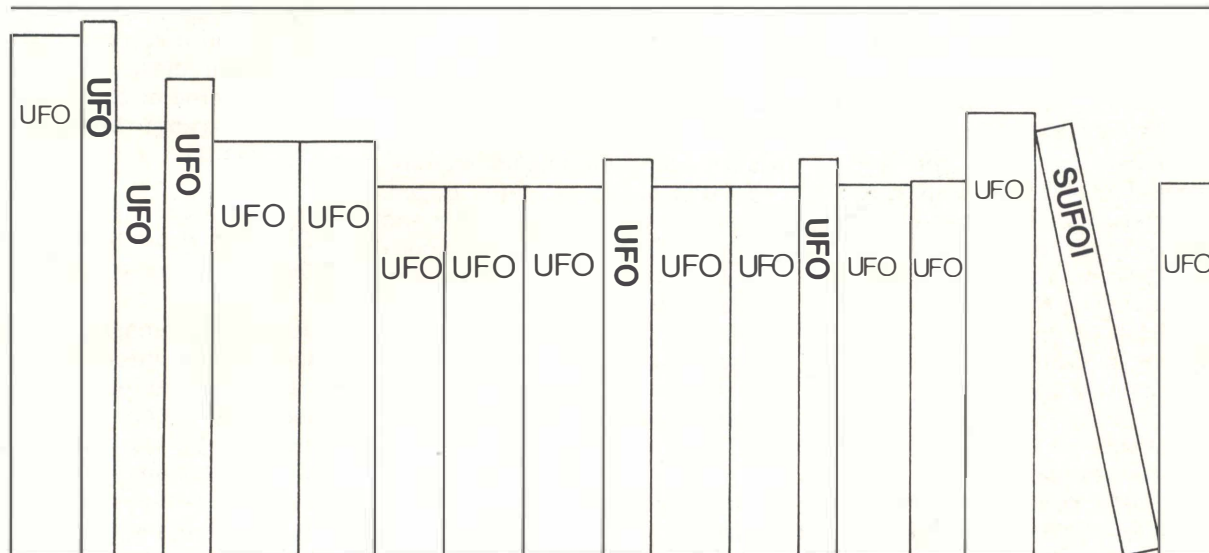
En af ufo-forskningens arbejdsmetoder er de såkaldte observationsture, dvs. udflugter arrangeret af én eller flere personer med det formål at holde himlen i et givet område under observation. Naturligvis er det store håb, at man skal få et ufo at se, men selvom dette ikke skulle ske, er sådanne ture ikke uden betydning for ufologien. Der er dels muligheden for at skabe en oversigt over samtlige objekter (identificerede eller ikke) i lufrummet i et givet tidsrum, hvilket kan være anvendeligt i efterforskningen af ufo-observationer i samme periode; dels er der det uddannelsesmæssige perspektiv, dvs. deltagerne på en observationstur får god erfaring i at genkende naturlige fænomener, og endelig kan observationsturene fortælle os noget om vore muligheder for at følge, registrere og krydspejle objekter over lange afstande – noget som er meget vigtigt i forbindelse med arbejdet i alarmkæderne.

Danske ufo-organisationer har flere gange tidligere afholdt landsdækkende »observationsdøgn«, ligesom flere lokale ufo-grupper ofte arrangerer natlige udflugter. Deltagelsen har tidligere været temmelig ringe, men samtidig har resultaterne og erfaringerne herfra virket inspirerende på bestræbelserne for at stable et nyt observationsprojekt på benene. Observationsture har været blandt emnerne ved en møderække, der har strakt sig fra oktober '81 og i skrivende stund (november '82) endnu ikke er afsluttet. Deltagerne har været medlemmer fra flere danske ufo-

fortsættes side 27

LITTERATURLISTE

Danske og udenlandske bøger

Omstående bøger er udvalgt med det formål at give en bred orientering om emnet UFOer. De fleste kan anskaffes rimelig let og kan betragtes som rimeligt seriøse i deres behandling af emnet.

Per Andersen:

Tidsloven

Skandinavisk UFO Information, Gentofte, 1978, 46 sider, ill.

En af SUFOI's medarbejdere har foretaget en statistisk behandling af UFO- og IFO-rapporter fra 1975, for at klarlægge, hvornår på dagen folk i almindelighed observerer UFO'er. Der påvises sammenhæng både imellem observationstidspunkter og folks vænner, men også imellem tidspunkter og UFO-fænomenets natur.

Per Andersen: Projekt UFODATA — Et System til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter

Skandinavisk UFO Information, Gentofte, 1979, 38 sider, ill.

Per Andersen fortæller her om SUFOI's projekt til databehandling af indkomne rapporter. Både baggrund, metoder og resultaterne berøres, og til sidst kommenteres den internationale situation på området »databehandling af rapporter«. Heftet er en revideret udgave af et foredrag holdt i London, 27. august 1979.

Olavo T. Fontes:

Trindade observationerne

UFO-NYTs Forlag, Korup 1967, 30 s, ill.

Den 16. januar 1958 blev et UFO set og fotograferet ved øen Trindade i Atlanterhavet. Fotografierne hører til blandt de oftest gengivne UFO-fotos, og de er siden blevet bekræftet som ægte UFO-fotos. Heftet skildrer observationerne og de brasilianske myndigheders reaktioner på disse.

Poul M. Frederiksen:

Videnskaben og folkets øjne

Mannes Forlag, Fredericia, 1980, 269 sider, ill.

En debatvækkende og provokerende bog om UFO-sagen som græsrodsbevægelse. Forfatteren tager ofte udgangspunkt i observationer af formodede UFO'er, og kommer derfra til mange af UFO-sagens aspekter. Der rejses også tvivl omkring den etablerede videnskab og dennes holdning til UFO'erne.

Kim Møller Hansen:

UFO'er over New Zealand

Skandinavisk UFO Information, Gentofte, 1980, 74 sider, ill.

I december 1978 var der stor opstandelse i New Zealand på grund af talrige observationer af UFO'er. UFO'erne blev både set visuelt, opfanget på radar og filmet, og de er siden blevet betragtet som nogle af de mest interessante hændelser i nyere

tid. En af SUFOI's medarbejdere, Kim Møller Hansen, har gennemgået et stort kildemateriale om hændelserne og har skrevet denne rapport.

Ole Henningsen (red.):

UFO'er på radar

Skandinavisk UFO Information, København, 1974, 58 sider, ill.

Ole Henningsen, mangeårig leder af SUFOI's efterforsknings-afdeling, har her sammenstillet informationer, der behandler radar-registreringer af UFO'er. Indeholder bl.a. Dr. James E. McDonald's kommentarer til de berømte tilfælde Golfkysthændelsen, 1957, og Washington National Airport hændelsen, 1952.

J. Allen Hynek:

UFO — Dokumenteret

Skandinavisk UFO Information/Strube, København, 1974, 252 sider, ill.

Hvis der findes en fundamental bog i UFO-sagen, så er dette bogen. Forfatteren, der igennem mere end 20 år var det amerikanske luftvåbens konsulent i UFO-sager, beskriver igennem bogen detaljeret en lang række UFO-oplevelser. Men som en god videnskabsmand — professionel astronom — forsøger han også at definere og klassificere UFO-rapporterne.

Sherman J. Larsen:

UFO'er tæt på

Forum, Kbh., 1980, 92 sider, ill.

Denne generelle beskrivelse af UFO-sagen er specielt ment som en let igangsætter for unge mennesker. Bogen beskriver typiske UFO-observationer, hvordan kendte ting bliver misopfattet som UFO'er og hvordan der arbejdes med UFO-rapporterne. Udgivet i samarbejde med Skandinavisk UFO Information, hvis medarbejder Ole J. Knudsen har bearbejdet bogen til danske forhold.

James E. McDonald:

UFO'er — det største videnskabelige problem i vor tid?

UFO-NYTs forlag, Kbh. 1967, 61 s., ill.

Bogen, der oprindeligt var tilrettelagt med henblik på fremlæggelse for The American Society og Newspaper Editors, gør op med myndighedernes forurening af kendsgerningerne, og forfatteren, der var professor i atmosfærisk fysik, anbefaler en videnskabelig undersøgelse af UFO-fænomenerne. Indeholder også 18 dokumenterede UFO-iagttagelser.

Frank Pedersen & Iver O. Kjems:

UFO-orientering

UFO-NYTs Forlag, Kbh. 1969, 120 s, ill.

En introducerende orientering om alle UFO-sagens sider i en kronologisk gennemgang af observationer fra pre-historisk tid og til i dag. Emner som bl.a. Kenneth Arnolds berømte observation, UFOnauter, masse-observationer og UFO-fotos behandles, ligesom forskellige danske observationer bliver omtalt.

Antonio Ribera & Rafael Farriols:

UFOs i Fokus

Skandinavisk UFO Information/Strube, København, 1972, 180 sider, ill.

En tilsyneladende velkompileret observation ved San José de Valderas i Spanien, hvor UFOet bl.a. blev fotograferet, gennemgås her af to spanske UFOloger. Sagen — der er en del af den omstridte UMMO-sag — er senere blevet diskutabel, fordi fotografierne er blevet afsløret som svindel, og sagen betragtes i dag med stor skepsis.

Peter Ryan & Ludek Pesek:

UFO'er. Hvad er de — hvad vil de

Carlsen if, København, 1977, 48 sider, ill.

Denne ungdomsbog kan anvendes som en lille introduktion til emnet. I bogen bliver et par af de mere kendte UFO-observationer fremdraget, og også de mange muligheder for fejlfortolkning af kendte ting som UFO'er bliver berørt. En væsentlig del af bogen omhandler muligheden for liv i universet og menneskets forsøg på at komme i kontakt med dette.

Eugen Semitjov:

De ufattelige UFO'er

A&K-Borgen, København, 1979, 298 sider, ill.

Den svensk-russiske forfatter forholder sig i denne populært skrevne bog meget kritisk til emnet — for kritisk vil nogle mene. Eugen Semitjov beskæftiger sig med observationer i fortiden og nutiden, videnskabsmænds og myndigheders holdninger, fup, svindel m.v.

Åge Skjelborg:

På sporet af UFOnauten

Berlingske Forlag, København, 1979, 288 sider.

Mag. Art. i folkloristik, Åge Skjelborg, der også er free-lance journalist, beskriver de sociologiske aspekter ved UFO-fænomenerne. Han berører kun flygtigt spørgsmålet om UFOernes fysiske eksistens, men prøver i stedet at spore de sociologiske faktorer i samfundet blandt observationer af »UFOnauter« — levende væsener formodet set i forbindelse med UFO'er.

Synspunkter — Tre UFO Artikler

Skandinavisk UFO Information,
Gentofte, 1977, 57 sider, ill.

Bogen indeholder et uddrag af foredrag holdt ved »Eastern UFO Symposium«, 23. januar 1971, Baltimore, USA. Professor Theodore Spickler fortæller om UFOer og kuglelyn, ingeniør Thomas Olsen beskriver, hvordan man statistisk kan analysere rapportmaterialet og Dr. psych. Berthold E. Schwartz behandler spørgsmålet om, hvem der ser UFOer.

Brinsley le Poer Trench:

UFO-myten og de Psykiske fænomener
Sphinx & Nihil, København, 1975,
110 sider, ill.

Brinsley le Poer Trench udforsker de mulige sammenhænge imellem UFO-fænomenerne og psykiske fænomener. Han beskriver en række UFO-observationer, der peger i retning af en psykisk sammenhæng, f.eks. til levitation og telekinese. Forfatteren er en velkendt person på den britiske UFO-scene.

UFO og Videnskaben

Skandinavisk UFO Information/Strube,
København, 1973, 131 sider.

En diskussion imellem de 6 videnskabsmænd Dr. James A. Harder, Dr. J. Allen Hynek, Dr. James E. McDonald, Dr. David R. Saunders, Dr. Frank B. Salisbury og Dr. R. Leo Sprinkle om UFO-sagen. Diskussionen fandt sted den 22. august 1969 ved den Tredie Landsdækkende Amatørastronomkongres, University of Denver, USA.

Hans Voigt:

UFO Detektorer

Skandinavisk UFO Information,
Gentofte, 1980, 39 sider, ill.

Denne rapport, skrevet af en af SUFOI's medarbejdere, giver en indføring i brugen af UFO-detektorer — elektroniske apparater, der giver alarm ved forskellige former for påvirkninger. Principperne for en detektor bliver gennemgået, samt hvordan den kan indgå i et system med registrerings-udstyr, og hvad man stiller op med de data, der kommer ud af registreringen af alarmer.

Willy Wegner:

UFO-landinger i Danmark

Frit UFO Studium, København, 1975,
111 sider, ill.

Et katalog over 120 nærobservationer, gjort i Danmark igennem årene fra 1951 til 1972. Hver observation er kort beskrevet og der er gode kildehenvisninger. Bagerst i bogen findes en statistisk gennemgang af de 120 nærobservationer. Heraf fremgår det bl.a., at der ved 12 tilfælde blev observeret »UFOnauter«.

Willy Wegner:

UFOer — top secret?

Frit UFO Studium, København, 1980,
78 sider, ill.

Bogen — der har undertitlen »Flyvende Tallerkener 1947-1966« — behandler den historiske udvikling igennem 20 år, med fokus på striden mellem de amerikanske myndigheder og UFOlogerne. Det er dog ikke kun amerikanske forhold der berøres, men også f.eks. observationer fra Norge og Frankrig beskrives.

UDENLANDSKE BØGER

John Armand & Bjørn Holm-Hansen:

UFOer over Norge

Gyldendal Norsk Forlag, Oslo, 1971,
101 sider, ill.

En gennemgang af forskellige klassiske UFO-tildragelser i Norge. Bogen bygger på rapportmateriale fra norske UFO-organisationer og presseklip, suppleret med forfatterens personlige samtaler med observatørerne.

Charles Bowen (red.):

The Humanoids

Futura Publications Limited, London,
1974, 256 sider, ill.

Charles Bowen har redigeret denne bog, der indeholder en række artikler af kendte UFO-forskere som f.eks. Jacques Vallee, Antonio Ribera, Gordon Creighton, Coral Lorenzen og Charles Bowen. Emnerne spænder fra konkrete UFO-naut-observationer til forsøg på at finde systematiske træk i denne gruppe af nærobservationer.

Edward U. Condon (dir.):

Scientific Study of Unidentified Flying Objects

Bantam Books, New York, 1969, 967 sider, ill.

For U.S. Air Force foretog forskere ved University of Colorado en tilbundsgående undersøgelse af en lang række UFO-observationer. Undersøgelsens konklusion om, at UFO-fænomenerne ikke fortjener yderligere videnskabelig opmærksomhed, har givet anledning til heftig debat. Til trods for denne konklusion må forskerne betegne mange af de enkelte UFO-tildragelser i »Condon-rapporten« som uopklarede.

John G. Fuller:

The Interrupted Journey

Berkley Medallion Books, New York,
1974, 350 sider, ill.

I denne bog gennemgås nøje en af de mest spændende UFO-oplevelser nogensinde: Betty og Barney Hill sagen. Dette ægtepar, som intet kan huske fra en længere periode under en køretur i det nordlige USA,

bliver bragt under hypnose. Resultat: En fantastisk UFO-oplevelse bliver bragt op til overfladen fra netop dette tidsrum!

Richard F. Haines (red.):

UFO Phenomena and the Behavioral Scientist

The Scarecrow Press, Inc., Metuchen,
1979, 450 sider, ill.

I denne bog, redigeret af Richard F. Haines, præsenteres en række artikler skrevet af videnskabsmænd inden for de sociale videnskaber (sociologi, psykologi, psykiatri, etc.). Indlæggene omhandler UFO-sagen set fra den sociale videnskabs side, og fra indholdet kan hovedafsnit som »kulturelle faktorer«, »vidne faktorer« og »rapporterings-faktorer« nævnes.

Allan Hendry

The UFO Handbook

Doubleday & Company, Inc., New York,
1979, 297 sider, ill.

Denne håndbog har undertitlen »en vejledning i at undersøge, vurdere og rapportere UFO-observationer«. Som en håndbog for dette emne bliver bogen givetvis en klassiker i UFOlogien. De to store hovedafsnit handler om fejlfortolkninger af kendte fænomener og om forskellige hjælpemidler ved rapportopoptagelse, som f.eks. hypnose og detektorer.

Ion Hobana & Julien Weverbergh:

UFO's From Behind the Iron Curtain

Bantam Books, New York, 1975,
305 sider, ill.

Forfatterne gennemgår UFO-forskningens udvikling og nuværende status i de østeuropæiske lande og giver observationsberetninger fra Sovjet, Bulgarien, Ungarn, Jugoslavien, Polen, Tjekkoslaviet og Rumænien. Bogens appendiks rummer en omfattende bibliografi.

J. Allen Hynek:

The Hynek UFO Report

Sphere Books Ltd., London, 1978,
300 sider, ill.

Astronomi-professoren, der også har fået tilnavnet »verdens førende UFO-forsker«, tager i denne bog udgangspunkt i »Projekt Blue Book«, som igennem længere tid var det amerikanske luftvåbens undersøgelsesprojekt for UFOer. Fra dette udgangspunkt bliver store dele af UFO-sagen dækket.

J. Allen Hynek & Jacques Vallee:

The Edge of Reality

Henry Regnery Company, Chicago,
1975, 302 sider, ill.

Størstedelen af denne bog er en gengivelse af en samtale mellem professor J. Allen Hynek, Jacques Vallee og Athur C. Hastings. Samtaleformen gør bogen rimelig let og

levende at læse. Emner, der bliver taget op til behandling er bl.a. konkrete UFO-observationer og hvordan UFO-fænomenerne bør undersøges videnskabeligt.

David Jacobs:

The UFO Controversy in America

The New American Library, Inc., New York, 1976, 333 sider.

Jacobs — der fik sin historiske doktor-titel med dette værk — starter sin skildring af UFO-sagens historie i USA med beretningerne om et uidentificeret »luftskib« over USA i årene 1896-1897. UFO-sagens historie bliver herefter gennemgået frem til ca. 1974. Specielt bliver USA's officielle instansers skiftende holdninger til UFO-fænomenerne behandlet.

C.G. Jung:

Flying Saucers. A Modern Myth of Things Seen in the Skies

Princeton University Press, Princeton, 1978, 138 sider, ill.

Denne bog er et uddrag fra den kendte schweiziske psykoanalytikers samlede værker. Jung beskæftiger sig ikke ret meget med spørgsmålet om UFOerne er fysisk virkelige, men forsøger at sætte fænomenerne ind i en menneskelig/psykologisk ramme. Hvorfor er UFO-fænomenerne netop blevet så omdiskuteret i vores tidsalder?

Philip J. Klass:

UFOs — Identified

Random House, New York, 1968, 290 sider, ill.

UFO-skeptikeren Philip J. Klass præsenterer her sin plasma UFO-teori, der sammen med antagelser og gættelser bruges til at forklare UFO-klassikere — herunder bl.a. Socorro, 1964, og Betty & Barney Hill, 1961.

Philip J. Klass:

UFOs Explained

Vintage Books, New York, 438 sider, ill.

Forfatteren er kendt for at være en af de mest ihærdige — og omdiskuterede — kritikere af UFO-sagen. I denne bog gennemgår han en række muligheder for at misforholde kendte fænomener som UFOer, ligesom han fremkommer med teorier, der påstås naturligt at forklare nogle af de berømte UFO-tilfælde.

James McCampbell:

Ufology

Jaymec Company, Belmont, 1973, 153 sider, ill.

Bogen forsøger at sætte studiet af UFO-fænomenerne ind i en videnskabelig og systematisk ramme. Forskellige af UFOernes karakteristika bliver analyseret: Form, farve, UFO-

ernes lyde, elektriske og andre påvirkninger fra UFOer, indvirkning på mennesker og UFOernes flyvemåde.

Donald H. Menzel & Ernest H. Taves:

The UFO Enigma

Doubleday & Company, Inc., New York, 1977, 298 sider, ill.

En af de klassiske blandt bøger, der forholder sig skeptisk over for UFO-fænomenerne. Omhandler teorier til forklaring af kendte UFO-observationer fra perioden 1963-1975 — teorier, som der senere er sat et stort spørgsmålstejn ved. Berører også emner som von Däniken, Bermuda-trekanten og menneskets fascination af himmelfænomener igennem tiderne.

Carl Sagan & Thornton Page (red.):

UFO's — A Scientific Debate

Cornell University Press, Ithaca, 1972, 312 sider, ill.

En række artikler om UFO-fænomenerne af UFO-forskere og -skeptikere som J. Allen Hynek, James E. McDonald, Donald H. Menzel og Carl Sagan. I artiklerne behandles forskellige typer af UFO-rapporter, men også psykologiske/sociologiske aspekter af UFO-sagen berøres.

David R. Saunders & R. Roger Harkins:

UFOs? Yes! Where the Condon

Committee went wrong

Signet, New York, 256 sider.

Dr. David R. Saunders var medlem af forskerholdet ved University of Colorado, der for U.S. Air Force udarbejdede en tilbundsgående undersøgelse af UFO-tildragelser. Bogen er en kritisk analyse af dette projekt og giver afslørende detaljer om »Condon-kommissionens« undersøgelsesmetoder og de deraf følgende interne samarbejdsproblemer.

Adolf Schneider & Hubert Malthauer:

Das Geheimnis der unbekannten

Flugobjekte

Bauer Verlag, Freiburg im Breisgau, 1976, 279 sider, ill.

Denne bog hører absolut til blandt de bedste og mest omfattende værker om formodede UFO-fotos. De mange fotos — heraf 14 i farver — stammer fra hele kloden. Billederne omfatter de klassiske UFO-fotos, mindre kendte fotos samt fup-billeder og lysrefleksfotos. Gode billedtekster og kildehenvisninger.

Jacques Vallee:

Passport to Magonia

Henry Regnery Company, Chicago, 1969, 372 sider.

Bogen udforsker nogle af de mange paralleller imellem UFO-observationer og de folkloristiske beretninger om bl.a. guder, engle, alfer, feer og nisser. Er det mon to sider af

samme sag? Indeholder endvidere et omfattende katalog over næsten 1.000 UFO-landinger fra hele verden.

Jacques Vallee:

Anatomy of a Phenomenon: UFOs in Space

Ballantine Books, New York, 1974, 228 sider, ill.

Vallee, der er videnskabeligt uddannet inden for områderne matematik, datalogi og astronomi, forsøger i denne bog at analysere UFO-fænomenerne videnskabeligt. Et bredt spektrum af UFO-sagen bliver gennemgået, og forskellige teorier om fænomenerne bliver behandlet.

Yderligere oplysninger om UFO-litteratur kan findes i bibliografierne:

BIBLIOGRAFIER

Willy Wegner:

Dansk UFO Litteratur 1946-1970

Københavns Universitet, Institut for folkemindevidenskab, 1972.

Willy Wegner:

Dansk UFO Litteratur 1971-1979

Skeptica, Aalborg, 1981.

Willy Wegner:

Skandinavisk UFO Litteratur 1950-1975

Dansk UFO Center, Thisted, 1976. Særnummer af Uforalia, nr. 3, 1976.

Kjell Jonsson:

Svensk UFO-Bibliografi 1946-1975

Arbetsgruppen för UFOlogi (AFU), Norrköping, 1978 (1. udg. 1977).

Lynn E. Catoe:

UFOs and Related Subjects:

An Annotated Bibliography

The Library of Congress, Science and Technology Division, 1969.

Denne litteratur-liste er udarbejdet af
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Postbox 6
2820 Gentofte

Skandinavisk UFO Information udgiver tidsskriftet UFO-NYT, der udkommer 6 gange årligt. Gratis prøvenummer af UFO-NYT kan bestilles på ovenstående adresse.

Endvidere kan flere af ovennævnte bøger købes hos Skandinavisk UFO Information. Oplysning fås på ovenstående adresse.

organisationer og -grupper. Resultatet har været oplægget til et nyt observationstursprojekt, der skal starte den 1. marts '83 og løbe til den 30. september.

I denne periode er det meningen, at deltagerne på egen hånd eller i mindre grupper skal tage ud for at observere. Disse ture adskiller sig fra de fleste tidligere ved, at de kan finde sted i hele perioden på syv måneder, dvs. på et tidspunkt man selv vælger, og altså ikke bare er koncentreret om nogle få »observationsdøgn«. Samtlige genstande på himlen skal noteres på et specielt skema, som skal returneres til arrangørgruppen efter hver tur. Til gengæld vil denne gruppe med mellemrum udsende rapporter med oversigter over, hvad der er sket i den forgangne perio-

de. Det endelige resultat skal gerne være en rapport fra arrangørerne, hvor hele arbejdet opsummeres, og hvor der tages stilling til organisationernes fortsatte arbejde med observationsture.

De danske ufo-organisationer giver her deres medlemmer chancen for at medvirke aktivt i den seriøse ufo-forskning. Du kan hjælpe os ved at rekvirere vor vejledning og projektbeskrivelse på nedenstående adresse. Du hjælper samtidig dig selv ved et ophold i fri luft og en dejlig naturoplevelse. Endelig kunne det jo være, at du så et ufo...

Henvendelse til denne adresse:

Lars K. Lassen
Lyshøjgårdsvej 97, st.tv.
2500 Valby. Tlf. 01 - 30 46 44.

Vi tager på UFO-observationstur

Der har flere gange i UFO-NYT været arrangeret landsdækkende observationsture, hvor man har opfordret UFO-NYT's læsere til at deltage. Denne opfordring er som regel kun blevet efterkommet af ganske få, og man har aldrig foranstaltet nogen undersøgelse for at få fastslået, hvad den ringe interesse skyldes. — Jeg har netop modtaget en beretning fra 3 raske drenge, som tilmeldte sig en sådan tur, og når man har læst deres beretning, forstår man måske bedre, hvorfor det er en klam fornøjelse at stå udendørs og stirre efter UFO'er en hel nat.

»Med stor interesse læste vi Tommy Christensen's artikel i UFO-NYT nr. 2, 1982, der oplyste om SUFOI's start på et nyt projekt, der gik ud på at skabe interesse for observationsture. Disse ture var blevet forenklet i forhold til førhen, således at flere måske ville deltage.

Undertegnede 3 drenge fra Svendborg UFO-gruppe, i alderen 14-16 år, tog imod udfordringen og meldte os til en tur, og vi valgte natten mellem fredag den 16. og lørdag den 17. april 1982.

Vi startede på cykel fra Svendborg og kørte de ca. 6-7 km til Skårupøre strand, hvor der kun var meget lidt lys fra huse og gadelamper og derfor gode observationsmuligheder. Som foreslået af Tommy Christensen, havde vi taget følgende hjælpemidler med: kikkerter, stjernekort, notesblok, blyant, kompas, tæpper, the, rød lommelygte (der ikke generer nattesynet) samt en MFI-6 detektor.

Vi lagde os til rette på vore tæpper

og begyndte at spejde efter UFO'er. Dem så vi dog ingen af, ej heller noget andet usædvanligt på himlen, men vi observerede en del stjerneskud og satellitter, som for os efterhånden er noget ganske traditionelt at se.

En enkelt UFO ville nok ha' lunet lidt, for det må siges at det efterhånden blev en kold fornøjelse. Vi vil derfor råde andre til, som skulle få lyst til en observationstur, at tage rigeligt med tøj på. Det sted på kroppen, hvor vi følte kulden mest var på fødderne. Det var meget koldere at ligge på tæpperne end at gå rundt. Vi holdt derfor kulden nogenlunde på afstand, når vi gik en lille tur og havde det så bedre igen.

Trods kulden holdt vi ud til Solen stod op ca. kl. 06.00. Vi kiggede på solpletterne i den opstigende Sol gennem vore kikkerter, og efter denne oplevelse cyklede vi hjem.

Selv om vi ikke observerede UFO'er og selv om vi frøs brødt, vil vi ikke tage modet fra andre, blot gøre op-

mærksom på, at forår og efterår er det temmelig koldt om natten, men det er som regel de klareste nætter. Vi synes andre også skal tage afsted, selv om chancerne for at se noget usædvanligt ikke er store. — Vi har ikke mistet modet og tager afsted igen til april.»

Stefan, Torben og Jan

Denne lidt tænderklaprende beretning fra de 3 drenge fortjente at komme i UFO-NYT, da den nok giver en hel del af svaret på, hvorfor de fleste hellere vil sidde lunt hjemme foran fjernsynet; men med den indstilling, man har til UFO'er i Gyngemosen, vil chancerne for at se et UFO i fjernsynet dog nok være endnu mindre end ude i den kolde nat. Med al ære og respekt for Tommy Christensens ildhu for at få folk ud at observere, så er det nu nok alligevel nemmere at indkøbe en elektronisk detektor, der hyler op, så snart der er UFO'er i farvandet. Også på dette område lever vi i den elektroniske tidsalder, hvor det er apparaterne der skal gøre det grove arbejde og gøre livet behageligt for mennesket.

Statistikken fortæller, at de fleste UFO'er bliver observeret, når man er ude for at lufte hunden. Så i stedet for en detektor kunne man evt. anskaffe sig en hund, så gi'r det samtidig en mundfuld frisk luft til observatøren. Under alle omstændigheder må det anbefales, at man gør en indsats for at observere, og dermed giver sit bidrag til, at SUFOI kan nærme sig en opklaring af UFO-sagen.

Frank Lerbæk

Usædvanlig fotosag

Af Kim Møller Hansen

I UFO-NYT nr. 5, 1982 offentliggjorde vi en foreløbig undersøgelse af et foto taget den 12. august 1981 af Rupert Pring i Indiana, USA. På grundlag af undersøgelser og kontroloptagelser foretaget på fotostedet af Mark Rodeghier og J. Allen Hynek fra Center for UFO Studies, kan det nu fastslås, at der er en jordisk forklaring på Pring-fotoet.

Den 31. marts 1982 rejste dr. Hynek og Rodeghier til byen Anderson i Indiana for at mødes med Rupert Pring og diskutere observationen og teknikken brugt ved optagelsen af de mystiske nattelys. Efter at have set observationsstedet i dagslys sammen med Pring og set, hvordan han stillede kamera og stativ op, aftalte Hynek Rodeghier og Pring at mødes samme aften på observationsstedet for at rekonstruere begivenhedsforløbet og tage kontroloptagelser.

Aftenen var ideel med en skyfri himmel over observationsstedet, der ligger omkring 8 km syd for Anderson, men dog ikke ligger langt nok fra

byen til at undgå generende bylys, hvilket iøvrigt også kunne ses på de første tre af de ni fotos, Pring tog den 12. august.

Mellem klokken 23 og midnat blev der lavet kontroloptagelser med Prings Minolta-kamera og Hyneks stereo-kamera af månen, forskellige stjerner på nordhimlen og et par kviksvølgårdlamper på en nærliggende gård.

Som tidligere omtalt i UFO-NYT var Pring den 12. august 1981 ved at tage en 15 minutters eksponering af en meteorsværm, da der pludselig i syd dukkede to lys op. De fortsatte mod nordøst, standsede, passerede over Prings bil og forsvandt i sydøstlig

retning. Under kontroloptagelserne på observationsstedet fastholdt Pring rigtigheden af denne forklaring, og at han havde fotograferet disse to lys — men én af kontroloptagelserne viser, at Pring ikke har fotograferet det han påstår at have observeret.

Kontrolfotoet blev taget af Pring. Han blev bedt om at svinge kameraet mod øst, medens det sad på stativ og med blænden åben, og derefter svinge kameraet frem og tilbage både vandret og lodret. En grundig undersøgelse af lyssporene på testfotoet viste, at de to lys også var af »strobe-typen« (dvs. at de blinkede), havde samme størrelse og nøjagtig samme indbyrdes afstand, som lysene på det originale foto.

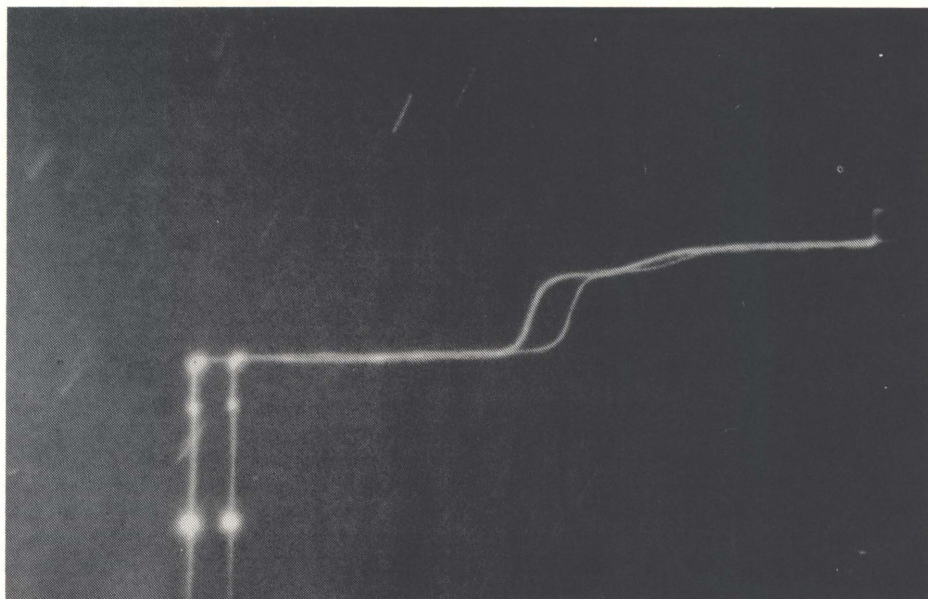
CUFOS er af den helt klare opfattelse, at Pring i sin ophidselse over at se de to lys passere over bilen uforvarende har glemt at lukke for blænden, og at han, da han tog kameraet af stativet, har svinget kameraet i en nord-øst linie og derefter i rette vinkler mod sydøst. Korte ophold i disse bevægelser har frembragt de små runde »lyskugler« på lyssporet.

Hvad er så lyskilden? Jo, det er såmænd to kviksvølgårdlamper 400-800 m fra observationsstedet. Lyset fra disse lamper er netop af »strobe-typen«, idet det er »slukket« hver 1/120 sekund, hvilket ikke kan opfattes af det menneskelige øje.

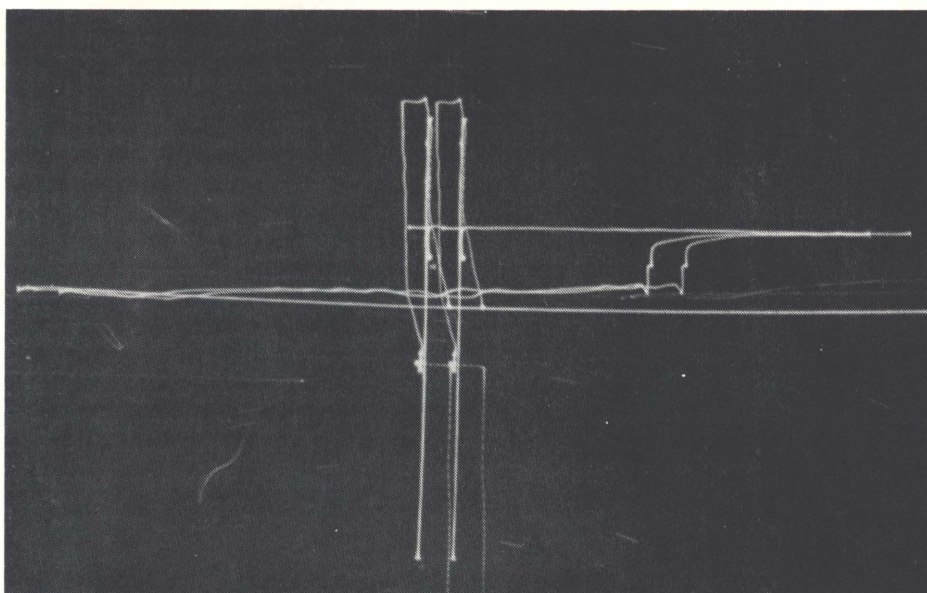
CUFOS erfarede iøvrigt under kontroloptagelserne, at Pring var meget uerfaren m.h.t. fotografering om natten, ligesom hans kendskab til astronomiske fænomener, bedømmelse af afstande, retninger og lysstyrke var yderst beskedent.

Pring-fotoet synes således at være fuldt forklaret. Derimod ser det nu ud til, at det som begyndte som en nærobservation af 1. grad, nu ser ud til at være en nærobservation af 3. grad!

Trods forklaringen på fotoet fastholdt Pring stadig, at der skete noget

Prings originale foto taget den 12. august 1981 klokken 02.15.

Dette er en kontroloptagelse taget med Prings Minolta 35 mm kamera med 28 mm objektiv, blænde 2,5, 400 ASA film. Eksponeringstid: 7 minutter.

usædvanligt den 12. august. Da Pring desuden fortalte Hynek og Rodeghier, at han havde følt sig sløj og utilpas umiddelbart efter observationen, spurgte de ham, om han ville lade sig polygraf-teste (populært kaldet en løgne-detektor-test) — hvilket han ville.

Testen blev foretaget af en dr. Jeffrey Gwynne, en specialist med 18 års erfaring, og der kom ifølge CUFOS ting og sager for dagen! CUFOS vil af hensyn til sagens videre behandling imidlertid ikke røbe, hvad Pring fortalte, men oplyser dog at Pring påstod, at han og hustruen den 12. august var kommet 1½ time senere hjem, end

de skulle have gjort — altså tilsyneladende igen en sag med »forsvunden tid«.

Foreløbig har sagen om Pring-fotoet endnu en gang vist, at et påstået UFO-foto *alene* ikke har den store værdi, men at det skal vurderes i relation til den medfølgende observationsberetning samt vurderes på baggrund af undersøgelser og kontroloptagelser foretaget på observationsstedet af kompetente rapportoptagere.

Kilde:

International UFO Reporter, July/August 1982.

Gratis bog til dig!

»Liv blandt milliarder af stjerner« er en spændende bog, der fortæller om mulighederne for eksistensen af liv andre steder i universet — obligatorisk læsning for ufo-interessererede. Denne bog kan du nu få helt gratis!

Du kender sikkert én eller flere — ja, måske mange — personer, der ligesom dig interesserer sig for UFOer, men som aldrig har fået taget sig sammen til at abonnere på UFO-NYT.

Få en af dine venner til at tegne et abonnement på UFO-NYT — så får du et gratis eksemplar af bogen »Liv blandt milliarder af stjerner«.

SÅDAN GØR DU: Få en af dine venner, der ikke tidligere har haft abonnement på UFO-NYT, til at indbetale kr. 108,- for abonnement i 1983. Få din ven til at skrive også dit navn og adresse på den del af giro-kortet, der når os. Du får da automatisk og gratis tilsendt et eksemplar af bogen. Det er en forudsætning, at du også selv har abonnement.

- HJÆLP SUFOI
- SKAF EN NY ABONNENT
- FÅ EN GRATIS BOG

Spændende dage i KINO 1 - 2 - 3 i Skanderborg

Lørdag den 29. januar 1983 kl. 14.00

Kl. 14.00: Foredrag »Poltergeist – et reelt fænomen«.

Kl. 15.00: 1/2 times pause med mulighed for at købe billige sandwiches, øl, vand, kaffe og te.

Kl. 15.30: Vises Steven Spielbergs nye film POLTERGEIST.

Kl. 17.30: Afslutning.

Lørdag den 26. febr. 1983 kl. 14.00

Kl. 14.00: Foredrag ved forfatteren og fortidsforskeren

Leif Kjær, Herning. »Fokus på fortidens gåder«.

Kl. 15.00: 1/2 times pause med mulighed for at købe billige sandwiches, øl, vand, kaffe og te.

Kl. 15.30: Vises filmen FORTIDS GÅDER — FREMTIDS VIRKELIGHED af Erik von Däniken.

Kl. 17.10: Afslutning.

Billetbestilling: KINOs billetkontor, telefon 06 - 52 03 84.

Zeta Reticulanerne

Af Anthony Pace

UFO-tilfældet Betty og Barney Hill er en klassiker, i særdeleshed når man trækker paralleller mellem detaljerne i dette tilfælde og det stigende antal nyere bortførelses-tilfælde, som vi hører om fra det meste af verden. Jeg er sikker på, at de fleste af læserne kender den serie oplevelser, som Betty og Barney Hill havde om aftenen den 19. september 1961, da de var på vej hjem fra en kort ferie i Canada. Et kort resume af hændelsen vil imidlertid hjælpe med til at give den nødvendige baggrund for en yderligere detaljeret vurdering af den spændende udvikling, som kulminerede adskillige år senere.*

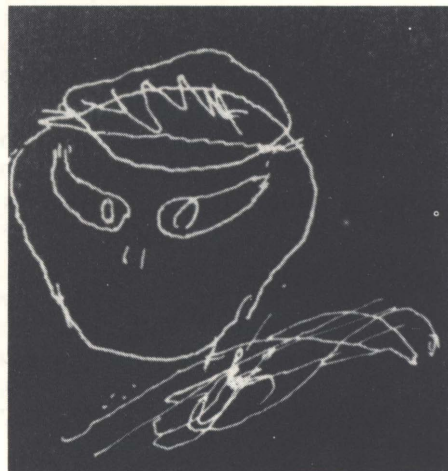
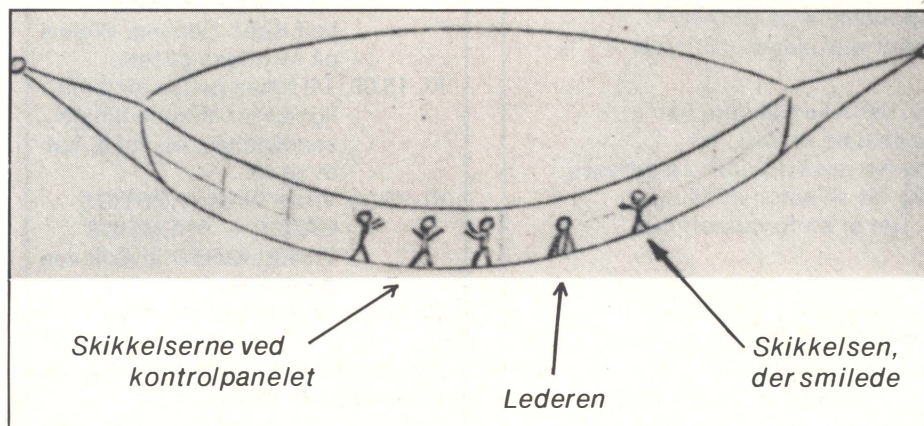
Hills kørte mod syd af U.S. landevej 3 i Central New Hampshire U.S.A. ²Himlen var mørk og skyfri, og månen og stjernerne belyste det skovrige område, de kørte igennem. De forlod en restaurant i Colebrook lige efter kl. 22.00. I nærheden af Lancaster forvirredes de af en klar stjerne, som konstant, men uregelmæssigt ændrede kurs. Først foreslog Barney, at det var en satellit, derefter et Piper Cup fly. Da stjernen kom nærmere, greb Barney sin kikkert, standsede bilen og steg ud. Han gik over vejen og ud på marken. Stjernen var nu blevet til et stort, glødende, pandekageformet objekt, og på hver side af denne enorme skive var der noget, der lignede

finner, der hver var forsynet med et rødt lys.

Der var vinduer rundt i kanten af objektet. Det var fuldstændig lydløs og glødede med et strålende hvidt lys. Barney fortsatte over marken til han var omkring 15 m. fra UFOet, som nu var kommet ned i højde med de høje træer i nærheden. Igennem kikkerten kunne han se mindst fem skikkelser, der dukkede op bag vinduerne og stirrede på ham. De syntes at være iført en slags mørke uniformer. Pludselig gik alle på nær én tilbage i ob-

jektet, som dalede yderligere nedad. Så blev en anordning sænket ned fra undersiden. Barney koncentreret sig om ansigtet på den skikkelse, som forblev ved vinduet. Han havde aldrig set sådanne øjne før. De var skrå, men ikke kinesiske. Næsten hysterisk og yderst skrækslagen løb han tilbage til bilen, satte den i gear, og »fløj« hen af vejen. Betty fik ordre på at se efter objektet, men af en eller anden grund — uden for Barneys kontrol — drejede han ned af en sidevej, og bilen gik i stå. De holdt nu foran fem eller seks skikkelser, som alle bar sorte jakker. Der var en rød glød bag skikkelserne, og Barney og Betty troede, at der var sket en ulykke.

Endnu en gang blev Barney opmærksom på, at fremmede øjne stirrede på ham. Han blev bange, men søgte som forklaring at tro, at øjnene måtte tilhøre en vild kat i et træ. Han tænkte: Nåh, nu ved jeg, hvad det er, det er Cheshire katten fra »Alice i Eventyrland«, den behøver jeg ikke at være bange for. Den forsvandt også, og kun øjnene kunne ses.

De menneskelignende skikkelser kom hen til bilen, og uden at være istand til at gøre modstand blev de to ført hen til UFOet. Mens de var inde i far-

**) Se også UFO-NYT nr. 6/81 for en detaljeret gennemgang af dette tilfælde.*

tøjet, blev de begge underkastet en række fysiske undersøgelser af deres bortførere. De fik at vide, at de ville glemme hele hændelsen og blev til sidst bragt sikkert tilbage til bilen. UFOet lettede og forsvandt ud af syne. Parret, som nu intet erindrede om bortførelsen, fortsatte rejsen til deres hjem i Portsmouth, New Hampshire.

Da de kom hjem, opdagede de, at de ikke kunne gøre rede for to timer af deres rejsetid. To uger senere plagedes Betty Hill af en serie livagtige drømme, i hvilke hun og Barney blev bortført af menneskelignende væsener og underkastet fysiske undersøgelser i et UFO.

Mere end to år efter hændelsen brød Betty og Barney Hill stadig deres hjerner med de manglende to timer, og i januar 1964 indvilligede Boston psykiateren Benjamin Simon i at gøre forsøg på at afsløre den skjulte oplevelse, som var låst nede i New Hampshire parrets underbevidsthed, ved hjælp af regressiv hypnose teknik. Ugentlige sessioner i adskillige måneder bragte mange detaljer om bortførelsen, humanoidernes tilsynekomst, den fysiske undersøgelse og kommunikationen mellem Betty Hill og hendes undersøgere frem for dagens lys.

Stjernekortet

Under en af hypnoserne beskrev Betty Hill, hvordan hun ombord i UFOet havde spurgt om, hvor humanoiderne kom fra. Hun fik så vist et stjernekort, og blev spurgt om hun vidste,

hvor hun befandt sig på det. Da hun ikke vidste dette, sagde humanoiderne, at så var de ikke i stand til at kaste lys over deres oprindelsessted. Ved hypnotisk suggestion tegnede Betty det stjernekort, som hun angiveligt havde set, og som øjensynligt viste de udenjordiske besøgendes hjemstjerne (fig. 3).

De store stjerner i forgrunden forestiller hjemstjernen og dens nære ledsager. De andre mindre cirkler er stjerner, der angiveligt er besøgt — linierne viser regulære ruter og de stiplede — forskningsruter.

... De menneskelignende skikkelser kom helt hen til bilen, og uden at være i stand til at gøre modstand blev de to ført hen til UFOet...

Walter Webb, lektor ved Hayden Planetarium og undersøger i Hill-sagen, blev meget fascineret af stjernekortet. Han mente at mønstret skulle efterprøves, og at hvis det var en uforfalsket skildring — ville der i begyndelsen være flere oplagte antagelser:

1. Hjemstjernen er en af de store cirkler.

2. Kortet er tegnet, som set fra et sted med et godt overblik nær hjemstedet.
3. På kortet er der tegnet en linie til vores Sol.
4. Kortet beskriver lokale stjerneangivelser (for hjemplaneten).

I 1966 besluttede Marjorie Fish, skolelærer i Ohio, at lede efter det stjernemønster, der var beskrevet i Betty Hills tegning, ved hjælp af en tredimensionel model opbygget af små kugler. I begyndelsen troede hun, at mønstret var let at finde, men i virkeligheden tog det seks år, og hun brugte mere end 20 modeller og tusinder af timer på fotografering, før en bemærkelsesværdig kombination dukkede frem.

Marjorie Fish' arbejde identificerede forsøgsvis de største cirkler som stjernerne Zeta 2 Reticuli og ledsageren Zeta 1 Reticuli i den sydlige konstellation Nettet (Reticulum). Zeta 2 Reticuli — hjemstjernen er af spektralklasse G2 — meget lig vores Sol, og befinder sig i en afstand af 36,6 lysår fra os.

Marjorie Fish havde begrænset sit valg af stjerner til modellen til kun at omfatte spektralklasserne mellem F 8 og K 1 — inklusiv stjerner af G-typen ligesom vor Sol. Hun valgte kun enkelte, ikke variable stjerner af hovedserien, med en tilstrækkelig alder, og som var stabile nok, til at liv kunne være opstået og udviklet på omkringsende jord-lignende planeter. Større stjerner var uegnede og det samme gjaldt tætte flerstjerne-systemer, som ikke kunne opretholde stabile planet-systemer.

De 12 stjerner, der var forbundet med linier, er som følger: Spektralklasse fra F6 V til K1 V (Solen G2 V), overfladetemperatur omkring 4.800 til 6.000° Kelvin (Solen 5.800°), masse omkring 0,7 til 1,2 gange Solens masse, lysstyrke omkring 0,3 til 2,1 af Solens lysstyrke, radius omkring 0,7 til 1,2 af Solens radius, absolut magnitudo +3,7 til +5,9 (Solen +4,8), tilsyneladende magnitudo +3,5 til +7,0 (Solen -26,7), afstand fra Jorden fra 11,8 til 52,6 lysår og har været i hovedserien i fra 7 til 30 eller 40 milliarder år (Solen omkring 13 milliarder).

Naturligvis var der, og er stadig, meget der taler både for og imod denne tilsyneladende bemærkelsesværdige opdagelse, men det skader ikke at bearbejde denne grundige astronomiske udfoldelse og prøve at lære mere om Zeta Reticuli systemet og måske om de hypotetiske zeta reticularers planets omgivelser.

I en kopi af manuskriptet, som jeg

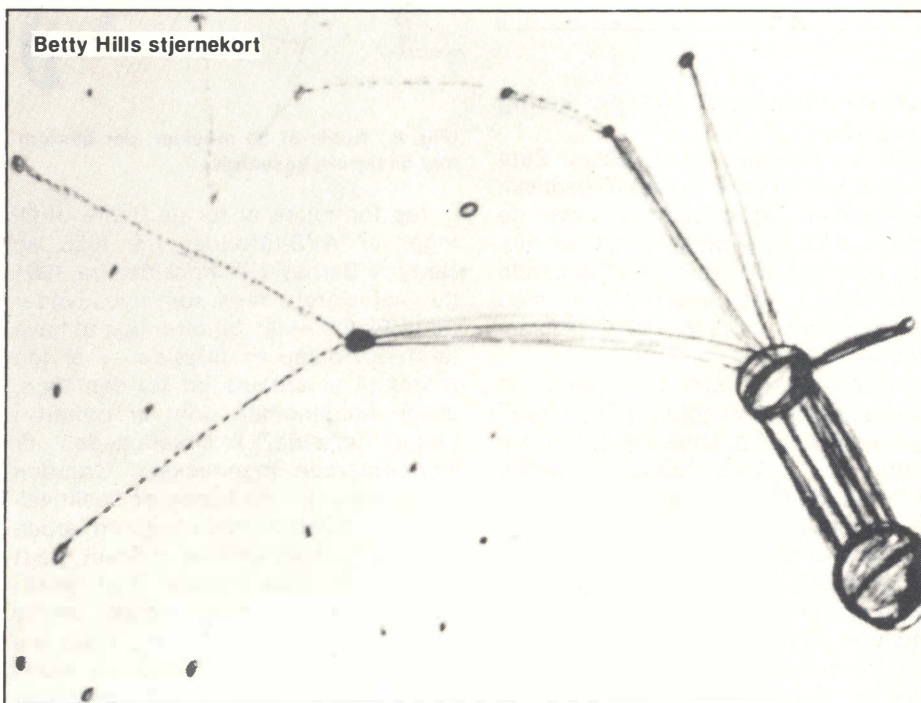

Fig. 3. Under hypnose fortalte Betty om et stjernekort, som lederen ombord i fartøjet viste hende. Hun lavede senere denne tegning af stjernekortet. Hun fik fortalt, at de kraftige sorte linier viser handelsruter, de lysere linier er jævnligt benyttede flyveruter, og de stiplede linier viser ekspeditionsruter.

Hovedserie stjernernes karakteristik

Klasse	% af antal	Temperatur °C	Masse (Solen = 1)	Lysstyrke (Solen = 1)	Levetid (i milliarder år)
A 0	1	10.000	2,8	60	0,5
A 5		8.000	2,2	20	1,0
F 0	3	7.000	1,7	6	2,0
F 5		6.500	1,25	3	4,0
G 0	9	6.000	1,06	1,3	10
G 5		5.500	0,92	0,8	15
K 0	14	5.000	0,80	0,4	20
K 5		4.500	0,69	0,1	30
M 0	73	3.500	0,48	0,02	75
M 5		3.000	0,20	0,001	200

I Fish/Hill stjernemønsteret er 11 ud af 16 stjerner, inklusive Zeta 1 og Zeta 2 Reticuli, solignende (fig. 6). Nedenstående tabel viser de stjerner, som Fish mener at have identificeret på Betty Hills »stjernekort«.

Navn	SAO katalog nr.	Gliese katalog nr.	Konstellation	Spektral-klasse	Afstand fra Jorden (lysår)
Zeta Tucanae	248163	17	Tucana	G2 V	23,3
54 Piscium	074175	27	Pisces	K0 V	34,3
—	167134	59	Cetus	G8 V	52,6
—	037434	67	Andromeda	G2 V	37,5
107 Piscium	074883	68	Pisces	K1 V	24,3
Tau Ceti	147986	71	Cetus	G8 Vp(VI)	11,8
—	232658	86	Eridanus	K0 V	36,6
—	167613	86.1	Fornax	K2 V	42,3
—	167697	95	Fornax	G5 V	44,7
Kappa Fornacis	167736	97	Fornax	G1 V	42,3
Tau 1 Eridani	148584	111	Eridanus	F6 V	46,6
Zeta 1 Reticuli	248770	136	Reticulum	G2 V	36,6
Zeta 2 Reticuli	248774	138	Reticulum	G1 V	36,6
82 (e) Eridani	216263	139	Eridanus	G5 V	20,2
Alpha Mensae	256274	231	Mensa	G2 V	28,3
Solen	—	—	—	G2 V	—

har modtaget fra APRO i Tucson — fastslår forfatteren Walter Webb — »fra både stjernernes spektrum og Hills beskrivelse af deres bortførere, må det antages, at zeta reticulans planet har masse, tyngdekraft og omgivelser der i det mindste er næsten lige som vores. Bieri (1964) hævdede, at udenjordisk intelligens sandsynligvis vil ligne Homo Sapiens, da evolutionens veje er stærkt afgrænsede, og åndende, på jorden opretgående humanoider er tilpasset optimalt de jordiske omgivelser. Han postulerede, at livs-opretholdende planeter vil udvikle tosidede, symmetriske dyr med en foran liggende hjerne og nært forbundne sanseapparater, to arme og ben og hender til at lave værktøj med.

Variationer i atmosfærens tæthed og sammensætning, afstanden til stjernen (systemets sol) og dennes udstråling og styrke, kan forklare det udseende, som de væsener Betty og Barney Hill beskrev, havde, — det vil sige store skrå øjne, brede næsebor,

mundåbningen, grå hud og kraftig brystkasse.«

De to stjerner, som udgør Zeta Reticuli systemet, er næsten identiske med Solen, og menes at være de eneste kendte eksempler på to solignende stjerner, som tilsyneladende er forbundet i et binært system med stor indbyrdes afstand — i størrelsesordenen 1/3 lysår.

Da Zeta 2 Reticuli er ubetydeligt mindre massiv end solen, vil den være en anelse svagere. Observationer tyder kraftigt på, at Zeta Reticuli systemet er Population II stjerner med en alder på mellem 6 og 8 milliarder år — betydelig ældre end Solen.

Det største minus ved et planet-system, som omkredser den ene eller anden af disse to stjerner, er at den spektroskopiske analyse i nogen grad viser en mangel på metaller, samt at urstjernetågen, som de blev dannet af, sikkert var mindre kompakt end vor egen. Det kunne være interessant at fundere over, om nogle af de planet-

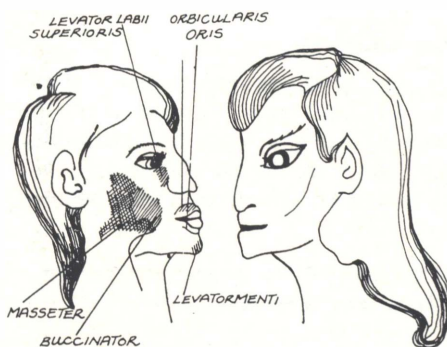
systemer, computeren har vist, kan være mulige kandidater til vores søgendes hjemplanet:

Er deres planet som jorden? — Er atmosfæren tættere eller tyndere? Er den nærmere eller længere fra primærstjernen?

Reticulanernes fysiologi

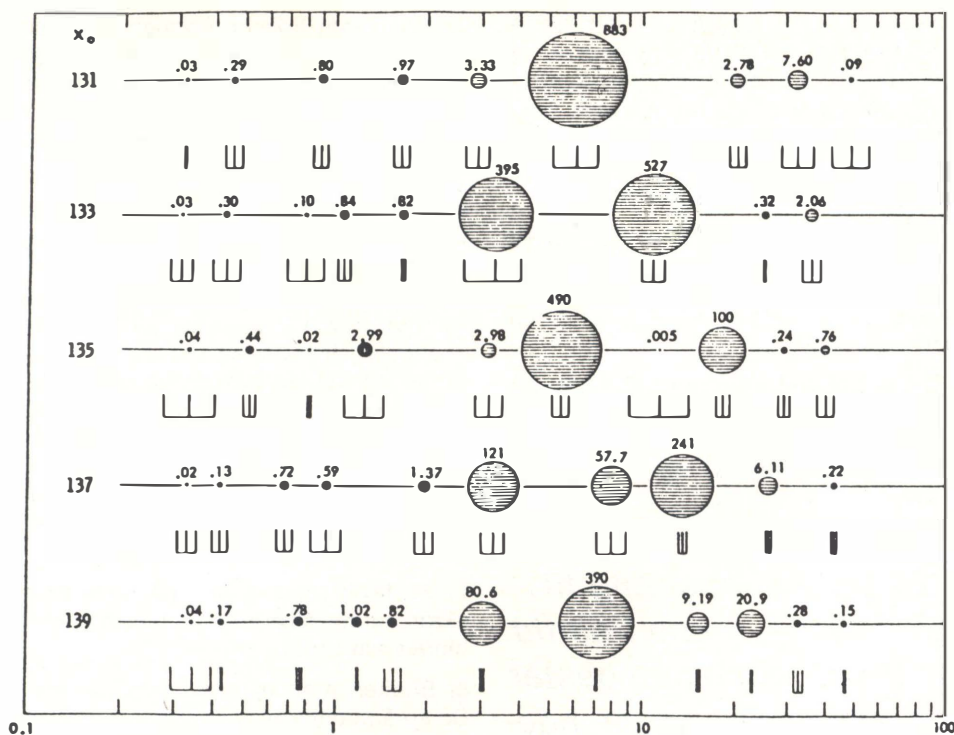
I Ted Bloechers indlæg, »Nærkontakt af 3. grad« præsenteret på BUFORAs konference november 1976 beskrives humanoidernes anden hovedkategori som »normale« af almindelig højde eller lidt mindre. Betty Hill anslog sine bortføreres højde til mellem 1,5 og 1,65 m. Bloecher hævder, at de »normale« humanoider er tilbøjelig til at optræde i grupper på tre eller flere og ligner menneskene meget — men har nogle gange brede, skråtstillede øjne, uudviklede næser og ører og sprækkelige munde.

I BUFORA Journal, vinteren 1973, vol. 4, nr. 1 side 14-15, omtaler Margaret Wilton fra Greenock i Renfrewshire væsenernes ansigtstræk, som de er beskrevet i AVB-tilfældet i 1958 og Hill-tilfældet i 1961.

(Fig. 8.) Nogle af de muskler, der bestemmer ansigtets udseende.

Jeg formoder, at for de fleste UFOloger er AVB-tilfældet fra 1958 og Betty & Barney Hill tilfældet fra 1961 nu »antikveret«, men som nybegynder ud i UFOlogien — og efter lige at have læst om disse to tilfælde — er jeg fristet til at arbejde ud fra den teori, at de humanoider, som er omtalt i begge tilfælde, i virkeligheden er »modificerede mennesker«. Grunden til jeg tænker i de baner, er beskrivelsen af humanoidernes ansigt og læber, som i begge tilfælde er et bredt, fladt ansigt med høje kindben, flad næse, skråtstillede øjne og meget smalle læber. Først AVB-tilfældet: Boas beskrev, at hun havde lysblond hår, store, blå skråtstillede øjne, lige næse, meget høje og fremstående kindben under hvilke hendes ansigt brat snævrede ind for at ende i en spids hage — og hun havde smalle, næsten usyn-

De begivenheder, der fører til opbygning af et planetsystem ud fra en stjernehage, er blevet simuleret på computer af den amerikanske videnskabsmand Stephen Dole. Han begyndte med en stjerne af solstørrelse, denne var omgivet af en ring af gas og støv meget lig det, der dannede vore planeter. Inde i skyen forestiller han sig, at støvkornene i deres bane omkring Solen bliver større ved tilfældige sammenstød, indtil der er opbygget en kerne for en planet. Computeren viser så, hvad der herefter vil ske.

Hvor to sådanne planetkerner kommer tæt nok til at de bliver gensidig tiltrukket af tyngdefelterne, eller hvor deres baner mødes, vil de smelte sammen til en enhed. Når disse kerner vokser i deres kredsløb ved at tiltrække partikler i skyen, forårsager det støvfri baner. De største objekter tiltrækker også gas. Processen fortsætter, indtil alt støvet er opslugt, og den tiloversblevne gas er drevet ud af systemet af solvinden.

Dole skrev om alt dette arbejde i Icarus 13, 494 (1970). Dette diagram viser resultatet af et antal kørsler på computeren. Tallene til venstre viser forskellige stjernehage-tætheder, tallene for neden viser afstanden fra Solen målt i astronomiske enheder, tallene over planeterne er massen i forhold til Jordens masse, og figur-nr. under planeterne viser hver kredsløbs excentricitet.

Trods ændringer på parametrene ved hvert forsøg, gør planetopbygningsprocessen, at de små og klippeagtige planeter opstår tættest på Solen, store og gasfyldte planeter i midten af det simulerede solsystem, og i de yderste kredsløb igen små planeter. Det nederste eksempel i dette diagram har størst lighed med vores solsystem.

lige læber. I Hill-tilfældet beskrives det, at humanoiden havde store skråstillede øjne, flad næse og hans mund var kun en horisontal sprække med to vertikale linier på hver side. Jeg føler, at Hills beskrivelse er lidt vag, men der er ligheder i begge tilfælde.

Jeg tror, at vores ansigts facon kan tillægges vores kost og omgivelser, d.v.s. i prehistorisk tid var mennesket nødt til at have overordentlig stærke tænder og kæber, som gjorde det i stand til at spise rå kød, som var dets føde, og af den grund havde ansigtet et meget muskuløst udseende (fig. 9). Tiden gik, og vores føde blev mere forfinet, — dette gjorde vore ansigtsmuskler også, skønt nogle racer i en vis udstrækning stadig har bibeholdt de stærke ansigtsmuskler til rå »naturlig« kost, eskimoen er et eksempel.

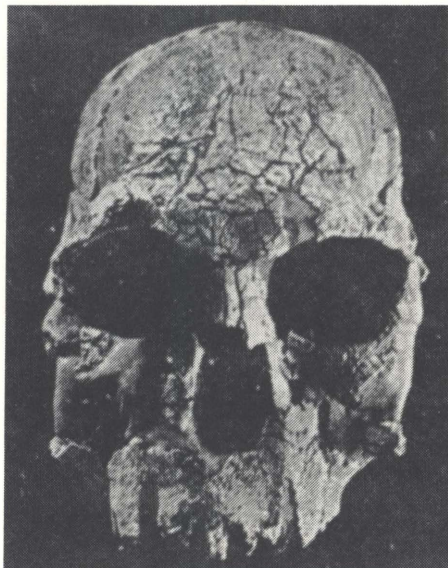
Nogle af de ansigtsmuskler, der bruges til at tygge føden og til at bevæge

læberne er: I kinden Buccinator, som holder føden mellem tænderne, Masseter, også i kinden, er en tyggemuskel, Orbicularis Oris er en ringformet muskel omkring munden, i midten af hagen Levator Menti, som trykker underlæben ned, mens Levator Labii Superioris hæver overlæben... der er mange flere, men disse fem er tilstrækkeligt til at illustrere, hvad jeg mener.

Nu tager vi et spring til den fjerne, fjerne fremtid (ikke nødvendigvis vor egen), hvor føden kun består af en »gele« — en »gele« som indeholder alle de proteiner, vitaminer og mineraler, der er nødvendige for at opretholde livet, og ikke kræver brug af ansigtsmusklerne. Er det så ikke muligt, at disse muskler vil degenerere? Og så ved evolutionsprocessen blive betragtet som »ikke nødvendige«? Og dette vil bevirke, at de næsten vil forsvinde og dermed ændre ansigtets facon. Hvis musklerne i kinden svandt ind, kunne resultatet være en indsnævring af ansigtet under kindbenene (»hulkindet«), og forsvandt den ringformede muskel omkring munden, ville dette gøre læberne tyndere og »fladere«. Og hvis musklen i midten af hagen degenererede, ville det føre til en »spidsere hage«.

Humanoiderne i AVB-tilfældet udstødte grynt og knurren som deres form for tale, mens humanoiderne i Hill-sagen udstødte »mmmmmm« lyde. Hvis ansigts- og i særdeleshed læbemusklerne var blevet næsten »ikke-eksisterende«, måtte en ny måde at tale på, udvikle sig, hvilket kun kunne foregå på to måder, enten ved at udstøde grynt og brum fra strube-regionen eller ved at udsende »mmmmmm« lyde fra mundregionen. Selvfølgelig kunne der også anvendes tegnsprog, eller evolutionsprocessen kunne endda være kommet endnu længere — telepati.....«

Fig. 9. Dette kranie blev fundet i Lake Rudolf, Kenya, i 1972 og er mere end 2 millioner år gammel. Rekonstruktionen til højre viser, hvordan »1470« mennesket må have set ud.

I John G. Fullers »The Interrupted Journey« (der beskriver Betty og Barneys oplevelse) beskriver Barney Hill en hændelse ved et foredrag, hvor han stod ansigt til ansigt med mennesker, hvis ansigt var meget lig hans bortførreres.

»Betty og jeg tog engang til et foredrag af dr. Carleton S. Coon fra antropologisk institut ved Harvard, og han viste bl.a. et lysbillede af en gruppe mennesker, som lever omkring Magellan Strædet (strædet mellem Sydamerika og Ildlandet). Vi fik begge noget af et chock, da vi så det. Disse indianere, som lever i et yderst koldt klima højt oppe i bjergene, hvor iltindholdet i atmosfæren er meget lille, havde en betydelig lighed med, hvad jeg forsøgte at beskrive. Professoren fortalte os, hvordan disse mennesker gennem generationer havde gennemgået betydelige fysiologiske ændringer for at tilpasse sig klimaet. De havde øjne som lignede en orientalers, men øjenhulen gav udseende af at være større end den var, da naturen havde udviklet fedtposer rundt om øjnene og munden. Det så ud som om munden næsten ingen åbning havde, og som om de praktisk talt ikke havde næse. De var stort set meget lig de mennesker, jeg forsøgte at beskrive.«

Indtil 1967 var der ikke lavet andre detaljerede tegninger af Hills bortførrere, end dem Barney havde lavet. David Baker, professionel kunstner og medlem af NICAP, lavede adskillige tegninger og malerier efter Barney Hills beskrivelse (fig. 10). Hans kommentar til tegningerne blev offentliggjort i UFO-Investigator april 1972. David Baker skrev til Hills: »Med mit kendskab til anatomi, vil jeg vove at anvende Deres detaljerede ansigtsbeskrivelse til at »skabe« en mulig anatomisk kombination, som følger de kendte love for knogleopbygning.

1) Skråtstillede øjne, som afrundes

mod siden af ansigtet, tyder på et perifert syn. Sådanne øjne kræver en knoglestruktur, der beskytter de store øjeæbler, derfor må kindbenene være forlængede rundt om ansigtets plan, hvilket får øjnene til at virke mere som en kats end som en orientalers.

2. Brede kinder, vigende hage og ansigt med mongolide træk. De større kindben vil set i relation til næse, mund og hage få disse til at syne mindre i ansigtet.

3. Stort hoved. Hvis der i hovedet skal være plads til de større øjeæbler, må øjehulerne være større, der kunne bevirke at baghovedet og pande også

Nu tager vi et spring til den fjerne, fjerne fremtid ... hvor føden kun består af en »gelé« ... som indeholder alt det nødvendige for at opretholde livet.

øges, hvis der skal være plads til en hjerne af normal størrelse. Alt dette gør, at kraniet bliver større end normalt.

4. Er mundens muskler ubevægelige, får man uvilkårligt det indtryk, at der ikke kan gives udtryk for sorg og glæde. Jeg erindrer levende, da vi gjorde forsøg med at gøre munden ubevægelig ved hjælp af at trække en stramtsiddende silkestrømpe over hovedet. Læberne blev presset mod tænderne, hvilket bl.a. forhindrede mundens normale funktioner. Strømpetricket gav egentlig ansigtet mongolide træk.

5. Den stramtsiddende strømpe over ansigtet gjorde, at munden kun kunne

åbnes meget lidt, så normal tale blev erstattet af en grynten. Væsnerne bruger muligvis en hinde, der hindrer alle ansigtets normale bevægelser, til beskyttelse eller lignende, måske endda til beskyttelse af hele kroppen.

6. Det omtales, at væsnerne havde tydelige næsebor, tung vejrtrækning og ingen næsebrusk. Selv en aldrig så stram maske kunne ikke skjule næsen, kun få den til at virke mindre ved at trykke næsetippen tilbage mod ansigtet og derved blotte næseborerne. Der blev ikke bemærket en hinde over næseborerne, så det kan formodes, at åndedrættet foregik gennem næseborerne. Vejrtrækningen kunne være besværliggjort, hvis mundåbningen var lukket for omgivelsernes luft.

7) At det hvide i øjnene havde et gult skær kunne skyldes, at masken eller hinden var tonet.

8) Blinken med øjnene forekom ikke. De små pupiller blev bemærket, måske fordi hinden holdt øjnene åbne, og det hvide i øjnene blottet. Hinden kunne holde luft og urenheder ude af øjnene, derved blev blinken og fugtning af øjnene unødvendigt.

9) Ingen ører, kun ørehuller og ingen hår. En tættere hinde kunne bevirke, at hverken øreflip eller hår kunne ses. Hinden kunne også få hovedet til at virke mere rundt og skaldet. Rent teoretisk kunne der være både kliniske og klimatiske grunde til at anvende et tætsiddende farveløst overtræk.

10) Mændenes ansigtsfarve var: a) gullig og b) aluminiums grå. I skrev, at fartøjets indre belysning var blålig, dette kunne fremhæve en gullig tone på ansigterne.

11) Skal man danne sig et komplet billede mangler følgende: a) Var hænderne også overtrukket med en hinde, der kunne formindske detaljerede indtryk af fingre og negle? b) Hvilke ansigtstræk var tydeligt maskuline og hvilke feminine?»

Konklusion

Det er meget svært at give en endelig konklusion. Mange af Hill-humanoidernes ansigtstræk er tegn på en evolutionær udvikling langt forud for den nutidige Homo Sapiens.

Disse tegn er: De manglende ansigtsmuskler, hvilket bevirker den spidse og vigende hage, den spaltelignende mund og den udviklede næse. Måske beskytter det større kranie en større og mere udviklet hjerne, som igen har udviklet de store øjeæbler. Dog kunne den tanke, at en farveløs hinde dækkede hovedet og fordrejede ansigtstrækkene ved at udjævne dem

Fig. 10. David Baker's tegninger udført efter Betty og Barney Hill's beskrivelser.

betydeligt — føre til adskillige ukorrekte konklusioner.

I betragtning af Barney Hills beskrivelse af de indfødte fra Magellan Strædet, kan man ikke lade være med at tænke på, om disse besøgende kommer fra en planet på størrelse med jorden, og at denne planet befinder sig i en større afstand fra en stjerne, der ikke udstråler så meget energi som solen, og atmosfæren er både koldere og tyndere, må det føre til større åndedrætsorganer, der igen som beskrevet, giver en større brystkasse. Vi kunne spekulere på, at fordi deres atmosfære er betydelig tyndere end vores og måske ikke har det sam-

... en videnskabelig undersøgelse af UFO-fænomenet vil spænde over mange videnskaber ... hvis sløret skal løftes ...

me beskyttende ozonlag, som vi nyder godt af, kunne zeta reticularerne have udviklet en mørk pigmentation i huden, svarende til de mørklødede racers her på vores planet. En lav lys-intensitet kunne også have en betydelig virkning på udviklingen af øjnene, som af Betty og Barney Hill ved flere lejligheder blev beskrevet som kattelignende. Mens de med stor afstand anbragte øjne giver zeta reticularerne et betydeligt bedre periferisk syn (måske oprindeligt) for jagt, viser denne tendens sig at være i strid med en højere udvikling, hvor øjnene er anbragt tæt sammen foran på hovedet for at give stereosynet med begge øjne. Dette er da også kun et meget kortfattet og forsigtigt syn på de hypotetiske zeta reticularere. Alvorlige og dybtgående undersøgelser er måske allerede foretaget af forskere, som har den rette professionelle viden til at angribe problemerne korrekt.

Anatomi og antropologi studerende kunne være interesserede. Astronomer og meteorologer må finde dette tilfælde spændende. Frem for alt viser det, hvordan en videnskabelig undersøgelse af UFO-fænomenet vil spænde over mange videnskaber og understreger klart, at specialisering i forskningen er det vigtigste, hvis sløret skal løftes fra de hemmeligheder, der i de sidste 30 år har mystificeret forskerne.

*Oversættelse FR
811216*

SUFOIs

Jubilæumskuvert 1982

Den 17. december 1982 fejrede foreningen SUFOI sit 25 års jubilæum. I den anledning blev der ved Gentofte Postkontor den 17. december 1982 anvendt et særstempel. Teksten på stemplet er »Skandinavisk UFO Information, 25 års UFO-forskning i Danmark, 17.12.1982«.

SUFOI var på pletten og fremstillede **et begrænset oplag** af den flotte jubilæumskuvert, som blev frankeret med forskellige spændende frimærke-kombinationer og stemplet med postvæsenets officielle SUFOI-særstempel.

Disse særstemplede kuverter udbydes nu til salg så længe lager haves. Benyt chancen *nu* til at erhverve dette enestående samleobjekt inden de bliver udsolgt — der vil aldrig kunne foretages genfremstilling af disse særstemplede kuverter!

Benyt særkuverten som gave, som samleobjekt eller som minde om SUFOIs eksistens som en af de ældste UFO-organisationer i Verden — og husk, at overskudet fra salget går til SUFOIs rapportindsamling, forskning og oplysnings-aktiviteter.

TYPE A

Frankeret med 2 stk. frimærker, udgivet den 8. oktober 1981, som illustrerer Ellehammer på Lindholm (værdi: kr. 1,00).

Fremstillet i 300 eksemplarer **Pris kun kr. 20,00**

TYPE B

Frankeret med 1 stk. frimærke udgivet den 18. oktober 1973 i anledning af 400 året for udgivelsen af Tycho Brahes værk »De Nova Stella« (værdi: kr. 2,00).

Fremstillet i 100 eksemplarer **Pris kun kr. 25,00**

TYPE C

Frankeret med 1 stk. frimærke udgivet den 10. september 1981 i anledning af det internationale handicapår (værdi: kr. 2,00 ÷ 0,20).

Fremstillet i 50 eksemplarer **Pris kun kr. 30,00**

TYPE D

Frankeret med et overprisfrimærke fra perioden 1976-1979, deriblandt Dansk Røde Kors (26.-2.-1976), Evnesvages Vel (24.-3.-1977) og Kræftens Bekæmpelse (12.-10.-1978).

Fremstillet i 30 eksemplarer **Pris kun kr. 35,00**

TYPE E

Frankeret med 1 stk. frimærke, udgivet den 8. oktober 1981, illustrerende flyveturen USA-Danmark i 1931 (værdi: kr. 1,60) samt 2 stk. af det sjældne frimærke udgivet den 7. april 1960 i anledning af Verdensflygtningeåret (værdi: kr. 0,30).

Fremstillet i 60 eksemplarer **Pris kun kr. 40,00**

TYPE F

Der er fremstillet **1 sæt** kuverter bestående af 4 jubilæumskuverter, hver frankeret med en fireblok af et ældre mærke.

Frankeringen er Bertel Thorvaldsen, 17. november 1938, 5 øre rødilla — Modstandsbevægelsen 4. maj 1947, 15 + 5 øre grøn — Kongerige i 1000 år, 21. april 1955, 15 øre violet — Verdensflygtningeåret, 7. april 1960, 30 øre lysviolet.

Denne absolutte sjældenhed sælges til højstbydende **over kr. 200**. Tilbud sendes til SUFOI senest den 1. marts 1983.

BESTILLING

Bestilling sker lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive type(r) på modtagerdelen.

BEVIS?

UFOer på film

Ved Ole Henningsen.

Denne artikelserie, der startede i UFO-NYT nr. 2/1982, er ikke en komplet fortegnelse over alle eksisterende filmoptagelser af UFO-fænomener. Den beskæftiger sig kortfattet med flest mulige af de film, hvorom der foreligger tilgængelige oplysninger i den foreliggende UFO-litteratur. Det er stærkt begrænset, hvilke undersøgelser de fleste filmoptagelser har været underkastet. Og som egentlige bevismaterialer for UFO-fænomenernes fysiske eksistens, er sådanne filmoptagelser ikke bedre end almindelige fotooptagelser af disse fænomener.

Filmoptagelserne er i store træk opført i kronologisk orden, og skulle der være læsere, der ligger inde med oplysninger om film, som ikke er nævnt, hører jeg meget gerne herom. I en vis udstrækning har det været muligt at fremskaffe still-fotos fra de foreliggende foto- og filmarkiver til at illu-

strere omtalen af de enkelte filmoptagelser. Dog findes der en del optagelser, som ikke er alment tilgængelige, hvorfor man i disse tilfælde må undvære billeder fra filmene.

30. juni 1954, Lifjell, Norge

Den 30. juni 1954 lettede 3 fly fra Oslo med tilsammen et halvt hundrede mennesker ombord. Det var videnskabsmænd, fotografer og journalister, der alle skulle observere og fotografere den totale solformørkelse, som blandt andet kunne iagttages fra området omkring Telemark i Norge.

På en film optaget fra et af flyene kl. 14.17 i 5.000 meters højde, ses i nogle få sekunder 2 lysende objekter med den mørkeblå himmel som baggrund.

Filmen blev præsenteret ved en privat pressekonference i London, hvor

Waveney Girvan fra det engelske UFO-tidsskrift »Flying Saucer Review« var tilstede og berettede herom i bladets udgave for januar/februar 1956. På mødet fortalte E. Graham, der var ansat ved det svenske rejsebureau i London, at han havde været ombord i flyet og oplevede sagen således:

»Jeg var lige ved at sætte en ny film i mit kamera, da min opmærksomhed blev fanget af hr. Johansen, der pegede mod den nordlige horisont og højt råbte for at overdøve motorlarmen: »Hvad i helvede er det?«

Jeg kiggede ud af vinduet og observerede to skinnende skiver, som bevægede sig tværs over horisonten. På dette tidspunkt iagttog hele selskabet objekterne, dog ingen med den tanke at fotografere dem.

Efter at vi havde studeret objekterne et øjeblik, sprang hr. Bjørnulf hen efter sit filmkamera. Han ledte efter det et øjeblik, og de andre fotografer bad ham skynde sig. Det var på dette tidspunkt, at det gik op for os, at vi var i færd med at iagttage noget, som ingen af os troede på — såkaldte flyvende tallerkener.

Vi begyndte at diskutere, vi råbte til hinanden, og da objekterne begyndte at forsvinde, blev situationen kaotisk, da alle nu forsøgte at få deres kameraer klar. Bjørnulf rettede sit kamera mod objekterne og begyndte at filme.

Objekterne var klart roterende og viste nogle »striber«. Jeg var ikke klar over, om disse »striber« havde forbindelse med en slags udstødning. Det var ikke muligt at fastslå størrelse eller hastighed, men jeg antager, at objekterne var ca. 25-35 km borte. Denne antagelse er baseret på, at objekterne var i solskinnet, medens vi derimod stadig var i skyggen af solformørkelsen. Jeg kan ikke fremkomme med nogen forklaring på, hvad disse objekter var, eller hvor de er kommet fra.«

Waveney Girvan fra »Flying Saucer

Således gengives billederne fra Lifjell-filmen almindeligvis. Her i en stærkt forstørret udgave med raster. De to lysende genstande, filmet af Raun Conradi ses foroven til venstre i billedet ved pilen.

Review skrev videre i sit tidsskrift, at der på pressekonferencen, hvor alle disse oplysninger fremkom, og hvor filmen blev vist, var deltagere der foreslog, at årsagen til objekterne kunne søges i reflekser fra et vindue i flyet.

Dette tilbageviste E. Graham imidlertid, idet han henviste til, at vinduerne i flyet netop var fjernet for at undgå reflekser, når man skulle filme solformørkelsen og dens effekter.

Sådan var beretningen, da den fremkom i »Flying Saucer Review«, og på nogenlunde samme måde har den gennem årene været gengivet i diverse bøger og tidsskrifter. For nærmere at belyse denne sag har SUFOI's Efterforskningsafdeling fremskaffet kopier af en række avisudklip fra de hektiske dage i 1954, da oplysningerne om »de lysende objekter« på solformørkelsesfilmen kom frem.

Af presseomtalen — hovedsagelig fra det norske dagblad »Aftenposten« — fremgår det, at Johnny Bjørnulf ganske rigtigt var om bord i SAS-flyet »Torulf Viking« og tog en del 35 mm farvefilm til senere brug for biograf-fremvisning. Da denne film var fremkaldt og blev fremvist i London, hældede Bjørnulf selv til den teori, at det fænomen, som kunne iagttages på hans film, kunne være en refleks.

Allerede dagen efter kunne pressen imidlertid meddele, at der nu var »opdaget« endnu to lysende genstande på en anden af de mange farvefilmoptagelser. Det drejede sig om en 16 mm farvefilm taget af Ravn Conradi, der var engageret af Bjørnulf til filmarbejdet.

Tilsyneladende var der dog overhovedet ingen af de mange mennesker ombord i flyene, der direkte havde iagttaget de lysende objekter på himlen. De blev først bagefter »fundet« på filmene. Debatten bølgede frem og tilbage i dagbladene om arten af de filmede lysfænomener. Efter at have gennemgået hele det optagne filmmateriale, udelukkede Johnny Bjørnulf helt, at der kunne være tale om reflekser i flyvinduer.

Forskellige forskere var af en ganske anden opfattelse, og observator Rolf Brahde, amerikaneren dr. Gattwick og professor H.C. Christensen fra Forsvarets Forskningsinstitut foretog eksperimenter med Conradi's 16 mm filmkamera. Eksperimenterne blev udført i Fornebu lufthavn i et flymagen til det, hvorfra filmen var taget.

Conradi havde fra starten udelukket reflekser, da han hævdede at have filmet fra et af de to bageste vinduer i venstre side af flyet. I disse to vinduer var glasset fjernet netop for at undgå reflekser ved filmningen.

Forskernes eksperimenter og sammenligninger med aftryk fra original-

Læserundersøgelse

(Klip ud - udfyld - send ind)

Deres mening om UFO-NYT

1. Hvilke af de emner UFO-NYT bringer artikler om, synes De er specielt interessante?

Sæt kryds (evt. flere)

- ☐ Beretninger om UFO-observationer og -kontakter.
- ☐ Information om SUFOI's arrangementer og andre medlemsaktiviteter.
- ☐ Information om SUFOI's UFO-forklaring.
- ☐ UFO-forskning i andre lande.
- ☐ Rumfart - astronomi.
- ☐ Hypoteser og teorier.
- ☐ Andet. Skriv hvad: _____

2. Mener De der er emner, der skrives for meget eller for lidt om i UFO-NYT?

Sæt kryds

- ☐ Nej, alle områder dækkes i passende omfang.
- ☐ Ja, der skrives for meget om: _____
- ☐ Ja, der skrives for lidt om: _____

3. Er artiklerne i UFO-NYT letforståelige, eller bruges der f.eks. for mange fremmedord og tekniske udtryk.

Sæt kryds

- ☐ Altid letforståelige.
- ☐ Normalt letforståelige.
- ☐ Sjældent letforståelige.
- ☐ Aldrig letforståelige.

4. Mener De, at UFO-NYT har en udformning og et udseende, der gør det indbydende og overskueligt?

Sæt kryds

- ☐ Ja.
- ☐ Nej.

5. Fra og med nr. 1/1981 skete der en del ændringer med UFO-NYT. Er De i det store og hele tilfreds med disse ændringer?

Sæt kryds

- ☐ Jeg kender ikke det gamle UFO-NYT
- ☐ Ja, jeg er tilfreds.
- ☐ Nej. Nævn evt. hvad De er utilfreds med: _____

Deres UFO-interesse:

6. Hvordan fandt De ud af, at SUFOI/UFO-NYT eksisterede?

Sæt kryds

- ☐ Gennem en annonce i avis eller ugeblad.
- ☐ Gennem en artikel/notits i avis eller ugeblad.
- ☐ Gennem familie eller venner.
- ☐ Gennem en udsendelse i radio eller TV.
- ☐ Gennem UFO-foredrag eller -udstilling.
- ☐ Så UFO-NYT på biblioteket.
- ☐ Husker det ikke.
- ☐ Andet. Skriv hvordan: _____

7. Er De fast abonnent på UFO-NYT?

Sæt kryds

- ☐ Ja, jeg har abonneret på UFO-NYT siden (skriv årstal): _____
- ☐ Nej, jeg køber det i løssalg.
- ☐ Nej, jeg læser det hos familie/venner.

8. Holder De andre tidsskrifter, som også beskæftiger sig med UFO-sagen?

Sæt kryds

- ☐ Ja. Skriv hvilke(t): _____
- ☐ Nej.

9. Hvordan startede Deres interesse for UFO-sagen?

Sæt kryds

- ☐ Læste om UFOer i bøger/blade m.v.
- ☐ Hørte om UFOer i radio eller TV.
- ☐ Hørte om UFOer fra familie eller venner.
- ☐ Havde en UFO-observation.
- ☐ Husker det ikke.
- ☐ Andet. Skriv hvordan: _____

10. Hvis De er FAST ABONNENT: Hvor lang tid gik der inden Deres UFO-interesse førte til et abonnement på UFO-NYT?

Sæt kryds

- ☐ Mindre end ét år.
- ☐ Mere end ét år.
- ☐ Husker det ikke.

fortsættes på næste side

Deres mening om UFOer:

11. Hvilke forklaringer mener De, der er på UFO-fænomenerne?

(Sæt højst 2 krydser)

- ☐ Rumrejsende fra universet.
☐ Tidsrejsende fra fortid eller fremtid.
☐ Rejsende fra et andet jordisk plan.
☐ Fup, svindel.
☐ Misfortolkninger.
☐ Et af os ukendt naturfænomen.
☐ Psykiske fænomener.
☐ Våben eller fly udviklet af stormagter.
☐ Har ingen anelse.
☐ Andet. Skriv hvad: _____

SUFOIs aktiviteter:

12. I SUFOI er der ikke tid og penge til at gøre alt det, vi gerne vil. Hvis De havde valget, hvilken af følgende muligheder synes De, at SUFOI bør vælge at satse på?

Sæt ét kryds

- ☐ Informationen udadtil via UFO-NYT.
☐ Rapportoptagning og UFO-forskning.
☐ Udvikling af måle- og registreringsudstyr.
☐ Andet. Skriv hvilket: _____

13. Hvis SUFOI henvendte sig til Dem, ville De (eller andre i Deres husstand/familie) så være interesseret i at gå aktivt ind i nogle af foreningens aktiviteter?

Sæt kryds (evt. flere)

- ☐ Ja, personligt.
☐ Ja, andre i familien/husstanden.
☐ Nej.

14. Hvis ja: Hvilke områder kunne De (eller andre i Deres familie/husstand) da tænke Dem at arbejde med?

Sæt kryds (evt. flere)

- ☐ Oversættelse af artikler til/fra dansk.
☐ Rapportoptagelse.
☐ Bearbejdning af materiale til artikler til UFO-NYT.
☐ Deltagelse i SUFOIs forskningsprojekter.
☐ Andet. Skriv hvad: _____

Personlige oplysninger:

Stilling: _____

Alder: _____

Navn: _____

Adresse: _____

(OBS! Husk postnr.)

Må UFO-NYT offentliggøre Deres navn i bladet, hvis De udtrækkes som vinder af et årsabonnement?

- ☐ Ja.
☐ Nej.

På forhånd tak for hjælpen.

Skemaet bedes indsendt senest 15. februar 1983.

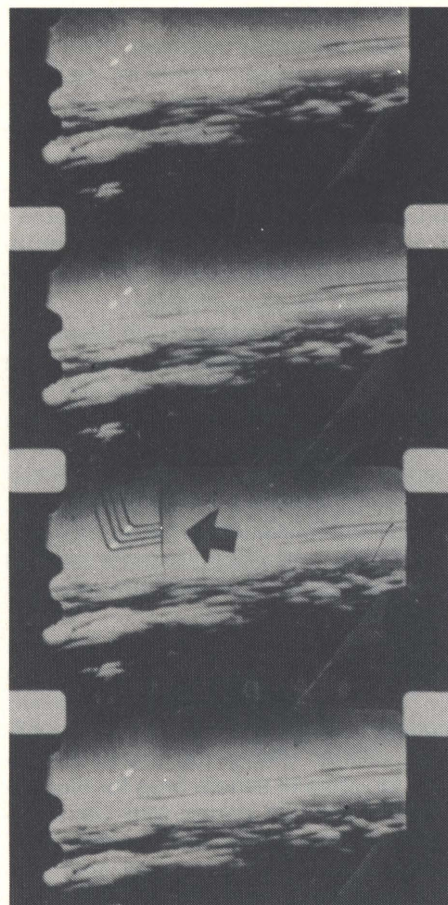
(Indsendes til: SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte, mærket »læserundersøgelse 83«).

HJÆLP SUFOI

Ved at...

- Udfylde dette skema
- Sende det ind
- Tegne et abonnement
- Sende et bidrag til Støttefonden
- Gå aktivt ind i SUFOI
- Anbefale UFO-NYT til familie og venner

Med denne opfordring vil vi fra SUFOI ønske alle vore læsere et rigtigt godt nytår.

4 stillbilleder fra Ravn Conrads film. I venstre side skimtes de to lysende objekter, ligesom der i forbindelse med objekterne ses mørke aftegninger samt et lysere felt på himlen. I virkeligheden er der tale om en spejling af et dobbelttrudet flyvindue.

filmen viste, at Conradi's film var optaget fra det 3. bageste vindue i flyets venstre side, netop et vindue der var forsynet med glas. På gode aftryk fra Conradi's film ses de tidligere omtalte mørke streger i forbindelse med de to lysende objekter, ligesom der også er et klart afgrænset lysere parti på himlen i nærheden af disse streger. Disse »streger« blev af »tilhængere af tallerkenhypotesen« udlagt som en form for chockbølger i atmosfæren på grund af de lysende genstandens store fart. Disse aftegninger viser dog uden tvivl netop genspejling i ruden af et dobbelt flyvindue, og derfor også to lysende genstande.

»Flying Saucer Review« har senere refereret nogle efterforskninger af sagen, som blev foretaget af Julian Hennessey, der var engelsk repræsentant for den amerikanske UFO-organisation NICAP. Disse efterforskninger resulterede i samme konklusion som ovenstående: Liljellfilmen bør lægges i skuffen med »reflekser«.

I den norske presse fremkom der eksempler på »lysende objekter« der var fotograferet af forskellige andre

mennesker i forbindelse med solformørkelsen den 30. juni 1954. Disse fotografier viser typiske reflekser.

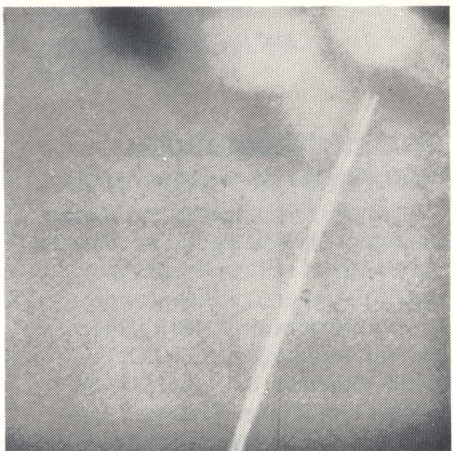
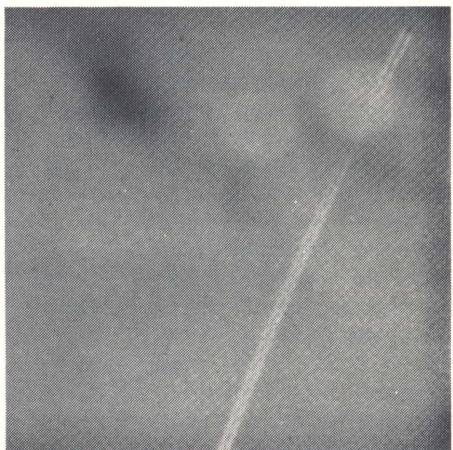
I Danmark blev der samme dag taget flere fotos med »mystiske ting« på, ligesom vi også i vore arkiver har liggende lignende fotos taget på Island samme dato.

September 1956 U.S.A.

»Det engelske UFO-tidsskrift »Flying Saucer Review« offentliggjorde i sin udgave for November/December 1957 ovenstående 3 fotos med teksten:

»3 sort/hvide stillbilleder fra en farvefilm taget i september 1956 af George Adamski med et 16 mm filmkamera. Billederne fra filmen viser et stort amerikansk jettfly, der flyver op mod og »passerer« enormt rumskib,

der svæver længere oppe i jordens atmosfære.»

En så bombastisk tekst burde naturligvis normalt efterfølges af en detaljeret redegørelse, men denne film har tilsyneladende aldrig undergået nogen teknisk analyse, som kan overbevise andre end egentlige tilhængere af kontaktpersonen George Adamski.

2. maj 1957

Edward Air Force Base, Californien, USA. Disse fotos, der er gengivet nedenfor stammer fra de nu frigivne arkiver fra Det amerikanske Luftvåbens nedlagte UFO-undersøgelsesprojekt »Bluebook«.

Disse billeder ser ud til at stamme fra gun-kamerafilm fra et jettfly. Filmen

er senere havnet i »Bluebook«-arkiverne, hvor de har sagsnr. 4715. Yderligere informationer foreligger p.t. ikke.

Kildehenvisninger:

1. Flying Saucer Review, Januar/Februar 1956.
2. Aftenposten, Oslo, 6. juli 1954.
3. Aftenposten, Oslo, 23. juli 1954.
4. Flying Saucer Review, Januar/Februar 1972.
5. Eugen Semitjov: De ufattelige UFO'er. A&K-Borgen, 1979.
6. Flying Saucer Review, November/December 1957.
7. Brad Steiger: Project Blue Book, Ballantine Books, New York, 1976.

Fortsættes i næste nr.

Findes der liv på Jupiter?

Eller skal vi længere ud i solsystemet for at finde udenjordisk liv — til planeter i kredsløb om andre stjerner end vor sol? Har intelligensvæsener skabt vældige civilisationer på nogle af Mælkevejens milliarder af stjerner?

Disse og andre spændende spørgsmål vedrørende udenjordisk liv diskuteres i bogen ...

Nils Mustelin:

LIV BLANDT MILLIARDER AF STJERNER — MENNESKETS SØGEN EFTER NABOER I MÆLKEVEJEN.

Den svenske udgave af bogen blev anmeldt i UFO-NYT nr. 1, 1980, af Ole J. Knudsen, der bl.a. skrev:

»Bogen er skrevet af den finske fysiker Nils Mustelin. Han er i sit hjemland kendt for en lang række artikler om astronomi, rumfart, ikke-jordisk liv, miljøbeskyttelse og musik; og bogen, han her har begået, må siges at være en af de bedre på området. Den henvender sig til mennesker, der ikke i forvejen kender noget til de berørte emneområder«.

Bogen består af tre hovedafsnit, der behandler det astronomiske grundlag, det biologiske grundlag og et afsluttende afsnit, hvor der fortælles om udførte eller planlagte forsøg på at søge efter liv i rummet.

Bogen er på 276 sider, rigt illustreret og er i stift bind. Tag med på en svimlende opdagelsesrejse gennem tid og rum — køb bogen til SUFOIs fordelagtige pris ...

Pris kun kr. 51,95 (excl. porto/forsendelse)

Bogen bestilles lettest ved at indbetale beløbet plus kr. 10,- (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst »Liv blandt milliarder af stjerner« på modtagerdelen.

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Rehn trækker sig tilbage

I et brev fra september 1981 fortæller K. Gösta Rehn, at han på grund af svigtende syn er nødt til at fratræde sin post som APROs svenske repræsentant. Hr. Rehn har siden 1957 forsynet APRO med de bedste af de observationer, han fik kendskab til. Han har også skrevet og fået udgivet tre bøger om UFOer. Som en hårdt arbejdende og omhyggelig forsker greb hr. Rehn UFO-sagen an på en objektiv måde, affødt af hans store erfaring inden for juraen. Gus (som han kaldes blandt venner) boede i U.S.A. i adskillige år tidligt i sin karriere, hvor han fulgte undervisningen og tog eksamen på Fordham University.

Gus behersker virkelig det engelske sprog, hvilket har gjort hans kontakt med APROs hovedkvarter til en fornøjelse set fra medarbejdernes side. Selvom han har udpeget sin efterfølger, er det svært for os at acceptere hans tilbagetræden. Han vil fortsat få tilsendt the Bulletin, og vi kan så kun håbe, at hans venner får tid til at læse den for ham, da han fortsat er levende interesseret i UFO-sagen. Gus fyldte 93 dette forår (1982) og vi håber, at han får mange gode år endnu.

Kilde:
apro bulletin, vol 29, nr. 12
Oversættelse:
Flemming Rasmussen

UFO eller meteor i 1800?

Den 5. april 1800 iagttog flere mennesker et objekt, der passerede over Baton Rouge. Objektet blev først set i sydvest. Det passerede lige hen over observatørerne og forsvandt mod nordøst efter 15 sekunder.

Det så ud til at være på størrelse med et hus og 20-25 meter langt. Det var tilsyneladende knapt 200 meter over jorden. Farven lignede solens, når denne er nær horisonten en frostklar aften, d.v.s. høj rød. Objektet udsendte ikke gnister.

Da objektet fløj lige hen over observatørerne på den stjerneklare himmel, blev der kastet lys på jorden ligesom fra solstråler, hvilket støtter den antagelse, at objektet fløj lavt.

Under passagen bemærkede man en kraftig varmepåvirkning, men ingen elektriske påvirkninger.

Netop som objektet forsvandt i nordøst, hørte man en høj susende lyd, som om objektet nedlagde skoven foran sig, og få sekunder

senere hørtes et enormt brag, sammenlignelig med kraftig artilleri-ild, der forårsagede et meget mærkbart jordskælv.

Det formodede nedslagssted blev undersøgt. En betragtelig del af jordoverfladen var brudt op, og al vegetationen var enten brændt eller kraftigt afsvedent.

»American Philosophical Society, Transactions«, nr. 6, 1804, side 25.
IKMH

Tillykke SUFOI...

Fra Centro UFOlogico nazionale, CUN, skriver Massimo Greco følgende til os:

... SUFOIs 25-års jubilæum er en ting, der gør mig usigelig glad. 25 år er en meget lang periode for en UFO-forening, særlig når man tænker på det store antal UFO-grupper, der opløses efter kun få år. Men sådan gik det ikke med SUFOI. Igenom de sidste 25 år har man udbredt kendskabet til SUFOI over den ganske verden, først og fremmest ved hjælp af UFO-NYT. Jeg håber, at SUFOI må fortsætte sit arbejde i 25 år til. Kære SUFOI, med ønsket om et godt jubilæum forbliver jeg.....

Massimo Greco
CUN (UFO News-Flash),
Italien

Fiskebådsbesætning observerer en »genstand«

Tegningen herunder og den følgende rapport drejer sig om et tilfælde, der er blevet undersøgt af den spanske undersøgelsesgruppe Grupo Espanol de Investigacion del Fenomeno Ovni (GEIFO) i Cadiz, Spanien. Vi er GEIFOs sekretær Inmaculato Rodriguez tak skyldig for denne udmærkede rap-

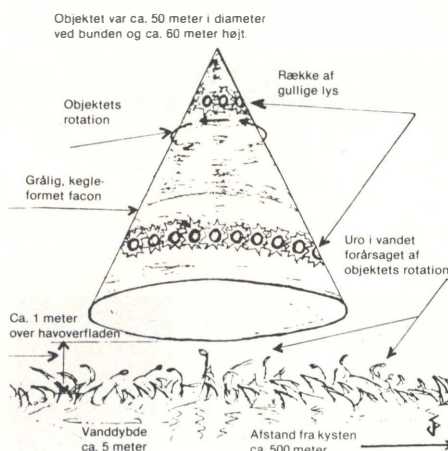
port og ligeledes APRO-medarbejder Shane Johnson for hendes fremstilling på grundlag af den originale GEIFO tegning. Uden nogen overdrivelse beskriver de følgende enkeltheder et meget enestående tilfælde:

Den 25. marts 1981 kl. 19.00 (lokal tid) forlod fiskerbåden »Moguer 5« havnen ved Ayamonte (Huelva) Spanien og tog ud på havet. Seks andre både udgjorde resten af den lille fiskerflåde. »Moguer 5« var 400 meter fra kysten, da en kegleformet genstand sås 100 meter længere ude på havet, svævende over havets overflade (se tegningen). Objektet blev først bemærket af Eugenio Burgo Gomez, som tilkaldte sine skibskammerater og derefter mandskabet på de andre 6 både. Beskrivelse af området er følgende:

Observationsområdet

Ayamonte området har en fast befolkning på ca. 8.000 indbyggere og den lokale industri består af fiskeri og havsaltminer. Befolkningstallet stiger til ca. 100.000 om sommeren på grund af en blomstrende turisme. I det omgivende land er floderne: Guadiana, Odiel, Tinto, Piedras, Lagunas del Portil, Laguna de los

Barreros, Prima de Palos og Laguna de las Madres. Populært kaldes området »sumpområdet«. Et biologisk reservat kaldet Donana Park ligger også på stedet. Tæt ved er Rota og Cadiz militærbase 'la Parra luftbase' og der er normalt et stort antal luftfartøjer bl.a. helikoptere og flådeaktivitet. Imidlertid

havde ingen af vidnerne observeret noget sådan, da keglen viste sig. De fysiske forhold og vejrforholdene var som følger: På kysten udfor hvilken genstanden blev set, ligger 'El Rompido Campingplads', som tildels var ubesat, da det var udenfor sæso-

nen. Havets dybde var 5 meter og vejret godt - skyfrit og sigtbart. »Moguer 5« er udstyret med en 130 hestekræfters maskine, et ekolod, et magnetisk kompas og radio. Ingen af disse ting viste tegn på at blive påvirket af genstandens tilstedeværelse. Skibets kurs var stik nord og dets fart 5 knob. Der var let bølgegang.

Observerede detaljer

Den kegleformede, grå genstand var ca. 1 meter over havets overflade og drejede rundt om sig selv med uret. Der var 2 rækker gullige lys - en nær toppen af keglen, den anden nær bunden. Havdybden hvor genstanden svævede var iflg. søkortet 5 meter.

Genstanden lavede ingen støj; der var ingen røg eller kondensspor, men den syntes at forårsage uro på vandet under sig. Vidnet bedømte den til at være 50 meter i diameter ved bunden og omkring 60 meter i højden. Vidnerne iagttog keglen i 20 minutter, medens den roterede lige ved havoverfladen, hvorefter den hævede sig lodret op og forsvandt i luften.

Kilde: Apro Bulletin vol.29, nr. 11.
Oversættelse: G. Waarst.

A. Meander

HOMONATICUM

- En eventyrlig beretning

Parapsykologisk science fiction eller virkelighed...?
Fortid eller fremtid...?

En fantastisk velskrevet og spændende roman om åndens
udødelige stræben mod retfærdighed i et dødsdømt,
interplanetarisk formyndersamfund...

Beretningen om individets opvågnen og oprør
- og den fantastiske rejse gennem
universet mod en ny start:
den grønne planet
»Tellus«.

En eventyrlig beretning med en overraskende slutning,
rost til skyerne af en enig dagspresse og sammenlignet med
Orwel's »1984« og Huxley's »Fagre ny verden«.

ISBN 87-87929-32-5

Forlaget Minerva Kr. 98,50

FX-NR 10-1818

Til og fra medlemmerne

»Til og fra medlemmerne« bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes tale-rør. Al henvendelse »Til og fra...« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Repræsentantskabsmødet september 1982

SUFOI's repræsentantskab afholdt det halvårslige repræsentantskabsmøde den sidste week-end i september måned '82, og for at orientere medlemmerne om hvad der sker i ledelsen og foreningen er her et meget kort sam-mendrag af mødet.

Vi startede lørdag middag med en velkomst fra formanden, samt en konstatering af hvormange stemmeberet-tigede der var tilstede. 14 ud af 20 repræsentantskabsmedlemmer var mødt op, 4 stemte pr. fuldmagt og da det var mere end 2/3, var vi be-slutningsdygtige. Derudover var Anne Nielsen og Flemming Sørensen fra ekspeditionen til stede, samt en kan-didat til en repræsentantskabspost, Lars K. Lassen.

Efter at have valgt referent og diri-gent, godkendtes referatet fra mødet i marts uden kommentarer.

Dagsordenens pkt. 5 var godkendel-se af regnskabet. Der blev stillet nog-le få opklarende spørgsmål, hvorefter regnskabet blev godkendt. Råbala-nen blev forklaret med tavle og kridt og samtidig fik vi en orientering om næste års budget.

Efter alt dette var vi nået til pkt. 9, der var valgt til repræsentantskabet.

Arne Edlich, områdeleder i Stor-københavn, ønskede at træde ud, grun-det stort privat arbejds-pres, men vil-le stadig være til rådighed til speciel-

Fra venstre ses Jørgen H. Olsen, Henrik Pedersen og Arne Edlich.

Lars K. Lassen.

le opgaver. Dette blev taget til efter-retning.

Lars K. Lassen, der i mange år har beskæftiget sig med UFOlogi, bl.a. som leder af VUFOC (Valby UFO Club) og i ledelsen af DUGSU (Danske UFO-Grupper Samarbejdsudvalg) blev valgt ind og skal fremtidig lede efter-forskningsafdelingen.

Peter A. Hansen modtog genvalg som gruppeleder for gruppe B, der står for bl.a. presse, PR, ekspeditio-nen og UFO-NYT, og Torben Birke-holm modtog genvalg som gruppe-leder for gruppe C, rapportoptager-gruppen, medens Per Andersen ikke ønskede genvalg som leder af gruppe A. Det er den gruppe, der står for forskning, organisation og økonomi. Hans begrundelse var, at det organi-satoriske tog for megen tid, så han fik ikke tid til at forske.

Jørgen Bengtvig.

SUFOI's arkivar, Jørgen Bengtvig, der er uddannet i organisatoriske for-hold inden for fagbevægelsen, blev valgt som gruppeleder i stedet for Per Andersen. Han stillede den betingel-se, at nok ville han være ansvarlig for økonomien, men han ville ikke ha-ve kassen.

De to revisorer blev genvalgt uden afstemning.

Pkt. 12 var behandling af indkom-me forslag.

Blandt forslagene var et fra Torben Birkeholm om »Offentliggørelse af UFO-observatørers navn«.

Man vedtog, at offentliggørelse i UFO-NYT kan finde sted på følgende be-tingelser:

1. Observatørens skriftlige tilladelse.
2. Endelig konklusion af rapporten skal være udarbejdet.
3. Observatøren skal gøres opmærk-som på, hvilke konsekvenser en evt. offentliggørelse kan få. (dril-lerier fra naboer, venner og be-kendte, rend af pressefolk, anonyme smædeskrivelser, henvendelser fra sekteriske folk o.s.v.)
4. At områdelederen skønner at ob-servatøren ikke lider unødigt over-last ved en offentliggørelse.

Pkt. 13 var en gennemgang af re-præsentantskabets arbejde i det for-løbne halvår.

Hvert repræsentantskabsmedlem skal inden hvert repræsentantskabsmøde, indsende en skriftlig beretning om sit arbejde og rapporterne diskuteres så på mødet.

Der var ikke sket noget særligt, alle havde arbejdet stille og roligt sommeren igennem.

Pkt. 14 var trækning af jubilæums-lotteriet.

Per Andersen redegjorde for det system trækningen skulle foregå efter, og vindernumrene blev udtrykket.

Flemming Sørensen fra ekspeditionen blev kontrollant og de tre formænd og Per Andersen skulle skrive under på, at alt var gået ærligt til.

Derefter gik man over til at snakke om annoncer og pressemeddelelser. Vi blev enige om, at annoncere som hidtil og at udsende mindst seks pressemeddelelser om året.

Efter at have snakket løssalg af UFO-NYT og givet den nyopstartede fotoafdeling med fotoarkiv et par kroner ekstra til etablering, fastsatte vi datoen for næste repræsentantskabsmøde.

Tommy Christensen og Lars Bostrøm.

Vi sluttede søndagen med en snak om UFO'er.

Kl. 17.30 takkede dirigenten for henholdsvis god ro og orden og overlod til formanden at hæve mødet.

*For sammendraget
Jørgen Bengtvig*

UFO '83 sommerseminar om UFOer

Ved Per Andersen

Hvert år arrangeres i sommermånederne en uges sammenkomst med foredrag, fællesaktiviteter, samvær og andre aktiviteter. Her offentliggøres de første detaljer om næste års seminar, der denne gang finder sted i Hadsten nord for Århus.

Sommerseminarerne

Der er i Danmark en over 10-årig tradition for hver sommer at holde et ufo-seminar af en uges varighed. Disse er blevet holdt forskellige steder i landet og sidste år blev arrangementet holdt ved Fredericia Bibliotek med Bent Eriksen og Kim Lykkegaard som arrangører.

Ved disse sommerarrangementer foregår der mange spændende aktiviteter. Der bliver holdt ufo-foredrag, der foregår gruppediskussioner, bliver vist billeder og film og ikke mindst bliver arrangementerne brugt til at kombinere ferie og muligheden for at være sammen med andre, der også interesserer sig for ufoer.

Formålet med sommerseminarerne er at bringe ufo-interesserede fra hele landet sammen i en uge, både så medlemmerne af ufo-organisationerne kan mødes og til dels at snakke sammen og til dels snakke med de repræsentanter, der er til stede fra organisationerne og andre grupper, og også så interesserede i almindelighed kan komme og snuse lidt til ufo-sagen.

Arrangementet er tværorganisatorisk, og der er tradition for, at der er deltagere fra alle organisationer/grupper i Danmark. Det er netop et af formålene med ufo-arrangementerne at skabe en tværorganisatorisk dialog.

Hvis man skulle give arrangementet en overskrift, kunne det passende være »Sommerferie med indhold«.

Seminarstedet

I år bliver arrangementet UFO '83 holdt i ugen fra den 23. til den 29. juli 1983 på Hadsten Højskole. Højskolen ligger 20 minutters togkørsel nord for Århus og alle Intercity-tog standser i Hadsten. Fra banegården er der kun 5 minutters gang til selve højskolen.

Hadsten Højskole er et ideelt sted at afholde UFO '83. Foredragene vil foregå i den nyindrettede foredragssal med plads til 115 tilhørere, og der er endvidere mulighed for aktiviteter i en række klasselokaler.

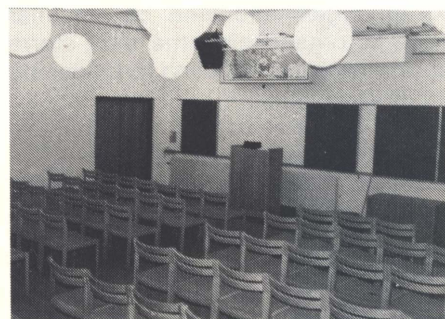

Et blik ind i et af de dejlige dobbeltværelser med eget toilet og bad.

Indkvartering sker på dejlige dobbeltværelser, hvoraf de fleste har eget toilet og bad. Derudover har deltagerne rådighed over tekøkken med kaffe-

Et af de to opholdsrum, der står til deltagerenes disposition.

Foredragssalen med plads til 115 tilhørere.

Spisesalen på Hadsten Højskole.

maskine, 2 opholdsrum, gymnastiksal og bordtennisrum.

Ud over indkvartering på dobbeltværelser, vil der også være mulighed for at bo i egne telte, ligesom det selvfølgelig også er muligt at komme og høre enkelte foredrag.

Foredrag

Det endelige program for UFO '83 er endnu ikke fastlagt, men det er dog muligt at løfte lidt af sløret for nogle af de aktiviteter, der vil komme til at foregå.

På foredragssiden kommer bl.a. SU-FOIs tidligere formand Flemming Ahrenkiel, der nu er redaktionsmedlem på UFO-NYT, og fortæller om det kontroversielle emne »Nedstyrtinger af tredje grad«. Hvem husker ikke den lange artikelserie her i bladet og den efterfølgende diskussion af dette emne.

En anden foredragsholder er Flemming Falkenberg Olsen, der er teologistuderende ved Århus Universitet. Han betragter ufo-sagen ud fra en helt anden synsvinkel, end vi er vant til. Flemming F. Olsen har specialiseret

sig i studiet af nyreligiøse og pseudo-videnskabelige grupper/organisationer i Danmark, og han vil i sit foredrag belyse »ufo-bevægelsen« ud fra denne synsvinkel. Det er et foredrag, der helt sikkert vil lægge op til diskussion.

Af andre foredrags-emner kan nævnes »UFO-fotos« og »UFO-forskning«.

Paneldebat

På et tidspunkt under UFO '83 vil der traditionen tro blive afholdt en paneldebat. Denne gang kommer panelet til at indeholde både repræsentanter for ufo-organisationerne, og personer uden for organisationerne, der i større eller mindre udstrækning forholder sig kritisk til ufo-sagen.

Som repræsentanter for organisationerne kommer Peter A. Hansen, formand for SUFOI, Ib Laulund, medarbejder i IGAP og på bladet UFO Kontakt, samt en repræsentant for FUFOS. På den anden side af panelet har vi journalist Per Borgaard, stud.theol. Flemming Falkenberg Olsen og bibliotekar Willy Wegner.

Emnet for paneldebatten er »Ufo-sagen — udfordring eller myte?«.

Andre aktiviteter

Af øvrige aktiviteter under UFO '83 kan nævnes, at astronomistuderende Ole J. Knudsen vil komme og i en sen aften-time tager han os udendørs for at fortælle om stjernehimlen.

Igen i 1983 vil der blive afholdt en studiegruppe, denne gang over emnet »Videnskabelig metodik i ufo-sagen«. Disse studiegrupper vil være åbne for alle deltagere i UFO '83.

Tilmelding

Det er endnu ikke muligt endeligt at tilmelde sig arrangementet UFO '83, men du kan allerede nu forudbestille et program for seminaret. Programmet forventes færdigt i februar-marts 1983, og du kan bestille det ved skriftlig henvendelse til Per Andersen, Grøft-højparken 155, 2.th., 8260 Viby.

På trods af de gode faciliteter, der vil være til rådighed under UFO '83, vil det blive forholdsvis billigt at deltage. En uges ophold på dobbeltværelser og med fuld kost kommer til at koste kr. 790,- pro persona. Så bestil allerede nu et program.

UFO '83 bliver arrangeret af Torben Birkeholm og Per Andersen.

at bladet søgte at forklare forskellige fænomener, som folk mener at have iagttaget. Det er også mit indtryk, at der er tale om rendyrket oplysningsarbejde, som således ikke er krydret med religion eller givtige forretninger for bladet (foreningen).

Grunden til, at jeg finder emnet interessant, er, at man netop gør sig store anstrengelser for at indkredse den lille del af observationerne, som ikke lader sig forklare: man har tusind forslag til forklaring, f.eks. inversionslag, varmluftballoner, nødblus, spøgefugle (en art skade?) samt 996 andre forslag. Det vil sige man prøver at finde en forklaring i *alle* tilfælde. Tillige beskæftiger man sig seriøst med rumfart i form af orienterende artikler. Og, når man så står med den skinbarlige uforklarlige observation, som tillige skulle være helt vidnefast og observeret af flere uafhængige personer flere steder fra, kan det pirre min fantasi *meget*, at der *måske* flyver ujordiske bevæsnede fartøjer rundt i vor atmosfære og har gjort det siden 1947 — eller endnu tidligere.

Efter de nyeste efterretninger i UFO-NYT (Artikelserien »Fund af 3. grad«) ser det nemlig ud til, at der virkelig vidnefast er tale om fartøjer, som man har til opbevaring, og samtidig væsener, som man også har til opbevaring — nedstyrtede og døde (ikke nærmere opgivne grunde). For mig at se bringes her deciderede skrøner til torvs, hvilket jeg skal prøve at redegøre for i det følgende:

Det synes, som om adskillige militære personer kan bevidne (ikke alle er navngivne af disse personer), at de har set fartøjer og væsener. Og det skønt militærpersonerne samtidig gør opmærksom på, at de har tavshedspligt og kraftigt er blevet gjort opmærksom på dette af deres overordnede. Det synes mærkværdigt, at der siver så mange oplysninger ud under disse forhold.

Hvorfor får fartøjer og besætninger lov til at sejle deres egen sø, så jordiske militære enheder kan konfiskere de (åbenbart) ikke særligt ødelagte fartøjer og fjerne de døde til langtidsopbevaring i kølerum uden værdig begravelse? Naturligvis kan menneskelignende arter have en helt anden opfattelse af døden, men pudsigt forekommer det i hvert fald. Hvis der virkelig opererer »UFO«-fartøjer over hele jorden, inklusive moderskibe, ville en bjærgningsaktion med så overlegne kraftreserver synes logisk.

Hvis der er bjærget indtil flere forulykkede fartøjer af »UFO«-slagsen, må det formodentlig være muligt at aflure lidt af den højtudviklede teknik, som de ukendte benytter sig af. Det-

te skulle man så tro ville have afsmittende virkning på i første omgang rumfartøjer og krigsfly. Men her opereres stadig med de samme, men dog mere og mere udviklede former for fremdrift, nemlig raket- og jetprincipperne, bære- og styreplaner, helikopterotorer osv. Skulle det nu vise sig, at f.eks. amerikanerne virkelig ved en hel masse om »særlig« fremdrift, men blot holder dette hemmeligt (*meget* hemmeligt), så må det synes bemærkelsesværdigt, at russerne stadig overvåges med noget så elementært som spionsatellitter, samt afskrækkes med noget så elementært som raketter (som ikke alle hurtigt kan ændre retning) og ordinære kampfly, som f.eks. F-16. En begrundelse for ikke at offentliggøre f.eks. regeringskontakt med fremmede væsener angives ofte af nogle grupper af UFO-interessererede at være de følgende udbrud af panik jorden over. Men hvilken slags panik iøvrigt? Man husker jo Galilei's udtalelser om, at jorden i sin bane gik rundt om solen. I retten »indrømmede« han, at jorden stod stille. Men da han gik ud i friheden, hviskede han (påstår man) »Den bevæger sig nu alligevel«. Kirkens magt kunne have lidt betydeligt dengang, hvad den efterhånden har gjort alligevel; men var der tilløb til panik nogen steder? I hvilken kirken måske! Hvilke instanser kunne i dag lide ved at måtte erkende, at der var ujordiske eksistenser (beviselige)? Tjah, man kan jo først gøre sig det helt klart, at man jo allerede har gjort mange forsøg på at opspore og kontakte eventuelt liv uden for jorden. Jeg kan nævne: udsendelse af radiosignaler, lynning med radioteleskoper, sonder sendt til Mars (med udstyr til at spore liv) samt meddelelser indbygget i rumsonder, der bevæger sig ud af solsystemet. Her kan fremmede væsener få en mængde nøgleoplysninger om Jorden, samt om hvor Jorden befinder sig i universet.

Som sidste indvending vil jeg pege på beskrivelserne af de væsener, som påstås opsamlet og opbevaret. De ligner i betænkelig grad det, man altid har forestillet sig om rumvæsener, små med store hoveder. D.V.S. dæmonagtige, som beskrivelserne findes i folkeeventyrerne om forskellige væsener, nissen f.eks., lille og uhyre stærk. Disse troldebeskrivelser er jo gået igen i mange kontaktberetninger, hvor man mener at kunne spore en overordentlig stor forbindelse mellem det rapporterede og observatørens kulturelle baggrund.

Iøvrigt ville det vist være lidt af et biologisk tilfælde, hvis ujordiske eksistenser skulle ligne mennesker så meget, som disse opbevaringsbeskrivelser (og andre rapporter) angiver. Skul-

Læserbrev vedr. fund af 3. grad

Ang. opbevarede døde UFOnauter

Jeg har i mange år læst UFO-NYT i ny og næ, og altid haft det indtryk,

le der virkelig være en universel lov for, at højtudviklede intelligenser partout skal være menneskelignende? Selv kvindelige bryster er jo beskrevet hos de opmagasinerede »UFO«-nauter!

Nu kan man imidlertid ikke tage for givet, at vi ved alt om jorden. Så hvis disse væsener virkelig eksisterer, kunne de jo have jordisk oprindelse, på den ene eller anden måde. Dette ville ikke gøre en afsløring af fakta mindre spændende, tværtimod! Og det ville forklare visse forhold.

Alt i alt mener jeg således, at der med beretningerne om »Fund af 3. grad« er tale om en bølge af »underholdningslitteratur«; men det kunne være uhyre spændende naturligtvis, hvis dette ikke var tilfældet. Såfremt nogen vil kommentere mine indvendinger, kunne det være interessant at stifte bekendtskab med disse andre meninger. Men indtil videre vil jeg betragte beretninger om hemmeligt opmagasinerede »UFOer« og besætninger som tendentiøse, men alligevel spændende beretninger.

Jeg synes dog ikke, at sådanne beretninger hører hjemme i UFO-NYT.

Med venlig hilsen
N. F., København

SETI-forskning

— fortsat fra side 19

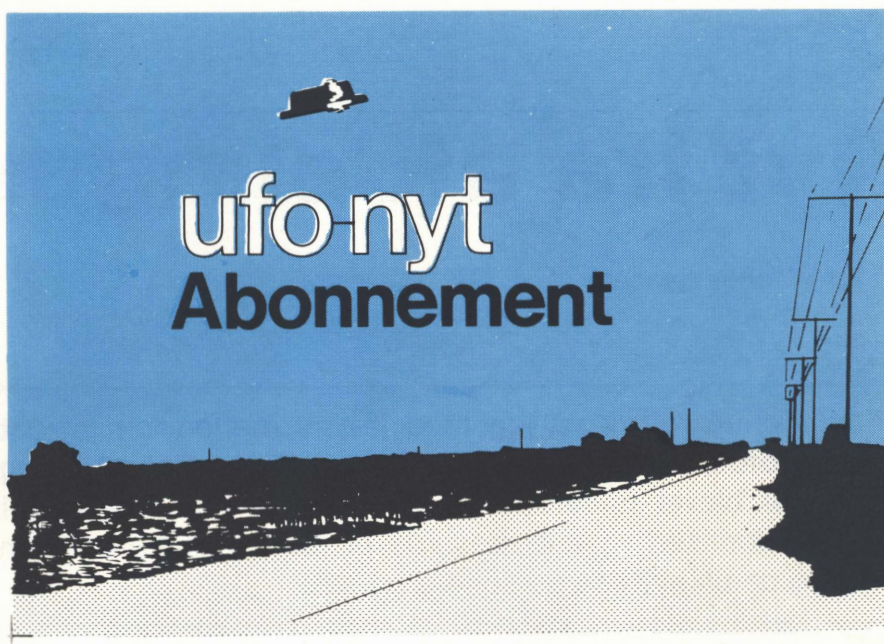
mere fornuftigt at betragte SETI som et langtids-projekt, underordnet de normale astronomiske studier. Disse konklusioner lyder barske, men de er de bedste vor nuværende, begrænsede viden kan byde på.

Referencer:

1. R. Arnhem, Visual Thinking, Faber & Faber, London, 1970.
2. E.J. Coffey, »Computers and intelligence«, presenteret på British Interplanetary Society Interstellar Studies Conference, september 1979.
3. A. Koestler, The Act of Creation, Hutchinson, London, 1976.
4. R.F. Leakey & R. Lewin, Origins, Macdonald & Jane's, London, 1977.
5. J. Bronowski, The Ascent of Man, Book Club Associates, London, 1977.
6. S.J. Gould, Ever Since Darwin, Burnett, 1978.
7. A. Montagu, The Nature of Human Agression, Oxford University Press, 1976.
8. H.J. Jerison, »Paleoneurology and the Evolution of Mind«, Sci. Am. 234, januar 1976.
9. R. Englefield, Language, Elek/Pember-ton, London, 1977.
10. W. Sullivan, We Are Not Alone, Pelican, 1964.

Oversættelse
Flemming Rasmussen

Der er flere fordele ved et

- * UFO-NYT sendes portofrit til døren 6 gange årligt.
- * Abonnenter kan købe SUFOIs bøger, særhefter, bånd m.m. med meget store rabatter.
- * Kvitteringen fungerer som medlemsbevis, der giver adgang til medlemsarrangementer.
- * Abonnementsprisen er kun kr. 108,- for hele årgangen — med 48 sider pr. nummer.
- * Der er også mulighed for fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte — 12 numre i alt (1 blad hver måned) for kun kr. 192,- — De sparer kr. 26,-!

JA — jeg vil gerne have alle medlemsfordelene som abonnent på UFO-NYT ☐ UFO-NYT + Det Ukendte ☐
— og vedlægger crosset check på kr. 108,- ☐ kr. 192,- ☐
— og har indbetalt beløbet på giro 9 11 77 25 ☐
— og ønsker girokort tilsendt ☐

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

KUPON sendes i kuvert (alm. brevporto) til:
SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Hvis De ikke vil klippe i UFO-NYT, kan De blot indbetale beløbet på giro og notere, hvad De betaler for.

Nyt fra afdelingen

Af Kim Møller Hansen

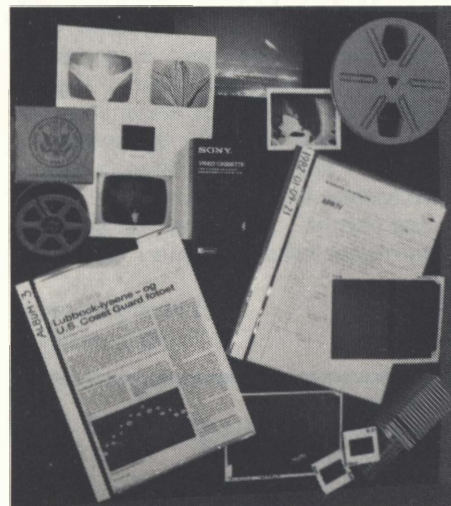
Under denne rubrik vil jeg med jævne mellemrum offentliggøre fotos, som er blevet sendt til SUFOI's Fotoafdeling, og her er blevet undersøgt af fotokyndige folk. Det er mit håb, at rubrikken vil give læserne et indtryk af Fotoafdelingens og de tilknyttede personers arbejde.

Fotoafdelingen modtager fotografier fra folk, som har observeret og fotograferet noget tilsyneladende uforklarligt eller som har opdaget noget »mystisk« på et foto i familiealbummet, og dels fra SUFOI's rapportoptagere, der har været i kontakt med den pågældende fotograf. I begge tilfælde skal fotografen/observatøren udfylde et UFO-Rapportskema og et Fotoskema, ligesom SUFOI meget gerne vil låne det originale negativ. Negativet og de udfyldte rapportskemaer er nemlig en forudsætning for at kunne få udført en tilbundsående og tilfredsstillende fotoanalyse.

Billederne analyseres af SUFOI's Fotokonsulenter, der foruden en masse fototeknisk arbejde også kan foretage beregninger vedrørende afstande, størrelser, vinkler osv. ud fra målinger foretaget på det originale negativ og oplysningerne i rapportskemaerne.

I enkelte tilfælde sendes billedmaterialet til et anerkendt fotolaboratorium. Fotosager, som derefter stadig er uopklarede og samtidig er vel-dokumenterede og har en høj besynderlighedsværdi, sendes til USA til computeranalyse hos UFO-organisationen Ground Saucer Watch (GSW). Dette sker imidlertid sjældent, dels fordi prisen for én analyse er ca. 25 dollars, og fordi de fleste fotosager kan klares af fotokonsulenterne.

At analysere fotos og efterforske fotosager er en lang og tidskrævende proces, hvilket ikke altid kan ses, når sagen efter endt behandling præsenteres i UFO-NYT. Nogle af de sager, som bringes her i UFO-NYT, vil

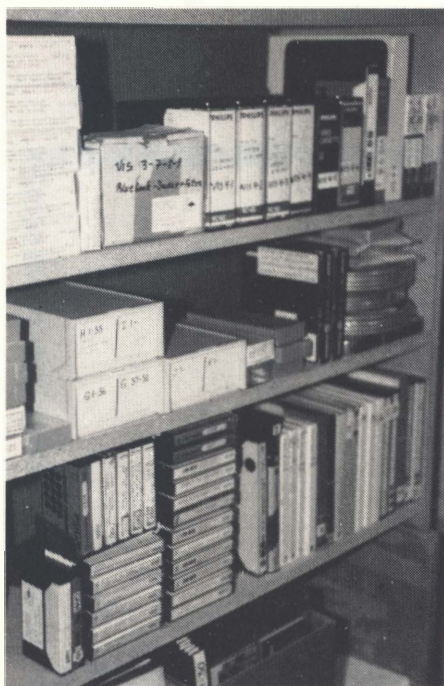

Billedmaterialet i Fotoarkivet er mangeartet og består bl.a. af: Mikrofilm, videofilm, smalfilm, almindelige papiraftryk, diapositiver og negativer.

være afsluttet, og andre sager arbejdes der stadig på. Læsernes hjælp og kommentarer til de omtalte sager er altid velkommen. Langt størstedelen af de fotos, som Fotoafdelingen modtager, viser sig senere at være IFO-fotos, hvor de almindeligste fejltypen er: Filmdefekter, støvkorn el. lign., naturlige objekter på himlen eller lysreflekser i kameralinsen eller i en rude. Fotoarkivet rummer således utallige IFO-fotos, hvilket naturligvis vil præge denne rubrik. Men IFO-billederne bringes, fordi de viser, hvad SUFOI modtager til analyse, og fordi de i mange tilfælde er lærerige, eller gode rent fotografisk set.

Objekt med antenne?

Sommeren 1979 var U. Sørensen, bosiddende i Ålborg, på ferie på den franske ø Korsika. Da hun mandag den 9. juni klokken ca. 7.00 kørte med tog på strækningen Casamozza — Ponte Leccia, tog hun gennem togvinduet et billede af det smukke bjerg-

Her ses en del af SUFOI's Fotoarkiv og Båndarkiv, som befinder sig i Fotoafdelingen.

Bjerglandskab på Korsika fotograferet den 9. juni 1979 klokken 7.00 af U. Sørensen. Bemærk det lille »objekt« i billedets centrum. (Attention! Shadow of inside dust).

»Objektet« med »antennen« forstørret ca. 65 gange.

landskab i egnen omkring byen, Campitello.

Det anvendte kamera var et Agfa-matic 3000 Sensor med et 26 mm fixed-focus objektiv. Da billedet blev taget, bemærkede U. Sørensen ikke noget usædvanligt, men da feriebil-lederne var blevet fremkaldt viste aftrykkene mere end ventet. I billedets centrum var der et par grader over horisonten et brunligt aflangt og skarpt aftegnet »objekt« med en lille antennelignende dims.

Efter TV-udsendelsen »UFO-r-klar-ligt« blev billedet sendt til SUFOI, og

udfyldelsen af de nødvendige rapport-skemaer blev varetaget af Torben Birkeholm, SUFOIs næstformand og bosiddende i Ålborg.

Undersøgelser af det originale negativ blev foretaget af fotokonsulenterne H. Bødker og C. Selvang samt et fotolaboratorium og viste, at »objektet« er fremkommet ved at et støvkorn har ligget på selve filmen i optagelsesøjeblikket. Støvkornet har derved skærmet for lyset, så silhuetten af støvkornet er blevet aftegnet.

Under analysearbejdet undersøgte man også muligheden for, at »objek-

Her er »objektet« forstørret omkring 700 gange og toneseparatoreret, for at se om det har nogen synlig afrundet form. Objektet ser ud til at have samme intensitet over det meste af fladen og er altså formodentlig fladt.

tet« kunne være en rovfugl i det fjerne eller et insekt på togvinduet. Men den endelige konklusion blev altså, at et støvkorn var årsagen til objektet med antennen.

SER De et UFO
kontakt
SUFOIs Alarmcentral
(06) 19 88 90

HAR De set et UFO
kontakt Deres lokale
områdeleder
se side 3

**Bestil Deres
abonnement
på UFO-NYT
direkte på
telefon
(03) 61 87 38
— svarer normalt
i dagtimerne
indtil kl. 20.**

830214

B

Læs UFO-NYT

Skandinaviens ældste
og største fagtidsskrift
om UFOer

Udkommer 6 gange årligt med
i alt ca. 300 siders spændende læsestof

Tegn abonnement - i dag!